

कन्याविक्रयदोषनिषेध

तथा

वाढलम निषेध ग्रंथ.



रचयिता,

शास्त्रविशारद योगनिष्ठ जैनाचार्य

श्रीमद् बुद्धिसागरसूरिश्वरजी.

श्रीमद् बुद्धिसागरजीश्वरि ग्रंथमाला ग्रंथांक. ८८

कन्याविक्रयदोषनिषेध.

तथा

वाळलम्न निषेध ग्रंथ.

रचयिता.

शास्त्रविशारद योगनिष्ठ जैनाचार्य

श्रीमद् बुद्धिसागरसूरीश्वरजी.

छपावी प्रगट करनार

श्री अध्यात्मज्ञानप्रसारक मंडळ.

हा. वकील श्रीहनलाल हिमचंद. मु. पादरा.

द्वितीयावृत्ति

वीरसं. २४५०

इ. स. १९२५

प्रति १०००

वि. १९८१

मूल्य. ०-६-०

વડોદરા-લુહાણામિત્ર સ્ટીમ પ્રિં પ્રેસમાં અબ્બાલાલ વિઠ્ઠલ-
લાલ હક્કરે પ્રકાશક માટે છાપી પ્રસિદ્ધ કર્યું. તા.૧-૪-૨૫

નિવેદન.



શ્રી અધ્યાત્મ જ્ઞાનપ્રસારક મંડળ તરફથી પ્રસિદ્ધ થતી શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગર સૂરિજી ગ્રંથમાળાના ૮૮મા મણુકા તરીકે કન્યાવિક્રયદોષનિષેધ તથા બાળ લગ્ન નિષેધ ગ્રંથ પ્રકટ કરવામાં આવે છે. આ ગ્રંથ પ્રથમ વિ.સં. ૧૯૬૦ની સાલમાં ગુરૂ મહારાજે લખ્યો હતો અને તેની પ્રથમાવૃત્તિ શ્રી જૈનોદયબુદ્ધિસાગર સમાજ સાણુંદ તરફથી છપાવવામાં આવી હતી અને તેના પ્રકટ થવાથી બાલાવાડ કાઠીયાવાડના જૈનોમાં જે કન્યાવિક્રયનો દુષ્ટ રીવાજ જડ ઘાલી બેઠેલો હતો તે ઘણે અંશે દૂર થયો છે, અને ત્યાં ઘોળ બંધાઈ જવાથી કન્યાવિક્રય ઘટ્યો છે. આ ગ્રંથની નકલો ખપી જવાથી તથા તેની ઘણી માગણી હોવાથી તેની બીજી આવૃત્તિ પ્રકટ કરવાની જરૂર જણાઈ છે.

૪

પ્રથમાવૃત્તિ કરતાં આ દ્વિતીયાવૃત્તિમાં ઘણો સુધારો વધારો કરવામાં આવ્યો છે. સમયના વધવા સાથે વિશ્વની પ્રગતિ થતી જાય છે અને તે સાથે વિચારોની પણ પ્રગતિ થતી જાય છે. તેથી આ આવૃત્તિમાં ગુરૂ મહારાજે પોતાના વિચારોને સમય ને અનુકુળ રીતે આલેખ્યા છે અને તે વર્તમાન સમાજને અવશ્ય અતિઉપયોગી થઈ પડશેજ.

મંડળ આવાં ઉત્તમ પુસ્તકો પ્રકટ કરી ધર્મ સેવા બજાવી શકે છે. એમાં શ્રીમદ્ ગુરૂમહારાજની સતત ગ્રંથાલેખનપ્રવૃત્તિની હયાળુતા તથા દ્રવ્ય મહદ્ કરનાર ઉદાર ચરિતબંધુઓજ આભારી છે.

આ ગ્રંથ પ્રકાશનમાં નીચે પ્રમાણે મહદ્ મળી છે.

રૂ. ૧૫૦ શેઠ છત્રલાલ રૂપાણી હા. શેઠ
નહાલચંદ્ર કૃતેચંદ્ર મુ. પેથાપુર

રૂ. ૫૧ શા. કાળીદાસ દેવચંદ્ર સાદરાવાળા.

રૂ. ૨૫ શા. હરીચંદ્ર હેમચંદ્ર ગામ હુણીના.

૫

રૂ. ૨૦ ણાઈ જેમકેર હા શેઠ માણેકચંદ
ગોરધનદાસ. પેથાપુરવાળા

રૂ. ૧૦૧ શેઠ નગીનદાસ લીખાભાઈ. પેથાપુરના

ઉપર પ્રમાણે મહદ કરનારાંઓનો ધન્યવાદ
પૂર્વક આભાર માનવામાં આવે છે.

પાદરા. ૧૯૮૧

વસંત પંચમી.

શ્રી અધ્યાત્મજ્ઞાનપ્રસારક મંડળ

હા. વકીલ મોહનલાલ હિમચંદ.

કન્યાવિક્રયદોષનિષેધ

પ્રસ્તાવના.

વિ. સ. ૧૯૬૦ ના ચૈત્રસુદિ એકાદશીએ વિજ્ઞ-
પુરમાં કન્યાવિક્રય દોષ નિષેધ રચીને અમોએ પૂર્ણ
કર્યો હતો, સાણુંદ જૈનોદય બુદ્ધિસાગર સમાજના સે-
ટરી શેઠ ગોવિંદજી ઉમેદસાઈએ આ ગ્રંથ છપાવીને
પ્રથમાવૃત્તિ તરીકે બહાર પાડ્યો અને તેથી કાઠિ-
યાવાડમાં આલાવાડના જૈનોમાં ખળભળાટ થયો હતો
અને તેનું એકંદર સાડું પરિણામ એ આવ્યું કે
આલાવાડના જૈનોએ ગોળ બાંધીને કન્યાવિક્રયનો
સખ્ત નિષેધ કર્યો અને તેથી હાલમાં આલાવાડ
કાઠિયાવાડના જૈનો પહેલાં કરતાં ઘણા સારા સુખી
સ્થિતિએ ચડવા લાગ્યા છે. ઘણા જૈનોની માગણીથી
કન્યાવિક્રય દોષનિષેધ ગ્રંથની દ્વિતીયાવૃત્તિ છપાવ-
વામાં આવી છે અને તેમાં વધઘટ યુક્ત સુધારો વ-

ધારો કરવામાં આંચો છે કે જેનો જેઓ પ્રથમાવૃત્તિની સાથે દ્વિતીયાવૃત્તિનો મુકાબલો કરીને વાંચશે તેઓને તેનું જ્ઞાન થશે. ગુજરાત, કાઠિયાવાડ, મારવાડ વગેરેમાં હજી કન્યાવિક્રય અને બાળલગ્નના કેશો થાય છે. હજી સર્વથા કન્યાવિક્રય તથા બાળલગ્નનો નાશ થયો નથી તેથી આવા અનેક ગ્રંથોની ઉપયોગિતા છે અને આગ્રંથના વાચનથી જૈનોને હિંદુઓને કુધારા કુરીવાજનો નિષેધ કરવામાં ઘણી મદદ મળશે એવું જાણીને બીજીવાર આ ગ્રંથ છપાવવામાં આંચો છે. તેનો બહોળો પ્રચાર કરવાની જરૂર છે. આ ગ્રંથમાં જિનાજ્ઞા વિરૂદ્ધ જે કંઈ લખવામાં આંચું હોય તેનો સંઘની આગળ મિથ્યા દુષ્કર્મ દઉં છું. ગીતાર્થ સંતોને વિનયપૂર્વક પ્રાર્થના કરું છું કે તેઓ આ ગ્રંથમાંથી જે કંઈ જિનાજ્ઞા વિરૂદ્ધ પ્રરૂપણા હોય તેને સુધારે. પ્રેસ વગેરેના દોષોથી અશુદ્ધિ જે રહેલી છે તેનું આ સાથે અશુદ્ધિ શુદ્ધિ પત્રક કરવામાં આંચું છે, બંગાળા વગેરે દેશોમાં કન્યાવિક્રયના

૮

સ્થાને ત્યાં વર વિક્રયનો કુરીવાજ પ્રવર્તે છે તેનું પણ આ ગ્રંથમાં ખંડન કરવામાં આવ્યું છે. જ્યાં સુધી દુષ્ટ હાનિકારકકન્યા વિક્રયખાલલગ્નાદિક કુરીવાજો છે ત્યાં સુધી આવાં પુસ્તકોની જરૂર છે. કન્યાવિક્રય થનારા દેશોમાં આવા ગ્રંથો નો બહોળો પ્રચાર થાય એમ ઇચ્છવા યોગ્ય છે.

આ ગ્રંથનાં મુદ્દ સુધારવામાં પેથાપુરવાળા શા. મણિલાલ હીરાચંદ તથા શા. રમણિકલાલ ડાહ્યાલાઈ તથા શા. મોતિલાલ પાનાચંદ સહાય કરી છે માટે તેઓને ધન્યવાદ આપવામાં આવે છે.

इत्येवं ॐ अहंमहावीर शान्तिः ३

સુ. મહુડી
(મધુપુરી)
તાલુકો વિજાપુર
(ગુજરાત).

લે. બુદ્ધિસાગરસૂરિ.
વિ. ૧૯૮૧ માઘ સુદિ ૧
પ્રતિપદા રવિવાર.

મેસાણાનાનિવાસી જૈનધર્મ સંઘસેવામાં અર્પાયેલ યુઆવક

શ્રેષ્ઠ વેણીચંદ સૂર્યચંદને

અર્પણ પત્રિકા.

વિ. સં. ૧૯૫૩. ૫૪ ની સાલથી મારી ગૃહસ્થ
દશામાં તમારો પરિચય થયો. તમને ગુરૂ મહારાજ
શ્રી રવિસાગરજી મહારાજે ઉપકાર કર્યો. તમારી
ધર્મ પત્ની મરણ પામ્યા બાદ તમારું લક્ષ ધર્મ
ઉપર વિશેષ લાગ્યું અને વિ. સં. ૧૯૫૪ ના કારતક
માસમાં ગુરૂ મહારાજ શ્રી રવિસાગરજી મહારાજના
પ્રમુખ પદેથી શ્રી પંબળી મુનિ જ્ઞાનવિજયજીએ જૈન
પાઠશાળા સ્થાપવાનો ઉપદેશ આપ્યો તે તમેએ ઝીલી
લીધો અને મેસાણાના સંઘે ગુરૂ મહારાજના આદે-
શથી જૈન સંસ્કૃત પાઠશાળા સ્થાપન કરી, એ પાઠ-

૧૦

શાળામાં મુનિરાજ શ્રી કર્પૂર વિજયજી અને માફું, આજેલ ગામથી લણવામાંટે આવવાનું થયું, પાઠ-શાળામાં ધાર્મિક કેળવણીની સાથે ઇંગ્લીશ ભાષા જ્ઞાન આપવા માટે મેં મારા વિચારો જણાવ્યા.તમારે અને મારે તે સંબંધી મતભેદથી વૈમનસ્ય ઉત્પન્ન થયું તો પણ તે અમુક વિચાર ભેદ હોવાથી પરસ્પર ધર્મ રાગમાં ખામી પડી નહિ, તમોએ અઠ્ઠાવીશ વર્ષથી કર્મચોગીની પેઠે જૈનધર્મ અને જૈન સંઘની સેવા વગેરે જૈન ધાર્મિક કાર્યો કરવામાં નિષ્કામે જીવન હોયું છે, તમો પરસ્ત્રી ત્યાગી, ખાર વ્રતધારી શ્રાવક છો, સનાતન ગ્રામીન પરંપરાગમ દષ્ટિવાળા જૂના વિચારવાળા છો તથા સાધુઓના ગુણાનુરાગી, છો, જૈન પાઠશાળાઓ સ્થાપવામાં, જૈન ધાર્મિક કેળવણી વધારવામાં, અમદાવાદવાળા શેઠ, હીરાચંદ કલ્લલભાઈ તથા ભાવનગરવાળા શેઠ કુંવરજી આણંદજીની પેઠે તમોએ ઉત્તમ આત્મલોગ આપ્યો છે. જૈન

૧૧

શ્રેયસ્કર મંડળ સ્થાપીને તેમાં તમેએ સારો આગે-
 વાની ભર્યો ભાગ લીધો છે.તમે મેસાણા જૈન સંસ્કૃત
 પાઠશાળાને સત્તાવીશ વર્ષથી ચલાવી રહ્યા છે. તથા
 તપ કરવામાં તમે એક માસના તપ સુધી આગળ
 વધી ગયા છો,તથા જ્યાં ત્યાં ધાર્મિક કાર્યો કરવામાં
 અહંકારને દેશવટો આપીને કેવલ સાદાઈથી પ્રવર્તીને
 સાદાઈનું આદર્શજીવન ગાળો છો.તથા સર્વ સાધુ સા-
 ધ્વીઓની સેવા ભક્તિ કરવારૂપ વ્યવહાર ધર્મ માર્ગ-
 માં ગુફતાન બની ગયાછો,આત્માર્થી છો,જૈન કેમની
 ઉન્નતિ કરવા જ્યાં ત્યાં તમારી લગની જોવામાં
 આવે છે.કન્યાવિક્રયદોષનિષેધ તથા બાલ લગ્નનિષેધ
 કરવામાં તમારી પ્રવૃત્તિ છે. તેમજ જૈન કેમની
 સેવામાં તમેએ હજારો અપમાનો સહ્યાં છે અને
 હજી ઉત્સાહથી જૈન ધર્મ સેવા કરો છો. મારો અને
 તમારો સત્તાવીશ વર્ષથી પરિચય છે તેથી હું
 તમને એક કર્મયોગી શ્રાવક તરીકે ઓળખી શક્યો
 છું અને તેથી સામાન્ય વિચાર મતભેદ, પરસ્પર

૧૨

હોવા છતાં તમારા અનેક સદ્ગુણોના રાગે તમારા
ગુણોને પ્રકાશિત કરી ગુણાનુરાગવૃદ્ધ્યર્થે તમને આ
પુસ્તક અર્પણ કરું છું.

इत्येवं ॐ अहं महावीर शान्तिः ३

વિ. ૧૯૭૧. માધ સુદિ ૧

સુ. મધુપુરી (મહુડી)

લે. બુદ્ધિસાગરસૂરિ.

તાલુકે વિન્નપુર

દેશ ગુજરાત

अशुद्धिशुद्धि पत्रकम्

पृष्ठ	लीटी	अशुद्धि	शुद्धि
१	१२	अलाकित	अलौकिक
८	४	कल्यांश्रवण.	कल्यांश्रवणीय.
१३	२	तद्भव.	तद्भव.
१३	१३	विलंकारा.	व्यलंकारलंकृत.
१४	११	स्वसुगंध.	स्वसुगंध.
१६	६	प्राप्तेचवष्टमेवर्षे	प्राप्तेचदशमेवर्षे
२०	६	काठियाडमांथी.	काठियावाडमांथी
२३	६	जलासया	जलाशया.
२३	७	गुणुगुणा.	गुणुगुणा.
२८	१०	प्रकापाय.	प्रकोपाय
३६	८	भावर्थ	भावार्थ
३६	१३	विप्रश्चौरेण.	विप्रचौरेण.
४६	३	कुनृपेन	कुनृपेण.
८३	१०	आतृभाव.	आतृभाव.
८५	१३	नावसीदति	नावसीदति.
८८	४	समन्मिता,	समन्विता.

૧૪

૮૮	૧૦	ચયાશ	ચથાશ
૮૯	૭	તનો	તેનો
૧૦૨	૧૩	નામન	નામના
૧૧૧	૮	પસા	પૈસા.
૧૩૪	૪	દુગુણી	દુર્ગુણી.
૧૪૦	૯	આવશક્યતા.	આવશ્યકતા.
૧૮૪	૨	અગર ઓશવાળ	અગર પોરવાડ.
૧૮૮	૫	અકુશની	અંકુશની
૧૯૭	૨	સવેએ.	સર્વેએ.
૧૯૯	૧૫	મટો	મોટો.
૨૦૨	૧૨	ઉદયમનાં	ઉદયમાંના.

શ્રી અધ્યાત્મજ્ઞાનપ્રસારકમંડલ તરફથી શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરસૂરિજી ગ્રન્થમાલામાં પ્રગટ થયેલા ગ્રન્થો.



ગ્રન્થાક	પૃષ્ઠ	કિંમત.
૧ ક. ભજન સંગ્રહ ભાગ ૧ લો.	૨૦૦	૦-૮-૦
૧ અધ્યાત્મ વ્યાખ્યાનમાલા.	૨૦૬	૦-૪-૦
* ૨ ભજનસંગ્રહ ભાગ ૨ જો.	૩૩૬	૦-૮-૦
* ૩ ભજનસંગ્રહ ભાગ ૩ જો.	૨૧૫	૦-૮-૦
* ૪ સમાધિશતકમ્.	૬૧૨	૦-૮-૦
૫ અનુભવપચ્ચિશી.	૨૪૮	૦-૮-૦
૬ આત્મપદીપ.	૩૧૫	૦-૮-૦
* ૭ ભજનસંગ્રહ ભાગ ૪ થો.	૩૦૪	૦-૮-૦
૮ પરમાત્મદર્શન.	૪૦૦	૦-૧૨-૦

१६

*९ परमात्मज्योति.	५००	०-१२-०
*१० तत्त्वबिंदु.	२३०	०-४-०
११ गुणानुराग. (आवृत्ति बीजी)	२४	०-१-०
*१२-१३. भजनसंग्रह भाग ५ मो		
तथा ज्ञानदीपिका.	१९०	०-६-०
*१४ तीर्थयात्रानु विमान(आ०बीजी)	६४	०-२-०
१५ अध्यात्मभजनसंग्रह	१९०	०-६-०
१६ गुरुबोध.	१७४	०-४-०
*१७ तत्त्वज्ञानदीपिका	१२४	०-६-०
१८ गहूंलीसंग्रह भा. १	११२	०-३-०
*१९-२० श्रावकधर्मस्वरूप भाग		
१-२(आवृत्ति त्रीजी)	४०-४	०-१-०
*२१ भजनपदसंग्रह भाग ६ द्वो.	२०८	०-१२-०
२२ वचनामृत.	८३०	०-१४-०
२३ योगदीपक.	३०८	०-१४-०

૧૭

- ૨૪ જૈન ઇતિહાસિક રાસમાળા. ૪૦૮ ૧-૦-૦
- *૨૫ આનન્દઘનપદ ભાવર્થ(૧૦૮) ૮૦૮ ૨-૦-૦
સંગ્રહ
- *૨૬ અધ્યાત્મશાન્તિ(આટ્ટિતિ વીજી) ૧૩૨ ૦-૨-૦
- ૨૭ કાવ્યસંગ્રહ ભાગ ૭ મો. ૧૬૬ ૦-૮-૦
- *૨૮ જૈનધર્મની પ્રાચીન અને
અર્વાચીન સ્થિતિ. ૯૬ ૦-૨-૦
- *૨૯ કુમારપાલ (હિંદી) ૨૮૭ ૦-૬-૦
- ૩૦ થી ૪-૩૪ સુખસાગર ગુરુગીતા ૩૦૦ ૦-૪-૦
- ૩૧ પદ્મઢ્યવિચાર. ૨૪૦ ૦-૪-૦
- ૩૨ વિજાપુરવૃત્તાંત. ૯૦ ૦-૪-૦
- ૩૩ સાવરમતી ગુણશિક્ષણ કાવ્ય. ૧૯૬ ૦-૬-૦
- ૩૮ પ્રતિજ્ઞાપાલન. ૧૧૦ ૦-૬-૦
- *૩૯-૪૦-૪૧ જૈનગચ્છમતપ્રબંધ,
સંઘપ્રગતિ, જૈનગીતા ૩૦૪ ૧-૦-૦

१८

४२	जैनधातुप्रतिमा लेखसंग्रह भा. १	१-०-०
४३	मित्रमैत्री.	०-८-०
*४४	शिष्योपनिषद्	४८ ०-२-०
४५	जैनोपनिषद्.	४८ ०-२-०
४६-४७	धार्मिक गद्यसंग्रह तथा	
	पत्र सदुपदेश भाग १ लो.	९७६ ३-०-०
४८	भजनसंग्रह भा. ८	९७६ ३-०-०
*४९	श्रीमद् देवचंद्र भा. १	१०२८ २-०-०
५०	कर्मयोग.	१०१२ ३-०-०
५१	आत्मतत्त्वदर्शन.	११२ ०-१०-०
५२	भारतसहकारशिक्षण काव्य	१६८ ०-१०-०
५३	श्रीमद् देवचंद्र भा. २	१२०० ३-८-०
५४	गहुली संग्रह भा. २	१३० ०-४-०
५५	कर्मप्रकृतिटीकाभाषांतर.	८०० ३-०-०
५६	गुरुगीत गुहलीसंग्रह.	१९० ०-१२-०

૧૯

૫૭-૫૮ આગમસાર અને

અધ્યાત્મગીતા.

૪૭૦ ૦-૬-૦

૫૯ દેવવંદન સ્તુતિ સ્તવન સંગ્રહ.

૧૭૫ ૦-૪-૦

૬૦ પૂજાસંગ્રહ ભા. ૧ લો.

૪૧૬ ૧-૦-૦

૬૧ ભજનપદસંગ્રહ ભા. ૧

૫૮૦ ૧-૮-૦

૬૨ ભજનપદસંગ્રહ ભા. ૧૦

૨૦૦ ૧-૦-૦

૬૩ પત્રસદુપદેશ ભા. ૨

૫૭૫ ૧-૮-૦

૬૪ ધાતુપ્રતિમાલેખ સંગ્રહ ભાગ ૨

૧-૦-૦

૬૫ જૈનદૃષ્ટિએ ઈશાવાસ્યોપનિષદ્

ભાવાર્થવિવેચન.

૩૬૦ ૧-૦-૦

૬૬ પૂજાસંગ્રહ ભાગ ૧-૨

૪૧૧ ૨-૦-૦

૬૭ સ્નાત્રપૂજા.

૦-૨-૦

૬૮ શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજી અને તેમનું

જીવનચરિત્ર.

૦-૪-૦

૨૦

૬૯-૭૨ શુદ્ધોપયોગ વિ.સંસ્કૃત ગ્રંથ ૪

૧૮૦ ૦-૧૨-૦

૭૩-૭૭ સંઘકર્તવ્ય વિ. સંસ્કૃત ગ્રંથ ૫ ૦-૧૨-૦

૭૮ છાલા લાજપતરાય અને જૈનધર્મ. ૦-૪-૦

૭૯ ચિન્તામણિ ૦-૪-૦

૮૦} જૈનધર્મ અને સ્ત્રીસ્તિ ધર્મનો મુકાબલો

૮૧} જૈન સ્ત્રીસ્તિ સંવાદ

૮૨ સત્યસ્વરૂપ

૮૩ ધ્યાન વિચાર

૮૪ આત્મશક્તિપ્રકાશ ૧૪૦ ૦-૪-૦

૮૫ સાંવત્સરિક ક્ષમાપના ૮૦ ૦-૩-૦

૮૬ આત્મદર્શન(મળીચંદ્રજીનું વિવેચન
કૃતસજ્જાયો) ૧૫૦ ૦-૦-૦

૮૭ જૈનધાર્મિક શંકાસમાધાન ૫૫ ૦-૨-૦

૮૮ કન્યાવિક્રય નિષેધ ૨૦૦ ૦-૮-૦

२१

८९ आत्मशिक्षा भावनाप्रकाश	११५ ०-७-०
९० आत्मप्रकाश	५६५ १-८-०
९१ शोक विनाशक ग्रंथ	८० ० १-०
९२ तत्त्वविचार	

हालमां छपाता ग्रंथो.

- (१) मोटुं विजापुर वृत्तान
- (२) श्री यशोविजयजी निबंध
- (३) श्री देवचंद्रजी निर्वाण रास तथा तेमनुं चरित्र
- (४) जैन श्व० ग्रंथनामावलि
- (५) आत्मस्वरूप
- (६) अध्यात्मगीता
- (७) आत्मसमाधि शतक
- (८) जीवक प्रबोध.
- (९) परमात्म दर्शन.

२२

(१०) भवनसंग्रह भाग ११ मो.

(११) जैनसूत्रमां मूर्तिपूजा.

* आ निशानीवाला ग्रंथो शिलकमां नथी.

उपरनां पुस्तको मळवाना ठेकाणो.

वकील मोहनलाल हीमचंद. मु. पादरा-(गुजरात).

शा. आत्माराम खेमचंद. मु. साणंद.

मोहनलाल नगीनदास-भांखरीया.

१९२-९४ बजारगेट कोट मुंबाइ.

शा. नगीनदास रायचंद-भांखरीया. मु. महेसाणा.

शा. चंदुलाल गोकलदास. जैनज्ञानमन्दिर मु.

बिजापुर.

बुकसेलर-मेघजी हीरजी. पायधुनी-मुंबाइ.

श्रीमद् बुद्धिसागरसूरिमंडल. मु. पेथापुर.

शेठ रतिलाल केशवलाल. मु. प्रांतिज.

॥ ॐ नमः संखेश्वरपार्श्वनाथाय कन्याविक्रय दोष.

मंगलम्

श्री सर्वज्ञं नमस्कृत्य । स्मृत्वा श्री रविसागरम् ॥
कन्याविक्रयदोषाख्यं । पुस्तकं क्रियते मया ॥ १ ॥

योत्रीश अतिशयज्ञः लक्ष्मीशेकरी विशालत,
लोकालोक लास्कर, सर्व पदार्थ ज्ञाता, એવા સર્વજ્ઞ-
મહારાજને નમસ્કાર કરીને, તથા વળી પંચ મહા-
વ્રતધારક સંસારતારક, ચઉગતિવારક, બાળ બ્રહ્મ-
ચારી, કૃપાનિધિ, દયાનિધિ, પ્રશમરસવાહક, શ્રી
નેમિસાગરજીના શિષ્ય પરમોપકારી શ્રી રવિસાગરજી
સદ્ગુરુ મહારાજની અમૃતમયી અલાકિતવ્યક્તિ
(મૂર્તિ) નું હૃદયમાં સ્મરણ કરી તેમની કૃપાથી
“ કન્યાવિક્રયદોષ ” નામનું પુસ્તક રચવામાં તેમ-
ના પ્રશિષ્ય બુદ્ધિસાગર નામના બાલથી લખ્ય

૨

કન્યાવિક્રય દોષ.

જીવોના ઉપકારનિમિત્તાર્થમ્ અને જૈનશાસનની અતિવૃદ્ધિમાટે કંઈક બાલક કીડાવત્ પ્રયત્ન કરાય છે. આ પ્રસંગે શ્રી સુખસાગરજી ગુરૂને પુનઃ પુનઃ ત્રિકરણયોગે નમન કરું છું.

**કન્યાનો વિક્રય કરીને દ્રવ્યોપાર્જન કરવું
તે મહાપાપ છે.**

કન્યાનું જે વેચવું તે મહાપાપ છે, એમ સર્વ લવ્યાત્માઓને જણાવવા હું આ પુસ્તક રચું છું; તેમાં શાસનદેવતાઓ સાહાય્ય કરો, ઇષ્ટ મહામંત્રાત્મકદેવો સાહાય્ય કરો, કે જેથી ઇષ્ટકાર્ય સિદ્ધ થાય.

કળિકાળના યોગે “ હુંડા અવસર્પિણી કાળ ” પંચમઆરો, કૃષ્ણપક્ષિયાજીવ, દક્ષિણાર્ધ ભરત વિગેરે કારણોથી જૈનશાસનની અભિવૃદ્ધિ દેખવામાં આવતી નથી, અને કેટલાક શ્રાવકો અનેક પ્રકારના સંશય પાપમાં આશક્ત થઈ સત્યધર્મ પરાઠ્ઠમુખ

કન્યાવિક્રય દોષ.

૩

થતા જાય છે, અને સત્ય જૈન ધર્મને વિષે અનેક પ્રકારની શંકાઓ કરે છે. દેવયોગે કેટલાંક વર્ષથી જૈનોમાં કેટલાક શ્રાવકોમાં ગુપ્તરીતે પોતાની છોકરીઓનું વેચાણ થાય છે, કેટલાક કેટલાક ભાગમાં તો ચીલડાની પેઠે—શાકની પેઠે પોતાની છોકરીઓની કિંમત કરી, તેમના માતપિતા વેચાણ કરે છે; એમાં મહા પાપ છે.

કાઠીઆવાડમાં તથા ગુજરાત વગેરેમાં મુખ્ય ઉદ્યમ કન્યાવિક્રયનો છે. પૈસાની પાખી લાલચથી અને એ પૈસાથી પેટપૂર્તિ કરવાને સારૂ પોતાના ધર્મને રસાતલમાં પેસાડી દેઈ “ હયાને હુદયમાંથી દેશવટો આપી ” અને વાત્સલ્યપ્રેમમાં અંગારો મૂકીને પોતાની દીકરીનું વેચાણ કરી રૂપૈયાની થેલીઓ ઘરમાં મૂકી દીકરીના પૈસા ખાનાર નામની પદવીરૂપ કાળી ટીલી કપાળમાં ધારણ કરી પોતાની દીકરીને ઘરડા ડોસા (બુઢા) સાથે પરણાવે છે, અને લાકડે માંકડું વળગાડી દે છે; અને મહાલ બુઢાને મીંઢળ

૪

કન્યાવિક્રય દોષ.

પહેરાવે છે. એ અગ્નિમાં અધમ ધનની પિપાસારૂપ અનિર્વાહ્ય ઉદરપોષણ હુતદ્રવ્યને હોમી (આહૂતિ આપી) અગ્નિને તૃપ્તિ કરે છે. જૈનો દયાના દરિયા કહેવાય છે, કેઈને દુઃખ દેવું નહિ, અહિં-સા પરમધર્મમાં જીવન ગાળનાર નામ ધરાવે છે, તેમાં કન્યા વિક્રયરૂપક્ષયરોગે વાસ કીધો છે. મારા જૈન બંધુઓ, ચોમાસામાં ઉત્પન્ન થતાં અળસિયાંની દયા કરે છે, પાણીના પોરા વિગેરેની રક્ષા માટે ગરણાં રાખે છે, ખોડાં ઢોરોની દયા માટે પાંજરાપોળો બાંધે છે પણ કન્યાની દયા માટે કંઈ પણ મનમાં વિચાર લાવતા નથી. અરે ! અહો શો જીલમ ! અરે ! ઓ વીતરાગ દેવ ! તમારા ભક્તોની આવી દુર્દશા, તેમની આવી ઘાતકીલાગણી ! શું થવા બેઠું છે ! અને શું થશે. તે બિચારી કન્યાની ઘેટાં બકરાંની દશા સામું કેાણુ દેખે ? એક ખરાબ પીપાસાને વશ થવું એ શું યોગ્ય કહી શકાય ? ના કહી કહી શકાય નહિ.

કન્યાવિક્રય દોષ.

૫

કન્યાવિક્રયની મનાઈ શું શાસ્ત્રમાં છે ?

કન્યાવિક્રયી—શું આપણા શાસ્ત્રોમાં કન્યા વેચવી નહિ એવી શાસ્ત્રકર્તાઓએ મનાઈ કરી છે ને કરી હોય તો ગ્રંથાધાર બતાવો.

ધર્મસાધક-ઓ મારા વહાલા બ્રાતા ! શાસ્ત્રોમાં કોઈપણ ઠેકાણે કન્યાને વેચવી, એમ લખ્યું નથી. ભરતરાજ, સગરચક્રવર્તી, રામ, પાન્ડવો, શ્રી મહાવીરસ્વામિના ભકતો વિગેરે કોઈએ પણ પોતાની કન્યાને રૂપૈયા લઈ બીજાને વેચી નથી. થોડા વખતથી પ્લેગની પેઠે આ મહારોગ કાઠી નીકળ્યો છે. સ્વોદર પોષણ કરવા અસમર્થ, નિઃપુરૂષાર્થી અનુદોગી પુરુષોએ તે પ્રચાર જારી કરી દીધો છે, તો તેઓનો મનોર્હ વવિચાર-સંસાર નીતિમાર્ગાનુગામી કહેવાયજ નહીં, માટે કન્યાનો વિક્રય કરવો એ અકથનીય પાપનું પગલું છે; તેમાં કોઈ દિન કલ્યાણ થતું જ નથી.

૬

કન્યાવિક્રય દોષ.

માટે સર્વથા નિર્વિકલ્પી કન્યાદાન દેવું એ
જૈનધર્મની અત્યુન્નતિનું પ્રથમ દ્વાર છે.

કન્યાવિક્રયી—પોતે ઉત્પન્ન કરેલી છોકરી તે એક
જાતના ક્ષણી માફક કહેવાય, તો તે ક્ષણે
સર્વથા ઉપલોગ કરવામાં શું અનીતિ છે ?
પોતે તેણીને વેચવી જોઈએ તથા તેનાથી પો-
તાનું ગુજરાન ચલાવવું જોઈએ.

ધર્મસાધક—ઓ મારા મિત્ર ! તારું અશ્રવણીયવા-
કય, કર્ણકંઠુતાને વધારી વિશેષખેદ ઉપજાવે
છે, જરા વિચારી ને જાણો, પોતાનાથી
જે ઉત્પન્ન થાય એ સર્વને વેચવાં જોઈએ
એમ તમારું કહેવું સુક્ષિપ્તહીન અને ધર્મ
શ્રદ્ધાહીન છે. કારણ કે—પોતાનાથી ઉત્પન્ન
થએલી એવી જે પોતાની છોકરી તેને જેમ ક્ષણી
માફક તું ગણે છે ત્યારે કેરી, જામક્ષણ વિગેરેને
પોતે જેમ ભક્ષણ કરી ઉપલોગમાં લઈએ છીએ

કન્યાવિક્રય દોષ.

૭

અને બીજાઓને પણ વેચી શકીએ છીએ તેમ તારી છોડી પણ એક ફળ સમાન થઈ તો તેમ તું પણ તેની સાથે કેમ કીડા કરતો નથી ? અને પોતાની સ્ત્રી તરીકે કેમ ગણતો નથી ? તેનું શું કારણ છે તે બતાવ.

કન્યાવિક્રયી-હાય ! હાય ! અરરર ! પોતાની છોકરી સાથે કીડા કરાયકે ? અને પોતાની સ્ત્રી તરીકે તેને કેમ કહેવાય ? એ પ્રમાણે કરનાર તો અધમમાં અધમ મહાપાપી અધોરી જાણવો.

ધર્મસાધક-વાઈ ! ઠીક. પોતાની દીકરીની સાથે કીડા કરનારને મહાપાપી શા કારણથી જાણવો ?

કન્યાવિક્રયી-સત્ય વીતરાગ દેવના શાસ્ત્રમાં તેમ કરનારને મહાપાપી કહ્યો છે, તેથી અમે પણ તેમાં મહાપાપ સમજીએ છીએ.

ધર્મસાધક-તેજ પ્રમાણે વીતરાગદેવના વચનથી સિદ્ધ થાય છે કે, કન્યાવિક્રય કરવો તેમાં મહાપાપ

૮

કન્યાવિક્રય દોષ.

છે. પોતાની માતામાં સ્ત્રીજાતિત્વ રહ્યું છે તેવુંજ પોતાની સ્ત્રીમાં પણ અગ્રોક્તપણું (સ્ત્રીપણું) રહ્યું છે, અને તેવુંજ પોતાની દીકરીમાં સ્ત્રીજાતિપણું પણ રહ્યું છે. દરેકમાં આંખ, કાન, નાક, શરીરનો આકાર સરખો છે, છતાં માતાને પૂજ્ય-બુદ્ધિથી નમવું, સ્ત્રીને વિષયબુદ્ધિથી ભોગવવી અને પુત્રીમાં વાત્સલ્યતાભાવ. એમ પ્રત્યેકમાં જુદા જુદા પ્રકારની ભાવના રહેલી છે તેનું કારણ શું છે ?

તેનો ઉત્તર કહેવાશે કે-ધર્મ વ્યવહાર એજ પ્રકારનો છે અને તેથી વિપરીત ચાલે તેને ધર્મ વ્યવહાર તોડવાથી મહાપાપ લાગે છે, અને તે આરગતિમાં અનંત દુઃખો ભોગવે છે, તે પણ ધર્મશાસ્ત્રથી સિદ્ધ થાય છે. તેવીજ રીતે કન્યાવિક્રય કરવો એ પણ ધર્મશાસ્ત્ર વિરુદ્ધ છે તો તેથી વિરુદ્ધ ચાલનાર, નરકનિગોદમાં અનંત દુઃખો ભોગવે તે પણ સુક્તિયુક્ત છે.

કન્યાવિક્રય દોષ.

૯

કન્યાવિક્રયી—અમે પૈસાદાર છતાં દીકરી વેચી પૈસા લેતા નથી, પણ ગરીબ અવસ્થામાં પૈસાને માટે વેચીએ છીએ તેમાં શો દોષ ?

ધર્મસાધક—અરે કર્ણાશ્રવણવાક્યવક્તા ! મહારા બહાલા લલા મનુષ્યો ! પૈસાદાર છતાં જેમ સાફ સાફ જમીએ, અને ગરીબ અવસ્થા આવે ત્યારે ચપણીઉં (રામપાત્ર) લેઈ ઘરોઘર ભમી ભીક્ષા કેમ માગવી નહીં ? એમ વર્તવામાં શો દોષ ? ગરીબ અવસ્થા પ્રાપ્ત થતાં કેમ પોતાની સ્ત્રી અગર પુત્રને વેચતા નથી ? તો પછી દીકરીને કેમ વેચવી જોઈએ ? ગરીબ અવસ્થામાં પ્રાપ્ત થાય ત્યારે પથ્થરા કેમ ખાતા નથી ? કેઈ કહેશે કે પથ્થરા તે કંઈ ખવાય ? અને તે શું પેટમાં પચે ? તેના ઉત્તરમાં સમજવાતું કે—પથ્થરા જેમ ખવાય નહિ અને પેટમાં પચે નહિ તેમ દીકરીને પૈસો તેને વેચી ખવાય નહિ અને તે ખાધો

૧૦

કન્યાવિક્રય દોષ.

છતાં પચી શકે નહિ અને દરિદ્રપણું પ્રાપ્ત થાય.

કન્યાવિક્રયી—ઘણા લોકો પોતાની દીકરીઓને વેચી પૈસા ખાય છે, તો તે કેમ ગરીબ થઈ જતા નથી ! ઉલટા તે તો મૂંછો ઉપર હાથ મૂકી તોરમાં ને તોરમાં દહેર મારે છે અને આનંદમાં દિવસ ગુજારે છે તેનું કેમ !

ધર્મસાધક—જે લોકો પોતાની દીકરીઓ વેચે છે, તેઓની સારી સ્થિતિ છતાં પણ પ્રતિદિન ગરીબ સ્થિતિ થતી જાય છે, સંતાનનો ઉચ્છેદ થાય છે, નિર્ધનતા થાય છે, બહિર્સ્થિતિ દર્શન અત્યુત્કૃષ્ટ જણાતું હોય પણ અંદર અલક્ષ્મીત્વ પ્રાપ્તપણું હોયજ તેમાં શક નહિ. ઉપરનો ડાળ ગમે તેવો હોય પણ અંતરમાં ખાલી થતા જાય છે, તેની આબરૂ ઘટે છે, જ્ઞાતિમાં હલકો થાય છે, મહાપાપ ખાંધે છે, છોકરીની ખરાબ આશિષ તેને શિરપાવમાં

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૧

મળે છે. અને છોકરીના પૈસા ખાનારની બુદ્ધિ બગડે છે.

કન્યાવિક્રયો—પોતાની દીકરીના પૈસા ખાવાથી બુદ્ધિ કેવી રીતે બગડે ?

ધર્મસાધક—જેમ અનેક દુર્ગુણગુણાન્વિત અવિદ્-જનના સમાગમે સહુસાધનો વિઘ્નીભૂત થાય છે તેમ જ સ્વકન્યા વેચી લીધેલ પૈસો મતિભ્રમ કરી અનિવાર્ય દુઃખ દેનાર નીવડે છે, તેટલુંજ નહિ પણ નિશ્ચેયસપંથદ્વારને રોધી નરકગામી દ્વારમાર્ગનો રસ્તો સહેલાઈવાળો છે તેમ દર્શાવી આપે છે. જેમ મદિરાપાનથી બુદ્ધિ બગડે છે તેમ દીકરીના પૈસા ખાવાથી બુદ્ધિ બગડે છે. પહેલાં દીકરીના પૈસા ખાવાની જે ઇચ્છા થઈ તેજ વખતે બુદ્ધિ ખરાબ થઈ અને પોતાની ઠહાલી દીકરીને ઘેટાં બકરાંની પેઠે જ્યાં પોતાનું ખીરસુ ભરાય ત્યાં દેવી એ શું

૧૨

કન્યાવિક્રય દોષ.

એછું પાપ ? એવાં પાપ કરી દુર્ગતિ પામીએ
એમાં શું આશ્ચર્ય ?

પ્રશ્ન—મારા પ્રિય ભાઈ ! તમારા શરીરે
ઉણ્ણુ વાયુ લાગે છે તેને તમે આંખે દેખો છો ?
ઠંડો વાયુ લાગે છે તેને તમે દેખી શકો છો ?

કન્યાવિક્રયી—ના સાહેબ, ઉણ્ણુવાયુ, અને ઠંડો વાયુ
આંખે દેખી શકાતો નથી, પણ અડને હલાવે
છે, તૃણને હલાવે છે, આપણા શરીરને લાગે છે,
તેથી તે વાયરો છે એમ જાણીને તે સત્ય માન-
વામાં આવે છે.

ધર્મસાધક—મારા મહેરબાન સાહેબ ! તેવીજ રીતે
કન્યા વેચવાથી જે પાપ થાય છે તે આંખે દેખી
શકાતું નથી, પણ પરભવમાં નીચ જન્મ, દરિ-
દ્રાવસ્થા, રોગીપણું, આદિ દુઃખોથી પાપની સિદ્ધિ
થાય છે. અનીતિ પંથાશ્રયી—સાહેબ ! શ્રવણ કરો
કે કન્યા વેચીને ઉપાર્જીત કરેલા દ્રવ્યોદ્ભવપાપ

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૩

અદર્શનીય છે (દષ્ટિગોચરને પ્રાપ્ત થઈ શકતું નથી) છતાં તદ્દુલવ અમોઘપાપના ઓઘ, જન્મો જન્મ દારિદ્ર્યાદિ અનેક દુઃખોથી વારં-વાર દુઃખ દેવા સ્વપંજ્ઞોનું પ્રદર્શન કરી ભયંકરતા દર્શાવે છે, તેટલુંજ નહિ પણ નરક-માં લઈ જવામાં સાર્થવાહનું કામ કરવા પણ પાછા પડતા નથી આહા ! કેટલું દુઃખદાયી અનીતિપંથનું પગલું !! વિચારો મારા મહેર-બાન ! માટે પોતાની છોકરીને વેચીને પરણા-વીને પૈસા ખાવા તેમાં મહાપાપ છે,

જૈનશાસનમાં કન્યાવિક્રય કરવો તે અધમાધમ પાપ ગણાવ્યું છે તેમ છતાં જે જૈનો કન્યાવિક્રય કરે છે તે અધમ બની ઉપરોક્ત વિશેષણ વિલંકારા-લંકૃત થઈ અપયશના સહચરો બને છે તે નિઃસંશ-યવાત છે.

કન્યાવિક્રયથી થતાં મહાપાપો.

કન્યાવિક્રયના અધમરીવાજથી આજકાલ સંખ્યા.

૧૪

કન્યાવિક્રય દોષ.

બંધ બાળાઓ વિધવાઓ અને છે, તે વિધવાઓ પોતાની યુવાવસ્થાથી સ્વછંદી અને દુરાચારિણીઓ અને છે અને કેટલીક તો નાતબાતથી પણ નીકળી જાય છે, કેટલીક નાતમાં રહી દુરાચાર કરે છે અને તેથી કરી ગર્ભધારણ થાય છે, ત્યારે કેક લોકલજ્જની બીક પામતી, લાજતી; પોતાના ઉદરવિષે રહેલા ગર્ભનું પાતન કરે છે. ઘણે ઠેકાણે સાંભળીએ છીએ કે અમુકવિધવાએ ગર્ભપાત કર્યો, અને કદાપિ બાળક પ્રસવે છે તો તેનો પણ નાશ કરે છે, તેમ છતાં જૈનોનું નયનપંકજ વિકસિત થઈ ઉપરોક્તમાર્ગે રોધકોને સ્વસુગંધ અર્પતું નથી. તેથી બી શું અંધારૂં !!! બરેબર અંધારૂં ને વિધવાળુ-યશ હર નારૂં ને પાયમાલ કરનારૂં.

ગુજરાત કાઠીયાવાડ વગેરેમાં ચાલતો

કન્યાઓનો વેપાર.

ગુજરાત સૌરાષ્ટ્રમાં આધુનિક કાળમાં કન્યાવિક્રય થતો સૌકોની દષ્ટિગોચરતાને વારંવાર દર્શન દે

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૫

છે. આજ કાલ કાઠીયાવાડ ગુજરાતમાં કન્યાવિક્રય પૂર જોસથી વધતો જાય છે, અને તેવાજ કારણથી કાઠીયાવાડ ગુજરાતના લોકો કંગાલ અવસ્થાના લોગી થઈ પડ્યા છે. કાઠીયાવાડી જૈનોમાં કેટલાંક કુટુંબો તો પોતાનો નિર્વાહમાત્ર કન્યાઓ ઉપર જ કરે છે. રાજને ત્યાં પુત્ર પ્રસવથી જોવો આનંદ થાય છે તેવોજ આનંદ કાઠીયાવાડી જનો પૈકી પુત્રી પ્રસવથી કેટલાંક કન્યાવિક્રયીઓને થાય છે. કન્યાઓજ તેમના વ્યાપારની મુખ્ય વસ્તુ થઈ પડી છે. કાઠીયાવાડમાં જે કન્યા વેચનાર શ્રાવકો છે તેમાં જેને એક બે કન્યાઓ હોય છે તેને બજારમાંથી માલ ઉધારે બસેં ત્રણસેં રૂપૈયાનો મળી શકે છે, બીજાઓને કૌના ઉપર ઉધાર માલ મળે ! જેને એક બે દીકરીઓ હોય છે તેઓ કશો ઉદ્યમ નહીં કરતાં જ્યારે તે દીકરીઓ મોટી થાય છે ત્યારે કોઈ વૃદ્ધવરને પોતાના ઘોળામાં ધૂળ નાંખનારને વળગાડી રૂપૈયા મેળવી પૈસાપાત્ર

૧૬

કન્યાવિક્ર દોષ.

બની મઝાથી પછી બેઠાં બેઠાં ખાય છે અને ઉદોગ કરવાની કશી પણ પરવા ધરતા નથી. ધીમે ધીમે અધર્મથી મેળવેલાં નાણાં થોડા વખતમાં ફન થઈ જાય છે. શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે:—

અધર્મોપાર્જિતંદ્રવ્યં, પંચવર્ષાણિ તિષ્ઠતિ ॥

પ્રાપ્તે ચ ષષ્ઠમે વર્ષે, સમૂલેન વિનશ્યતિ ॥

તો તે શ્લોકાધારે અધર્મોપાર્જિત નાણાં સ્વયમેવ ષષ્ઠ વર્ષ પ્રાપ્ત થતાં વિનાશાલય નિવાસીભૂત થાય છે, તે વખતે અચ્ચભૂતસ્થિતિ પુનઃ પોતાને અનિવાર્યદુઃખ દેવા તત્પર થઈ સ્વપંજ્ઞઓનું પ્રદર્શન વારંવાર દેખાડે છે. કેમકે એ પૈસામાં એવો ગુણ છે કે તે લાંબો વખત પહોંચતો નથી અને કન્યાવિક્રયીઓ અંતે લીખારીના લીખારી રહે છે.

આજ પરણીને સાસરે આવી અને કાલે

વિધવા. કેવો ત્રાસ ! !

કન્યાવિક્રય કરનારની ગરીબ સ્થિતિ હોવાથી

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૭

અને ઉપરા ઉપરી દુષ્કાળો પડવાથી તેઓ હાલ એવા બેહાલ થઈ ગયા છે કે તેનું વર્ણન કરતાં ત્રાસ છુટે છે. કાઠીયાવાડમાં ઘણાખરા ઉત્તમ પુરૂષો કુળવંતો બીખારી થતાં પણ કન્યાવિક્રય કરતા નથી પણ કેટલાકના લીધે આખું કાઠીયાવાડ ગણાય છે.

બીખારી બનેલા ગરીબ કાઠીયાવાડી જૈનોથી મહેનત મજૂરી બનતી નથી એટલે છેવટ મહાજનના ધરમાલાના દાણા ખાવાનો વખત આવ્યો છે; એટલુંજ નહિ પણ કેટલાંક કુટુંબો ધરમાલા દાણા ખાય છે. અફસોસ ! અફસોસ ! અરેરે ! જૈનોની આવી સ્થિતિ ! અરેરે ! આવી અધમાવસ્થા ! શું જૈનોને આ થોડું શરમાવનારું છે !

જે જૈનો અનેક દુઃખ સંકટોમાં આવી પડ્યા છતાં લાંબો હાથ કરી માગતા નહોતા, અને જે જૈનોના પૂર્વજે કરોડાધિપતિ દાનેશ્વરી ધર્મના

૧૮

કન્યાવિક્રય દોષ.

સ્તંભ હતા તે જૈનોની દીન વચનથી બીજની આગળ માગણી થાય એ શું એછી શરમની વાત છે ? સ્વહસ્તકૃતકન્યાવિક્રયોદ્ધવપાપથી પોતાની પુંજ પરવારતાં કર પ્રસારી દીન વાણી વદી અન્યાશ્રયી બનતાં વારંવાર માગે છે, તે આપણે જોઈએ છીએ. અરે ! કેવી તેઓની અકર્તવ્યતા ! ! અવિચારી કર્મને કરતાં શરમાતા નથી. હજુ કેઈ એતતું નથી અને એ અકરણીય રીવાજને અટકાવવા યત્ન કરતા નથી, તેમ મુખોદ્ભવ મિષ્ટમધુરશબ્દોચ્ચારણથી પણ શિક્ષા કરતા નથી (સખેદ) આહા ! શું ! જૈનબધુઓ ! ! તમારી અવિચારતા, ને અકર્તવ્યતા.

એક જુવાન પુરૂષ લખે છે કે હાલ કાઠીયા-વાડમાં દશેક કન્યાઓ એવી મેં જોઈ છે કે જે આજ પરણીને સાસરે આવી અને કાલે વિધવા. પૈસાને લોભે ઘરડા બુઢાને દીકરી પરણાવે પણ

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૯

વિચારો કે પાકું પાન કયાં સુધી ઝાડ ઉપર રહે ?
અરે જૈનો ! આથી પણ વધારે તમારી ખરાબ
અવસ્થા થશે અને જૈનોની સંખ્યા પણ પ્રતિદિન
જો આવો રિવાજ કાયમ રહેશે તો ઘટી જશે.

કન્યાવિક્રયને લીધે બીજાં એક વધુ જૂલમ.

કન્યાવિક્રયને લીધે બીજો એક વધુ જૂલમ વધી
પડ્યો છે, તે એ કે—કાઠીયાવાડમાં મોટી મોટી
કન્યાઓ કરી તે વેચવાના વેપારને લીધે ગુજરાતના
કેટલાક વાણીઓ તે કન્યાઓને બંધે હજારે ત્રણ
ત્રણ હજારે ખરીદ કરે છે અને દક્ષિણમાં વસતા
વાણીયા પણ કાઠીયાવાડી જીવાન બાળાઓના બાપને
રૂપૈયાની કૌથળીઓ આપી લેઈ જાય છે. ગુજરાતમાં
એ ઝેરી હવારૂપ કુટેવે પ્રવેશ કર્યો છે. ગુજરાતમાં
જેને કન્યા મળે નહિ તે કાઠીયાવાડમાંથી રૂપૈયાની
કૌથળીઓ ઠલવી રૂપવંતી મનમાની પરખીને

૨૦

કન્યાવિક્રય દોષ.

કન્યાઓને લઇ આવે છે. જુઓ સુરત, અમદાવાદ, પાટણ, મેહસાણા, વિજાપુર, પાદરા, આદિ સ્થળે કાઠીયાવાડની ઘણી કન્યાઓ આવેલી છે તે શું થેલીઓ ઠાલવ્યા વિના આવી હશે ? અને તે કન્યાઓના માખાપની કેવી સ્થિતિ હશે ? તે ઉપર વિચાર કરો. આ પ્રમાણે કન્યાનો ઘટાડો કાઠીયાડમાંથી થવાથી કાઠીયાવાડના જીવાન ગરીબ છોકરાઓ આવા કારણથી નિર્વિવાહિત અલલનાન્વિત પુખ્ત ઉમર પ્રાપ્ત થતાં વર્ષાન્તૂહલવનવીનતૃણઅસ્વાદિત ગવાદિ ચતુષ્પદોની માફક નૂતન નૂતન નારી રસિકો અવનીતલમાં તેઓ, સ્ત્રી ન મળવાને લીધે મતિ-બ્રમિત થઈ ભટક્યા કરે છે, અને નીચકામો કર્યાથી તેઓ પાયમાલીની સ્થિતિ ઉપર આવી જાય છે તેમાં સૌરાષ્ટ્રની કન્યાવિક્રયીઓની નિર્દયતા ને અવિચારતા છે. અન્ય કંઈ પણ નહિ. અહા આ શું ! અજ્ઞાનાંધકારનો ફેલાવો. વિદ્વજ્જન મન મુંઝાવનારો, અપાર દુઃખ દેનારો તે કુઆચાર છે. આવા કાર-

કન્યાવિક્રય દોષ.

૨૧

જુથી ઘણા જુવાનો કુંવારા (વાંઠા) રહી બ્રષ્ઠ થાય છે. તેઓ જુવાનીની ભર અવસ્થામાં અન્યવર્ણની સ્ત્રીઓને લઈ ભાગી જાય છે અને વ્યભિચારી બને છે. તેઓને બે ત્રણહજાર રૂપૈયા આપવાની શક્તિ નહિ હોવાને લીધે કન્યા કેાણુ આપે? અને આવા કારણથી અન્યની કન્યાઓ પરણી સ્વજાતિથી પણ બ્રષ્ઠ થાય છે. કેટલાક પૈસા મેળવી પરણવા માટે ઘાંચી મોચી કે કોળીની છોકરીઓ લેઈ ગુજરાત કે બીજા દેશોમાં પોતે તેનાં માબાપ બની વાણીઆમાં પરણાવી આપે છે, અને જ્ઞાતિને બ્રષ્ઠ કરે છે. એક જુવાન પુરૂષ લખે છે કે, “ હાલમાં મેં તેવા કેટલાક કેસોના અનુભવ કર્યો છે અને તેઓના ભવાડા થતાં નજરે જોયા છે છતાં તેઓ નાતમાં રહેવા પામે છે. કહો જૈનોમાં કેટલું બધું અધાર્જ ! “ કહેવત છે કે સોનું કટાય નહિ અને વાણિયા વટલાય નહિ. ” કાઠીયા-વાડના તમામ જૈનો આમ કરતા નથી પણ કેટલાક અધમ જૈનોજ એમ કરે છે. ”

૨૨

કન્યાવિક્રય દોષ.

કન્યાવિક્રય કરવાનું શું કારણ ?

ઉદ્યોગ કરી શકાય નહિ. ઘેર ખેડાં ખેડાં પૈસાદાર બનવાના હવાઈ વિચારોથી આ દશા થાય છે તથા તીર્થ'કર લગવાનનાં રચેલાં શાસ્ત્રો વાંચ્યા તથા સાંભળ્યા વિના આવી દુર્દશા થાય છે. તથા વગી પરદેશમાં રળવા જવું એ તો પરભવમાં પણ કેમ બને ? એવા વિચારોથી ઘેર ખેશી ગડમથલ કરી ખૂરી ઇચ્છાઓને ખડેકાવી મૂકવાથી તાલપૂટવિષ સમાન કન્યાવિક્રય કરવાની ખુદ્દિ થાય છે. શ્રાવક નામ ધરાવી પરદેશ જવું એ શું સાઈ' ઠહેવાય ? “ હાંદલાં કુસ્તી કરે અને ભૂત ભૂસ્કા મારે ” તેમ થતાં પણ શું ખીજની નોકરી કરી શકાય ! ઉંઘના સ્વપ્નામાં પૈસાદાર બની ઘર સંસાર ચલાવવો એજ જાણે મનુષ્યનું કર્તવ્ય હોય નહીં એમ કન્યા-વિક્રયીઓની મનોવૃત્તિ કબૂલ કરે છે. આહા હા ! કન્યાવિક્રયીઓને પરભવનો ભયતો કયાંથીજ હશે !

કન્યાવિક્રય દોષ.

૨૩

આ કન્યાવિક્રય ઉપર એક વાત કહેવામાં આવે છે.

નયનાનંદદાયક, રાજમાર્ગરાજીત, વિવિધ પ્રતોલિકા હારવિરાજીત, વિશેષ ચિત્રવિચિત્ર ચિત્રા-મણી પંક્તિ અલંકૃત આશ્રમસ્થાન શોભિત, વાપી-કૂપતડાગાદિ રમ્ય જલાસયાન્વિત, સદ્ગુણ શોભિત ધાર્મિક ભક્તિત્વ વાત્સલ્યાદિ ગુણગુણાલંકૃત શુણિ-જનનિવાસ નિશ્રેયસનગરસમ, જનનમનમુદ્ધકારક, એક વસંતપુર નામનું નગર હતું, તેમાં એક વિમલ નામનો ગૃહસ્થ રહેતો હતો તે જાતે વણિક હતો. સત્ય જૈનધર્મમાં તેનું લક્ષ્ય હતું અને તેની આખરૂં ગામમાં સારી હતી. પોતે સાફ દીલનો હતો, કોઈનો ઉપકાર કરીને છટતો, ગરીબ લોકોને સારો આશ્રય આપતો અને ધનવાનપણાનું અભિમાન રાખતો નહોતો. દેવની પક્ષી શ્રદ્ધા રાખતો હતો, દરરોજ વખતનું ટાઈમટેબલ રાખી એક કલાક સત્યધર્મનાં તથા નીતિનાં પુસ્તકો લક્ષ્યથી વાંચતો. કોઈનો

૨૪

કન્યાવિક્રય દોષ.

વિશ્વાસઘાત કરતો નહોતો. ઉત્તમ શિક્ષકો પાસેથી અભ્યાસ કરી સફળરૂપે પાસે ધર્મતત્ત્વ પણ સાંભળતો હતો. તેને વૃદ્ધાવસ્થાએ એક પુત્ર થયો. તેનું નામ ધર્મચંદ્ર રાખ્યું હતું, ધર્મચંદ્ર નાની ઉમરનો હતો, પૈસાદારનો પુત્ર, વળી ંહાલામાં ંહાલો તેથી શાળામાં અભ્યાસ કરવાનું તો તેને ક્યાંથી બને ? મોટી ઉમરે પિતાએ નિશાળે મૂક્યો, નિશાળમાં ધર્મચંદ્રને બેસી રહેવું ઝેર જેવું લાગતું, વારંવાર મનમાં ચિંતવે કે હવે ક્યારે માસ્તર છૂટી આપશે, બળ્યું જરા પણ રમત નહિ, નિશાળેથી છૂટવાનો જ્યારે ઘંટ વાગતો ત્યારે તેના મનમાં ઘણો હર્ષ થતો અને નિશાળે આવવું હોય ત્યારે જાણે યમદારગમન જવું હોયની ! એમ તેને લાગતું, તેમ છતાં મારી કૂટી તેનાં માબાપ તેને ભણવા મોકલતાં. નિશાળમાં કેટલોએક અભ્યાસ કર્યો.

ધર્મચંદ્રનું લક્ષ.

ધર્મચંદ્ર ઘણો વખત બીડીઓ પીવામાં માગતો,

કન્યાવિક્રય દોષ.

૨૫

હરતાં ફરતાં બીડી, વાતના તડાકા લડાકામાં બીડી, જાજરમાં બીડી, ખાતાં બીડી, ગાદી ઉપર બેસીને પણ બીડી, એવી તેને બીડી પીવાની ખરાબ ટેવ પડી હતી, તેને કુમિત્રોની સોબત થઈ હતી, તેઓ તેને કુટેવોમાં દોરવા લાગ્યા. લાઈ સાહેબનો મિત્રજ પણ અધમ વૃત્તિનો થવા લાગ્યો, માતાપિતાની શિખામણ શ્રવણ કરતાં છણકારા લણકારા કરવા લાગ્યો. કોઈ કહે કે ધર્મચંદ તમે બીડી કેમ વધારે પુકે છે, ત્યારે તેને જવાબના ઉત્તરમાં મુખ મચકોડી તોખરા જેવું કરી કહેતો કે “ બેસ બેસ ચખાવલા ! તારું ડહાપણ જોયું, ડહાપણના દરિયા બેસ બેસ !! ” એમ કહેતો ત્યારે સામે કહેનાર ધણી “ કહેતો કે આપ શેઠી-આના પુત્ર છે, માટે માફ કરો ” એમ વિનયથી કહેતો, ધર્મચંદ બીજા છોકરાઓ સાથે કળયે કરવામાં બાકી રાખતો નહોતો. ઠકુ મશ્કરી તો તેને સોપારીના કડકા જેવીજ થઈ. ભાંગ ગાંભે તો તેને ખારા લાગતાં, તેના કુમિત્રો તેને વ્યભિચારની

૨૬

કન્યાવિક્રય દોષ.

કુટેવમાં ફસાવવવા લાગ્યા, જૂગટું પણ રમતાં શિખ્યો, ઘણા લોકો કહેવા લાગ્યા કે, વિમળશેઠની પાછળ અંધારૂં ઘોર વળ્યું. શેઠને પોતાના પુત્ર વિષે વિશેષ કાળજી નહોતી અને તેને સુધારવા લક્ષ પણ આપતા નહોતા, તો પણ તેની ખરાબ વર્તણૂકથી અંતરમાં દાઝતા હતા. એક દિવસ તેના કુમિત્રોની ટોળી શેઠ પરગામ ગયેલા હતા તે લાગ જોઈ ધર્મચંદની હવેલીમાં આવી. ધર્મચંદ પોતાની મંડળી સાથે ઠંડા પહોરના ગખ્યાં સખ્યાં મારવા બેઠો. પરસ્પર એક બીજાની મશ્કરી કરી હસે છે, એવામાં એક ફાટાંતુટયાં લુગડાં પહેરી એક ગરીબ ડાસી પોતાના નાના બચ્ચાને કેડમાં બેસાડી ત્યાં આવી ઉભી અને કરગરી આજીજી કરી માગવા લાગી. તેના સામું કોણુ જુએ ?

તવંગરોને ગરીબની શી દયા.

પેલી બિચારી ડાસી બે હાથ જોડી પોતાનું

કન્યાવિકૃત દોષ.

૨૭

હુઃખ ગાવા લાગી, પણ ભાઈ સાહેબે તેની વાત ધ્યાનમાં લીધી નહીં અને સિપાઈ પાસે ધક્કા મરાવી કાઢી મૂકી. સારી આશાએ આવેલી ડોશીને ધક્કો વાગતાં તે ત્રણચાર ગોથાં પણ ખાઈ ગઈ અને બોલી કે,— ‘ હુઃખીયાની દયા કેને હોય? ’ ખરાબ આશિષ આપી ડોશી અશ્રુધારા વરસાવી ચાલી ગઈ. ધર્મચંદે વિવિધ મેવા તથા પકવાન મંગાવ્યાં અને વાતોના તડાકા મારતાં આરોગ્યા, પણ તેને ડોશીની દયા ક્યાંથી આવે? પરભવમાં દાનવ્રત નિયમ કરવાથી મનુષ્યાવતાર પ્રાપ્ત થાય છે. તેને મોજલો, શોખીલો, શેઠીઆનો પુત્ર શી રીતે જાણે?

હવે શું થયું !

મિષ્ટાન આરોગ્યાબાદ બીડીઓનાં બણગાંનો વારો આવ્યો. ધર્મચંદ બીડી કૂંકતો કૂંકતો ગાદી ઉપર બેઠેલો છે, એટલામાં એક તણખો ગાદી ઉપર પડ્યો, તેનું કોઈને ભાન રહ્યું નહીં, અગ્નિનો

૨૮

કન્યાવિક્રય દોષ.

તણખો પ્રજળવા લાગ્યો, મિત્રો ઉઠી સૌ સોના
 ઠેકાણે ગયા. ધર્મચંદ, ચાકરના બોલાવાથી ઘેર જમવા
 ગયો. હવે હવેલીમાંથી ધૂમાડો નિકળવા લાગ્યો,
 તેની સાથે જાણે ધર્મચંદનો પણ ધૂમાડો નિકળતો
 ના હોય તેમ ભાસ્યું, પાસે રહેનારા લોકોએ આ
 ખબર ધર્મચંદને આપી. તે બોલ્યો કે,—
 “ગધાડીના ગાંડા માણસો જીવેને કંઈ બાકી
 રાખે છે, જા!! જા!! સાળા તારી હવેલી સળજે,
 એમ બોલવા લાગ્યો, કહ્યું છે કે:—

उपदेशोहि मूर्खाणां, प्रकापाय न शान्तये ॥

મૂખોઓને હિતકર વચન કહેવું તે ઉલટું કોધને
 માટે થાય છે પણ શાંતિને માટે થતું નથી.

ધૂમાડાના ગોટેગોટ નિકળવા લાગ્યા. લોકો
 આગ લાગી, આગ લાગી, એમ ખૂસો પાડવા લાગ્યા.
 ધર્મચંદ ની માતાએ આ વાત સાંભળી તેણે ખૂબ
 પાડવાથી આડોશી પાડોશી આગ બોલવવા દોડી

કન્યાવિક્રય દોષ.

૨૯

ગયાં. ધર્મચંદને તેની મા કહેવા લાગી કે, અરે !
 દીકરા ગજબ થયો. દોઢદોઢ હવેલી સળગી ઉઠી.
 ભાઈસાહેબ ઉઠી મનમાં બડબડવા લાગ્યા. સાળી
 રાંડની હવેલી વળી સળગી. સળગી ગઈ તેા ગઈ.
 સરકારી બંબા આવી પહોંચ્યા પણ આખરે આખી
 હવેલી ખાખમાખ થઈ ગઈ. દર દાગીના બચી ગયા.
 પાપનો ઘડો ફૂટયો. '

શેઠ ઘેર આવ્યા. હવેલી બળતી દેખી
 શોકાતુર થયા. શેઠે ધર્મચંદને બોલાવી પૂછ્યું.
 દીકરા ! આપણી હવેલી કેમ બળી ?

ધર્મચંદ-હુંતો કાંઈ તેવિધે બળ્યોતો નથી.

શેઠ-બળ્યા પહેલાં તું તે હવેલીમાં ગયો હતો કે ?

પુત્ર-હા બાપા,

શેઠ-કેમ તું એકલો હતો કે બીજા કોઈ હતો ?

પુત્ર-મમમ મારા મિત્રો. લેલેલે લેગા હતા.

શેઠ-ત્યાં બેશી રાંડનાઓ શું કરતા હતા ?

ધર્મચંદ-બેઠાબેઠા વાતો કરતા હતા.

૩૦

કન્યાવિક્રય દોષ.

રોઠ-બીડી ફીડી પીધી હતી કે ?

ધર્મચંદ-અચકાતાં ખડીતાં પી પી પીધી હતી.

શેઠે જાણ્યું કે નહીં બીડી પીતાં અગ્નિના તણખા-થી હવેલી બળી એમ નિશ્ચય કર્યો. શેઠે ધર્મચંદને બહુ શિક્ષા કરી અને ધમકી આપી પણ કેને અસર થાય!! કુતરાની પૂછડી વાંકી ને વાંકી. તેના મિત્ર વાતો કરવા લાગ્યા. અલ્યા બાપાલાલ, ધર્મોની હવેલી બળી ગઈ તેં જાણ્યું કે ? બાપાલાલ કહેવા લાગ્યો કે વાગ્યું તેનું બાળક લાગ્યું—બળી તેની ટળી, તેમાં આપણું શું ગયું!! હાશ તે પણ હવે આપણા જેવો બાળી બાવો થયો. કેટલાક દિવસ પછી ધર્મચંદ મિત્રોને જઈ મળ્યો. તેના મિત્રોએ પૂછ્યું કે અલ્યા હવેલી બળી ગઈ કે શું ? ધર્મચંદે કહ્યું. હા બળી ગઈ. મિત્રોએ કહ્યું. ગઈ સો ગઈ. મિત્રોએ ધર્મચંદને કહ્યું. ચાલ ચાલ, આજ તો ગામની બહાર રોડ મારવા જઈએ. સર્વ મિત્રો સાથે મળી ચાલવા લાગ્યા. કહ્યું છે કે:—

કન્યાવિક્રય દોષ.

૩૧

શ્લોક.

કાવ્યશાસ્ત્રવિનોદેન, કાલો ગચ્છતિ ધીમતામ્ ॥

વ્યસનેન ચ મૂર્ખાણાં, નિદ્રયા કલહેન વા ॥૧॥

ભાવર્થ:—વિદ્વાનોનો સમય, શાસ્ત્ર વિનોદથી જાય છે, ને મૂર્ખાઓનો સમય વ્યસનથી જાય છે. તે શ્લોકાધારે ખરું જ છે. માટે મૂર્ખપણું એ ખહુ જ દુઃખનું દ્વાર છે. મૂર્ખની મિત્રતા દુઃખનો દરિયો છે, માટે કોઈ દિવસ મૂર્ખની મિત્રતા કરવી ઉચિત નથી.

મિત્રો વિચારો, આવા કુમિત્રોની સોખતમાં જરા માત્ર સુખ પ્રાપ્ત થતું નથી. ઉપરોક્ત કુમિત્રો કોઈક દુકાનેથી પાનની ખીડીઓ કરાવી તથા કૂંકવાની ખીડીઓ કૂંકતા કૂંકતા માટેલા સાંઠની પેઠે ફરવા લાગ્યા, એવામાં એક ગાય વચમાં બેઠી હતી તેને ધર્મીએ કહ્યું, સાળી વચમાં બેઠી છે, બેઠી બેઠી વાગોળે છે, એમ કહી બેસભેર સોટી મારી.

વાંદરાઓમાં અને મૂર્ખાઓમાં શો ફેર ?

ગાય ઉઠી ચાલી ગધ,લાઇ સાહેબ આગળ ચાલ્યા.
શું યુવાવસ્થાનો તોર !! અઘોરપાપનો આશ્રયી
બુઝો, બુવાન અવસ્થાને વળી તેમાં ધનવાન હોય,
કોઈ ટોકનાર ના હોય, અને વળી કુમિત્રાની સોળ-
ત હોય, તથા ઓછામાં પૂરું મૂર્ખપણું હોય ત્યારે
વાંદરાઓ અને તેવા મનુષ્યોમાં પૂંછડા વિના
શો વિશેષફેર માલૂમ પડી શકે ?

મિત્રોની ટોળી આગળ ચાલી. કોઈ શિક્ષકનો
પુત્ર દુકાને બેઠો બેઠો અભ્યાસ કરે છે તેને દેખી
ચંડાળ ચોકડી કહેવા લાગી, અલ્યા બાપાલાલ બેયું
કે ? આ વેદીયું ઢાર કેવું બરાડા પાડે છે. ત્યારે
વળી તેમાંથી એક બોલી ઉઠ્યો—

પઢતવ્યં સોપિ મર્તવ્યં, અપઢતવ્યં સોપિ મર્તવ્યં,
તદા દંત કટાકુટ કિં કર્તવ્યં.

કન્યાવિક્રય દોષ.

૩૩

મૂર્ખાઓના વિચાર.

(મખેદ) અરે ! શું તેઓની પશુ સમાન જીવનતા ! ! ! અન્યની મશ્કરી કરવી, વિકારનાં અસહ્યનિર્લજ્જ ગપ્પાં મારવાં, કંઈપણ પ્રયોજન વિના હસવું, અનુદોગે મૂર્ખાં મિત્રોનું જીવોદ્ધવ મધુર રસાસ્વાદનપણું, વિદોષાજ્ઞનતામાં નિર્વીર્યતા એ આદિ અકથનીયકારણોથી પોતાની જીંદગીનું નિષ્ફલ ગુજારવાપણું ઇત્યાદિ, તેઓના અનીતિપંથાનુગામી વિચારોના ભાષણથી ખેદ છે કે તેવાઓથી પૃથ્વી અતિભારે નમિત છે. મૂર્ખાઓના વિચાર પણ અજ્ઞાનથી ભરેલા હોયછે, તેઓની જીંદગી બીજાની મશ્કરી કરવી, નકામાં ગપ્પાં મારવાં, હરવું ફરવું, બાગસાઇઓ ઉડાવવી, ભણવાથી કાચરપણું આદિથી ખરાબ છે. મૂર્ખાઓને સારા માણસનો સંગ ગમતો નથી. પ્રભુની પૂજા કરવી, શુદ્ધને નમન કરવું, તેતો ઝેરના સરખું તેઓને લાસે છે. હવે કુમિત્રોની ટોળી

૩૪

કન્યાવિક્રય દોષ.

સાથે ધર્મચંદ ગામની બહાર આંચો. બાગમાં પ્રવેશ કર્યો, આડું અવળું ફરવા લાગ્યો. એક ઠેકાણે ફરવા લાગ્યા, ત્યાં એક વીરચંદ નામનો જુવાન છોકરો આંચો, તેનો ચહેરો ખૂબસુરત હતો, તેના સુખ ઉપર તેજ હતી, તે પણ ટોળી પાસે આંચો, તેની પાસે એક પુસ્તક હતું, ટોળીના મિત્રોએ આવકાર આપવાથી તે પણ બેઠો. પરસ્પર વાતોના તકાકા ઉડાવવા લાગ્યા.

બાપાલાલ—કેમ કેશવલાલ ! લોકો ખરું સુખ શેમાં માનતા હશે ?

કેશવલાલ—જેને જે વસ્તુ રૂચિ, તેને તેમાં સુખ ભાસે છે.

બાપાલાલ—મને તો સાઈં સાઈં ખાવું, રોફ મારવો અને ગમત ઉડાવવી તેમાં આનંદ લાગે છે.

એવામાં પેલો પુસ્તક લઈને આવેલો છોકરો વીરચંદ બોલી ઉઠ્યો. મારા બંધુઓ ! ખરું સુખ

કન્યાવિક્રય દોષ.

૪૫

તો હિંસા, ચોરી, વ્યભિચારનો ત્યાગ કરી સારાં સારાં ધર્મનાં પુસ્તકો વાંચવાથી થાય છે. આપણાથી બનતો ઉપકાર બીજાને કરવો, ગરીબોનું દુઃખ ટાળવું એમાં સુખ સમાયેલું છે.

ધર્મચંદ બોલી ઉઠ્યો—બેશ, બેશ, ભણેશરીના બેટા ! તારૂં હડાપણુ જોયું. થોથાં પોથાંમાં સુખ ભર્યાં હશે ? ખાવું પીવું, અને ઘોડાગામીમાં ફરવું, હરવું, રોડ મારવો તે કેટલું સુખ કહેવાય ? થોથાં પોથાં વાંચી મગજ ખાલી કરવું એમાં સુખ શું ?

વીરચંદ—શેઠના પુત્ર ! આવા તમારા ગાંડાઈના વિચારો પંડિતજન કબૂલ કરશે નહિ, દુનિયામાં મનુષ્ય જન્મ પામવો એ કંઈ પુણ્યવિના બનતું નથી, અને પુણ્ય તો ધર્મકર્મ; પરોપકાર, કર્યા વિના બનતું નથી. આમ રોડ મારવામાં શું સુખ છે ? કંઈ દેખાતું નથી. ગરીબોને સુખી કરવામાં, ધર્મી પુરૂષોને સાહાય્ય આપવામાં, સુનિરાજોની સેવા, આજ્ઞા પાળવામાં ખરું સુખ

૩૬

કન્યાવિક્રય દોષ.

સમાએલું છે. ધર્મચંદની ટોળીવાળાઓએ આને હસી કાઢ્યો, પણ આ છોકરો કંઈ પોતાના સદ્વિચારથી પાછો પડે તેવો નહોતો. તેણે વિચાર્યું કે આવા મૂર્ખોઓની સંગતિથી શો ફાયદો થઈ શકે ?

યત:—

वरं पर्वतदुर्गेषु, भ्रान्तं वनचरैः सह ॥

न मूर्खजनसंपर्कः कल्पकोटीशतैरपि ॥૧॥

ભાવર્થ:—પર્વતોમાં, જંગલોમાં વનચરોની સાથે ભ્રમણ કરવું સાફ, પણ મૂર્ખ માણસની સંગતિ કેટિ કલ્પ શતકોવડે પણ ખિલકુલ સારી નથી. કહ્યું છે કે:—

पण्डितोपि वरं शत्रुः, न मूर्खो हितकारकः ॥

वानरेण हतो राजा, विप्रश्चૌरेण રક્ષિતઃ ॥૧॥

ભાવાર્થ—પંડિત પણ શત્રુ સારો પણ મૂર્ખ મિત્ર સારો નહિ. વાનરથી હણાતા એવા રાજાનું આદ્યણ એવા ચૌરે રક્ષણ કર્યું, માટે મૂર્ખોઓની સંગતિ ત્યાગ કરવા યોગ્ય છે.

કન્યાવિક્રય દોષ.

૩૭

મૂખાંઓ પોતાના ખોટા વિચારોને પણ સત્ય માને છે પોતાના મનમાં આંચું તે ખરું. તે વિના ખીજું સર્વ ખોટું એમ મૂખાંઓ માની લે છે.

હવે બાગમાં મિત્ર મંડળ ફરવા લાગ્યું. ચાલતાં ચાલતાં એક ફોજદારની સ્ત્રીની મશ્કરી કરી. આ વાતની ફોજદારને ખબર પડતાં તે મિત્રમંડળને સિપાઈ પાસે પકડાવ્યું. પોલીસે આઘા પાછા કરી ખૂબ ગડદમપાક આપ્યો. છેવટે વિમળશેઠને આ વાતની ખબર પડી તેથી તે ફોજદારની પાસે ગયો અને આજીજી કરી દીકરાને છોડાવી ઘેર લાવ્યો. ધર્મચંદની ખરાબ ટેવથી તેના પિતાના મનની બહુ લાગણી દુઃખાતી હતી, પણ શું કરે. મોટી ઉંમર થતાં પુત્રની સાથે મિત્રપણાથી બોધ કરી શકાય છે. શાસ્ત્રાધાર સત્ય છે કે:—મોટી ઉંમર થતાં જે ટેવો પડે છે તે સુધરવી મુશ્કેલ પડે છે. કહેવત છે કે:

लालयेत् पंचवर्षाणि, दशवर्षाणि ताडयेत् ॥

प्राप्ते च षोडशाब्दे तु, पुत्रं मित्रमिवाचरेत् ॥१॥

૩૮

કન્યાવિક્રય દોષ.

તો તેથી પડેલી કુટેવોને સુધારાવા માટે સારા મિત્રોની મિત્રાચારી રાખવી પડેછે, તેજ આધારે નાનાં શાક અને કુમળાંબાલક જેમ વાળીય તેમ વળે છે.

જેણે પોતાનાં છોકરાંને બહુ ગુણી કરવાં હોય તેણે તે છોકરાંની વર્તણૂક ઉપર બહુજ લક્ષ આપવું, તેમની કુટેવો તરફ દષ્ટિ દેવી અને મધુર વાણીથી શીખામણુ આપી કુટેવોમાંથી તેઓને છોડવવાં, ઘણાં ખરાં છોકરાં બહાલના લીધે પોતાનાં માળાપને ગાળો આપેછે, તોફાન કરે છે, તોપણુ તે માળાપ, છોકરાંને શિખામણુ આપતાં નથી, અગર શિક્ષા પણુ કરતાં નથી.

વળી કેટલાંક માળાપ તો એવાં હોયછે કે—છોકરાં પાસે પરસ્પર એક બીજાને ગાળો દેવરાવે છે, પોતાની મા છોકરાને લાડમાં કહે કે બબુડા !! તારા બાપને તું કુતરો કહે એટલે છોકરો બાપને કુતરો કહે છે. તેના પિતા કહે કે તારી બાને રાંડ એમ કહે, ત્યારે છોકરો સ્વમાને રાંડ કહીને બોલાવેછે એટલે તેનો બાપ ખુશી થાયછે. વળી તેની મા

કન્યાવિક્રય દોષ.

૩૯

છોકરાના હાથમાં લાકડી આપીને કહે કે જા—તારા
આપાને એક લાકડી ઠોક.ત્યારે તે અણુસમજમાં ઠોકે
છે, તેમ તેના આપના કહેવાથી તેની માને ઠોકે છે.
નાનપણમાંથી દુષ્ટ મહામંત્ર છોકરાઓને ભણાવાથી
વૃદ્ધાવસ્થામાં તે જ છોકરાં માતા પિતાને લાકડીઓ
મારે તેમાં શું નવાઈ ? આટલાથીજ નહિ પણ
કેટલાક તો અસહ્યગાળોનાં વચનો, વાણી શીખ-
વવાના પ્રારંભમાં મંગળતરીકે શિખવતા હોય એમ
ભાસે છે. પણ તેજ આળો પાછી છોકરાં માઆપને
લેટ તરીકે ત્રણ ચાર ગણી વધારીને આપે છે.

સારા સારા શબ્દો બોલતાં શીખવવા એજ મા-
આપની ફરજ છે. જે છોકરાઓ નહારા હોય તેની
સંગતિ પોતાનાં છોકરાંને કરવા દેવી નહિ. પોતાનાં
છોકરાંને કાયદાસર શિખામણ આપ્યાથી જેટલી
અસર થાય છે તેટલી અસર, મારવા ફટવાથી થતી
નથી. નાનપણમાંથીજ છોકરાંને પોતે મુખે ચઢા-
વીએ અને જ્યારે તેને પરણાવીએ ત્યારે સીના

૪૦

કન્યાવિક્રય દોષ.

ભરમાવાથી માળાપને લઢે વઢે, કજીઆ કરે ત્યારે માળાપ, શોક કરે છે કે આ છોકરો જણતાં પત્થરો જણ્યો હોત તો સાફ. એમ બોલે છે, ફફન કરે છે, તેથી શું કંઈ ક્ષાયદો થઈ શકે ? ના કંઈ પણ થાય નહિ.

માળાપ પોતે કજિયો કંકાસ કરેછે તો તેને દેખી છોકરાં કજીઆ કંકાસ કરતાં શીખે છે. માળાપ બે આડોશી પાડોશી સાથે હળીમળીને ચાલે તો છોકરાં પણ તેવા સ્વભાવનાં થાય છે. મતલબ કે સૌની સાથે હળીમળીને ચાલવા શીખે છે. નિર્દયીનાં છોકરાં ગ્રાય: નિર્દયી થાય છે, તેનું કારણ એજ છે; માટે માળાપે પોતે સહવર્તણુંકથી વર્તી છોકરાંની વર્તણુંક ઉપર લક્ષ આપવું. કહ્યું છે કે:—

માતા શત્રુ: પિતા વૈરી, યેન બાલો ન પાઠિત: ॥
ન શોભતે સમામધ્યે, હંસમધ્યે વકો યથા ॥ ૧ ॥

જે માળાપો પોતાનાં છોકરાંને ભણાવતાં નથી, ઉત્તમ પ્રકારની કેળવણી આપતાં નથી. તે માળાપને

કન્યાવિક્રય દોષ.

૪૧

પોતાનાં (તેમનાં) છોકરાનાં શત્રુ તરીકે ગણવાં,
 (જાણવાં). બાલ્યાવસ્થામાં છોકરાંની અણુસમજ
 વિશેષ રહે છે, પોતાના હિતની તેમને માલૂમ પડતી
 નથી, એ છોકરાનું કેવી રીતે હિત થાય તે માળાપ
 જાણી શકે છે. જ્યારે આપણે એક આંખાના ઝાડને
 ઉછેરવામાં અત્યંત સંભાળ રાખીએ છીએ ત્યારે
 છોકરાંને ગુણોની પુષ્ટિ આપવા લક્ષ રાખીએ નહિ
 તો તેના વૈરી કેમ ના બનીએ. આપણી પા-
 થડી, આપણું અંગરખું ઘોળી પાસે ઘોવરાવી સાફ
 કેવું રાખીએ છીએ અને તેને ડાઘ લાગે નહિ તેને
 માટે કેટલી બધી કાળજી રાખીએ છીએ, ત્યારે લૂગડાં
 અને પાઘડીથકી પણ અધિક પ્રાણુથકી ખ્યારાં એવાં
 છોકરાંને કેળવવા કાંઈ પણ દરકાર રાખીએ નહિ.
 તે શું એણું અજ્ઞાન !!! સ્ત્રીઓ પોતાના શિરોફલ
 (વાળ) ઓળવામાં, તથા તેને સાફ રાખવામાં
 જેટલી કાળજી રાખે છે તેટલી કાળજી પોતાની છોક-
 રીની વાણી મીઠી કરવામાં તથા તેને ઘરનાં કામકાજ

૪૨

કન્યાવિક્રય દોષ.

શિખવામાં, કેળવણી આપવામાં, ન્યાયનીતિથી ચલાવવામાં, જે સંભાળ રાખે તો તે દીકરી માળાપને કેટલી આશિષ આપે ? અને જ્યારે ભણ્યા ગણ્યા વિના મોટી બોતડા જેવી થાય અને કંઈપણ ધરનાં ખરાબર કામકાજ આવડે નહિ ત્યારે તે કેવી આશિષ આપે તેનો મિત્રો વિચાર કરો !! મૂર્ખ છોકરો અનીતિથી ચાલે છે તેમાં માળાપને દોષ છે અને તેનાં માળાપ શત્રુ છે એમ જાણવું.

घरेणां वधे के गुण वधे.

પોતાનાં પ્રાણપ્રિય બહેલાં છોકરાંને સારા સારા ઢાળીના પહેરાવી રમાડવાં, ફેદાવવાં, એમાંજ કેટલાંક માળાપ પોતાનું કર્તવ્ય માને છે; પણ તેના કરતાં છોકરાંને નિશાળે ભણવા મોકલવાં, તેમને સ્વચ્છ વસ્ત્ર પહેરાવવાં, તેમનું શરીર નિરોગી અને બળવાન રહે તેવા ખોરાક આવા આપવા, વિનયગુણ શિખવવો, સબ્ય

કન્યાવિક્રય દોષ.

૪૩

વચન બોલતાં શીખવવાં, ધાર્મિક અભ્યાસ કરાવવો, સત્ય ધર્મનું સ્વરૂપ ઓળખાવવું, ગુરૂવંદન કરાવવું. કેટલાક બાલકો, ઇંગ્લીશ ભાષાથી કંઈક ફાંકે રાખનાર ગુરૂવંદનમાં સમજતા નથી, સત્ય વચન બોલાવવાની ટેવ પાડવી, પરોપકાર કરતાં શીખવવું, સંસારમાં સર્વ જીવો આપણા સમાન છે, માટે કોઈનું ખૂડ ચિંતવવું નહિ એમ ભાવના કરાવવી, પોતાને ઘેર આવતાં મનુષ્યોને આવકાર સન્માન દેતાં શીખવવું. ધર્મ, અર્થ અને કામ એ ત્રણ વર્ગનું સાધન કેમ કરવું તે શીખવવું. સંકટવેળાએ ધૈર્ય ધારણ કરવાનો બોધ કરવો, એજ ગુણોરૂપ ધરેણું માતા પિતાઓ, સ્વબાલકોને પહેરાવે છે તો તેથી છોકરાંઓ ખડુ શોભી ઉઠે છે. ધરેણું પહેરાવવાનો હું નિષેધ કરતો નથી, કિંતુ તેના કરતાં ગુણો રૂપ ધરેણું તરફ વધારે લક્ષ આપવું. એ ગુણો રૂપ ધરેણું કોઈ ચોરી જશે નહિ, જ્યાં જશે ત્યાં સાથે રહેશે. હવે આગળ શું થયું તે વિચારો. ધર્મઅર્થ

૪૪

કન્યાવિક્રય દોષ.

હજી પોતાની કુટેવો છોડી નહિ. તેના પિતાજી વૃદ્ધ થયા હતા, વિમળશેઠે, ધર્માને કેાઈ ગૃહસ્થની દીકરી પરણાવી, ત્યારબાદ થોડા વખત પછી શેઠ મૃત્યુ પામ્યા. સર્વ ઘરનો ભાર ધર્મચંદના માથે આવી પડયો. આ ભાઈ સાહેબે ખરાખર અભ્યાસ કર્યો નહિ હતો, તેથી તેને બહુદુઃખ અમલું પડ્યું. હવે પેલી કુમિત્રની ટોળી વારંવાર ધર્માની પાસે આવીને બેસવા લાગી, ભાઈ સાહેબે ગાડીઘોડા રાખ્યા. દુકાનમાં શું થાય છે, તેની તપાસ કરી નહિ. બે વખત ખાવું, પીવું અને મોજમજામાં ગુલતાન રહેવું, નાટક જોવું, વેશ્યાઓના ઘેર જવું, એથી તેની લક્ષ્મી ખૂટવા લાગી અને તેનો ભારબોજ પણ હલકો પડયો. તેને કેાઈ રૂપૈયા પણ ધીરે નહિ એવી તેની સ્થિતિ થઈ. થોડા વખત પછી તેની માતૃશ્રી પણ મરી ગયાં. હવે ધર્મચંદને કેાઈ ટોકનાર પણ રહ્યું નહિ.

કન્યાવિક્રય દોષ.

૪૫

જીભારી, વ્યભિચારીમનુષ્યો, નિરૂધમી મનુ-
ષ્યો કે જે હાજી હા કરીને પેટ ભરનારાં હતાં તે,
ધર્મચંદની સોખત કરવા લાગ્યાં. ધર્મચંદ પણ
તેથી પોતાની મોટાઈ સમજવા લાગ્યો.
મહીનામાં બે, ત્રણ, ચાર ઉબાણીઓ ખરી
ખરી ને ખરીજ. કોઈ વૃદ્ધ સગાં વહાલાં
ધર્માને કહે કે અરે બાઈ ! તું ખરાબ મિત્રોની
સોખત કરી પૈસા ઉડાવે છે તે ખરાખર નથી.

ત્યારે ધર્મચંદ રીસથી બોલતો કે ચલ ચલ
ડોસા, લવ લવ શું કરે છે. તારા ઘરનો તું ડાહ્યો, હું
કાંઈ તારાં વચન સાંખી રહેનાર નથી, તારા તો પૈસા
હું નથી ઉડાવતો કે જેથી આટલું બધું બોલે છે.
ભેંશના શીંગડાં ભેંશને ભારે. સાઠે બુદ્ધિ નાહી.
છાનામાના બેશી રહો. વૃદ્ધ વિચારતો કે અરે !
આવા કુપુત્રોથી પિતાની આખરૂ લૂંટાય તેમાં શક
નથી. મૂખોંઓને હિતકર શબ્દ વચનો, વિષસમાન
લાગે છે. એના પિતાએ બે પહેલાંથીજ સારા

૪૬

કન્યાવિક્રય દોષ.

માસ્તર પાસે તેને કેળવણી અપાવી હોત તે તેનું નામ રાખત. હવે તો નામ બોળશે. કહ્યું છે કે-

કુતૂપેનહતં રાજ્યં, કુપુત્રેણહતંકુલં ॥

પેલો વૃદ્ધ ગૃહસ્થ પોતાને ઘેર મૌન ધારણ કરી ગયો, ધર્મચંદના શુભાસ્તાઓએ દુકાન છોડી રજા લીધી. લેણદારોએ અરજી કરી, માલ જપ્ત કર્યો, ફક્ત રહેવાનું ઘર બાકી રહ્યું. તેની સ્ત્રીને અનુક્રમે બે છોકરીઓ થઈ, તે દશ બાર વરસની થઈ. હવે ઘરનાં વાસણુ વેચ્યા વિના ચાલે તેમ નહોતું. પેસો પરમેશ્વર જેવો થયો, લોકો ઉધારે માલ પણ આપતા નહોતા.

હવે તે સમયમાં શું થયું તે સાંભળો. ધર્મચંદ અનેક પ્રકારના વિચાર કરવા લાગ્યો, દરરોજ તેની સ્ત્રી તેના નામનાં રોટકાં રૂએ, અને કહેવા લાગી કે, તમારા પિતાનું નામ તમે બોલ્યું. આ તમારી વાંકડી મૂછોપર ધૂળ પડી. માતાના પેટે આનાં કરતાં પત્થર આવ્યા હોત તો

કન્યાવિક્રય દોષ.

૪૭

સારા કે જેથી અનેક પ્રકારના ઉપયોગમાં આવત.

શેઠાણીનાં આવાં વચન સાંભળીને ધર્માને ઘણા ક્રોધ ચઢ્યો અને શેઠાણીને ખૂબ ગડદમપાક આપ્યો કે બીજીવાર તે કાંઈ કહી શકે નહિ. શેઠાણી રાતીરા તી કહેવા લાગી કે: “ રીસ કરે દેતાં શીખામણુ ભાગ્ય દશા પરવારી ” એ કહેવત યાદ રાખજો. મને લાગે છે કે—અન્નને અને દાંતને પણ વેર થવાની થોડીવાર છે. અરેરે! શું થવા બેઠું. પહેલાં કેવી સ્થિતિ હતી અને હવે કેવી સ્થિતિ થઈ અને થશે.

હવે આગળ શું થયું તે સાંભળો.—ધર્મચંદની મોટી છોકરીનું નામ વિમળા હતું અને નાની છોકરીનું નામ કમળા હતું. ધર્મચંદને હવે ખાવામાં જીરના રોટલા ભાગ્યમાં આવ્યા, કપડાં પણ ફાટેલાં તુટેલાં પહેરવાં પડ્યાં, ઘરેણાં દાગીના વેચીખાવા પડ્યા, ગાડી ઘોડા પણ વેચી નાંખ્યા, છોકરીઓ પરણાવવા લાયક થઈ, ઘરમાં સ્ત્રી વારંવાર

૪૮

કન્યાવિક્રય દોષ.

ટોકયા કરતી કે, સોળ સત્તર વર્ષની છોકરીઓ થઈ, હવે તેનો વિવાહ કરી પરણાવી જઈએ, નહિ તો આખરના કાંકરા થશે. ધર્મો પણ વિચારમાં પડ્યો, હવે શું કરવું તેનું ભાન રહ્યું નહિ, કોની પાસે રૂપૈયા માગવા તે પણ સૂઝ્યું નહિ. મેઠા ઉપર ચિંતાતુર થયો છતો વિચાર કરે છે.

તે ગામમાં ત્રણ ચાર કન્યાવિક્રયીઓ વસે છે, તેણે આ વાત જાણી. જાણ્યું કે ધર્મની પાસે રૂપૈયા ખૂટ્યા છે માટે ચાલો તેની પાસે જઈએ. કન્યાવિક્રયીઓ ધર્મને ઘેર આવ્યા, ધર્મની પાસે મેઠા. ધર્મએ પૂછ્યું કેમ આવ્યા.—એમ પૂછવાથી કન્યાવિક્રયીઓએ કહ્યું કે શેઠજી આપની મુલાકાત લેવા આવાગમન થયું છે, બીજું કાંઈ કારણ નથી. કેમ આપની તબીયત તો ઠીક છેને. ધર્મએ કહ્યું કે હા ઠીક છે.

કન્યાવિક્રય દોષ.

૪૯

કન્યાવિક્રયી દલાલો કહેવા લાગ્યા. શેઠજી કેમ આપનો ચહેરો ઉતરી ગયો છે, ઉદાસી દેખાઓછો, આપનાં વસ્ત્ર પણ ફાટલાં તુટલાં છે તેનું શું કારણ છે ? તે સમજાવશે ?

ધર્મચંદ—કંઈ નહિ સહેજ.

ધર્મચંદની સ્ત્રી—અરે વિમળાના બાપ સાંભળો છે કે ! બાવાનું ખૂટ્યું છે, શું રાંધું ? કંઈ નથી. છોકરીઓ ભૂખી રૂવે છે.

વિમળા—આપની પાસે આવીને કહે છે કે; બાપા ! !

કંઈ આજ પકાવવા અન્ન નથી, મને ભૂખ લાગી છે, એમ બોલી રાગડો તાણી રૂવે છે.

કન્યાવિક્રયીદલાલો—શેઠજી ! આપની સ્ત્રી તથા આ છોકરી એમ શું કહે છે ? આપના દુઃખની વાત અમને કહો તો ઠીક.

ધર્મચંદ—દુઃખની શી વાત કરવી. હવે તો દુઃખને માથે શિંગડાં ઉગવાં બાકી રહ્યાં છે,

૫૦

કન્યાવિક્રય દોષ.

એમ બોલી ઊંડો નિશ્વાસ મૂકે છે.

કન્યાવિક્રયી દલારો—શેઠજી ! આપના દીલની વાત અમને ખુલ્લા દીલથી કહો તો અમે કાંઈ સારી બુદ્ધિ આપીશું.

ધર્મચંદ—ભાઈઓ ! મારે ખાવાનું પણ દુઃખ પડે છે, અને ઘરમાંથી ધન ખૂટ્યું છે.

કન્યાવિક્રય દલારો—શેઠજી ! જો આપની આવી સ્થિતિ છે તો કાંઈ વેપાર કરો છે કે નહિ ?

ધર્મચંદ—કાંઈ વેપાર કરવાની સૂઝ પડતી નથી અને આપણને તેમાં ગમ પણ પડતી નથી.

ધર્મચંદની સ્ત્રી—અરે ! સાંભળો છે કે નહિ, હું શું રાંધું તેનો જવાબ આપો. છોકરીઓ રૂવે છે, પેટમાં ખાડા પડ્યા છે.

કન્યાવિક્રય દલારો—શેઠ ! લ્યો આ પાંચ રૂપૈયા, ખાવાનું કરો અમારો આપને શું કરી શકીએ !

ધર્મચંદ—હાથમાં તે રૂપૈયા લેઈ કમળાને બોલાવી

કન્યાવક્રય દોષ.

૫૧

આપે છે. કમળા રૂપેયા લઈ તેની માતાને આપે છે. માતા સિધું સામાન મંગાવી રસોઈ કરે છે. કન્યાવિક્રયી દલાલો-શેઠજી ! આપને કેટલી દીકરીઓ છે ?

ધર્મો-એ દીકરીઓ છે.

કન્યાવિં-કોઈની સાથે વિવાહ કર્યો છે કે નહિ ?

ધર્મો-સત્તર અઢાર વર્ષની થઈ પણ હજી વિવાહ કર્યો નથી. હવે ગમે ત્યાં કરવો પડશે.

કન્યા વિં-શેઠજી ? આપને ત્યાં લક્ષ્મીએ પગલાં કર્યાં છે તેને તમે કાઢી મૂકો છો.

ધર્મો-હું તો લક્ષ્મીનાં પગલાં દેખતો નથી, દીકરીના પત્થરામાં લક્ષ્મી કાંઈ ભરાણી નથી, મને લાગે છે કે ત્રીજી પણ દીકરી થશે.

કન્યાવિં (હસી પડીને) શેઠજી ! આપને પૈસો પેદા કરતાં આવડતો નથી, તેના લાગ્યે દીકરી-ઓજ નાણે અવતરી ન હેય એમ હું માનું છું,

૫૨

કન્યાવિક્રય દોષ.

ધર્મો-વળી એને પરણાવવા પૈસા નથી તો વળી લક્ષ્મી ક્યાંથી ?

કન્યાવિં -શેઠજી ! અમારી બુદ્ધિ પ્રમાણે ચાલે તો આપ બેઠા બેઠા બાઓ; અને દહેર બાજી ઉડાઓ એમ અમારું તો માનવું છે.

ધર્મો-ઠાલા મિત્રો!આપે જે ધાર્યો તે ઉપાય મને કહો.

કન્યાવિક્રય દલાલો-દેવીના જેવી શોભનારી રૂપ-રૂપની મણિયો એવી તો તમારી દીકરીઓ છે. તેનાથી અમે તમને લક્ષ્મીવાન બાણીએ છીએ. એક એક દીકરીના પાંચ પાંચ હજાર રૂપૈયા મળે કે જેથી પૂર્વના જેવા થાઓ.

ધર્મો-આપણી નાતમાં દીકરીઓ વેચી શકાય કે ? અને નાતના શેઠીઓના નાત બહાર મૂકે તો ?

કન્યાવિં-તમારે તે બાબતનો ભય રાખવો નહીં. ઘણે ઠેકાણે એમ થાય છે. સુધરેલી પ્રજામાં હાલ આપણું કોઈ નામ લઈ શકશે નહિ, કદાપિ શેઠી

કન્યાવિક્રય દોષ.

૫૩

આઓને માલુમ પડશે તો તેમને લાંચ આપીશું
એટલે ચૂપચાં થઇ જશે અને સુખેથી ટાઠા
છાંચડે ખેઠા ખેઠા ખાઇશું.

ધર્મે-આ કામ તમોને સોંપ્યું, જેમ પૈસા વધારે
મળે તેમ કરજો, વિશ્વાસઘાત કરશો નહિ.

મિત્રો વિચારો, ધર્મચંદની બુદ્ધિ કેવી બગડી,
તેની કેવી ખરાબ હાલત થઇ, માણસને સંકટ
આવવાનું થાય છે ત્યારે વિપરીત બુદ્ધિ ઉપજે છે.
ચતઃ “બુભુક્ષિતઃ કિં ન કરોતિ પાપમ્” ભૂખ્યો મા-
ણસ કયું પાપ કરી શકતો નથી? અર્થાત્ સવ
પાપ અકાર્યમાં પ્રવૃત્તિ કરે છે.

દેશની પાયમાલ સ્થિતિ આવવાની હોય છે,
ત્યારે પરસ્પર નાત જાતમાં કળુચા કલેશ વધે
છે. વૈરભાવ ઉત્પન્ન થાય છે. નાતના શેઠીઆઓ
લાંચ ખાનારા થાય છે, અગર પ્રમાદી થાય છે. તે
લાગ જોઇને જેને જે સૂઝે તે કરી શકે છે. પહેલાં

૫૪

કન્યાવિક્રય દોષ.

જે જૈનોના ઘેર રાજ્ય હતું, હોલતમંદ તો જૈન,
જૈન અને જૈનજ. અગ્રગણ્ય પણ જૈન સત્યવાદી,
પૂણું કલાવાન બહાદુર જૈનો હતા, તેને ઠેકાણે
હાલ કંઈ દેખાતું નથી.

સાપ ગયાને લીસોટા રહ્યા.

બહાદુર જૈન રાજાઓ ગયા, તેમની અખૂટ
લક્ષ્મી પરદેશીઓ લઈ ગયા, વેપાર પણ જૈનમાંથી
ઘટ્યો, સંપ પણ ઓછો થયો, તેનું કારણ
ધર્મશ્રદ્ધાહીનપણું, અજ્ઞાન, બાયલાપણું, અને
પ્રમાદીપણું, તથા કુસંપ જ દેખાય છે. તેથી હાલ
નાતનાં બંધારણ તુટી ગયાં છે. પરદેશીઓના
તાબામાં રહેવું, શરીર શક્તિહીન, નિર્ધનપણું
પ્રાપ્ત થયું. હજી જો જૈનો, કેળવણીથી સુધરશે
નહિ, તો કેણુ જાણે આગળ શું થશે?—કન્યાવિક્રય
જેવા ખરાબ રોગોથી લોકો દુઃખી હીન ધર્મશ્રદ્ધા-
હીન બની જશે, તેની કેને કયા આવે. પોતાનાં

કન્યાવિક્રય દોષ.

૫૫

છોકરાંને ધર્મની કેળવણી આપવી, વ્યાપારની કળા શીખવવી, તેમને સદ્ગુણી બનાવવા એજ જોનોના ઉદ્દ્યુનું પ્રથમ પગથીયું છે.

હવે આગળ શું થયું તે સાંભળો.

પેલા કન્યાવિક્રયીઓએ પરસ્પર કહેવા માંડયું કે, હવે આપણું કામ થયું, કેઈ ઘરાક શોધી કાઢીએ તો આપણું ખીસ્સું ભરાશે, એમ વિચારી તપાસ કરે છે. એક કન્યાવિક્રયી અને વૃદ્ધ ગૃહસ્થ કે જેની સ્ત્રી મૃત્યુ પામી છે અને બીજી સ્ત્રી પરણવાની અભિલાષા છે, જેનું નામ કર્મચંદ છે તે બુદ્ધાએ આ કન્યાવિક્રયી દલાલને બોલાવ્યા. અરે ભાઈ ! આવ ! ! આવ ! ! કંઈ કીધેલી વાત સંબંધી ખબર લાવ્યા કે નહિ ?

કન્યાવિક્રયી દલાલ-કર્મચંદ શેઠ ! તમારું મોઢું

ભાગ્ય ! ખુશીની ખબર લાવ્યો છું.

કર્મચંદ—અધ્યા ! કહે તો ખરો. આ ધોળા

૫૬

કન્યાવિક્રય દોષ.

ઢાઢાવાળાને કોઈ મીઢળ પહેરાવે તેવા સમાચાર લાગ્યો ?

કન્યાવિક્રયી-શેઠજી ! આપની આશા સફળ થશે, કોઈના ઘેર રૂપરૂપની મણિ રંભા જેવી એક અઢાર વર્ષની છોકરી છે, તે ધણીનું પેટ ભરાય તો તમારું કામ થાય. “ વસુ વિના નર પશુ ” રૂપૈયાની કોથળીઓ ઠલવ્યા વિના કામ થાય તેમ નથી.

કર્મચંદ-અઢ્યા ! કોની દીકરી છે અને કેટલી કોથળીઓ કામ પતે તેમ છે ?

કન્યાવિ-શેઠજી પાંચ હજાર રૂપૈયા આપવા પડશે. એ તો વળી તમારું લાગ્ય કે તેટલે રૂપૈયે પણ તમારા સિત્તેર વર્ષના મોટા ધરામાં કન્યા નાંખે છે.

કર્મચંદ-અઢ્યા રૂપા ! જા અને એટલે રૂપૈયે ઠરાવી આવ.

કન્યાવિક્રય દોષ.

૫૭

કન્યાવિક્રય દલાર-રૂપેા ધર્મચંદની પાસે જઈ
વાત કરે છે. શેઠજી ! એક ઘરાક મળ્યું છે. ચાર
હજાર રૂપૈયા આપવા તૈયાર છે. કેમ આપની
મરજી શી છે ?

ધર્મો-ખડુ સારું. લઈ આવો, ચાર હજાર રૂપૈયાની
થેલીઓ. એટલે પછી હું ચાંદલો કરી વિવાહ
કરી પરણાવું.

કન્યાવિક્રયી દલાર રૂપો-પાંચ હજાર રૂપૈયા કર્મ-
ચંદ પાસેથી લેઈ એક હજાર રૂપૈયા ખાઈ જઈ
ચાર હજાર રૂપૈયા, ધર્મોની આગળ હાજર કરે
છે ત્યારે ધર્મચંદ દેખી ખુશી થાય છે. પશ્ચાત્ત
કર્મચંદના ઘેર જઈ પોતાની કમળા દીકરીનો
વિવાહ, ધર્મચંદ, પેલા કર્મચંદની સાથે કરે
છે, તથા એક મહીનાની અંદર લગ્ન લેવું
એવો ઠરાવ પણ કર્યો.

ધર્મચંદ-ઘેર લગ્નની પણ તૈયારીઓ કરવા માંડી અને

૫૮

કન્યાવિક્રય દોષ.

પાપક વણુવા સ્ત્રીઓ લેગી થઇ.

કીશોરી-અલી કમળા! તારો વિવાહ કેને ત્યાં થશે ?

જમના-અલી બોલીશ નહિ, એ તો જોવા જેવો ઘાટ થયો છે. જાણે મશાણુનું મડદુ બળ્યું એના કરતાં મરી જવું સારું.

લક્ષ્મી-બળ્યું એના કરતાં સતાં રહેવું સારું. પીટયો બુદ્ધો અને ખાંખાં કરેછે, વળી મુખમાંથી ખાતાં લાળ પણ ચૂવેછે, બળ્યું એના બાપને દયા કેમ આવી નહિ હોય.

વીજકોર-ભંગીજંગીને દયા ક્યાંથી હોય. પોતાનું પેટ ભરવું ત્યાં વળી છોકરીની દયા ક્યાંથી ? પેલો કર્મચંદ તેલી સિત્તેર વર્ષનો ડોકરો તેની સાથે કમળ જેવી કમળાનો વિવાહ-અરેરે ! શું થવા બેઠું ? એના કરતાં બીજો કોઈ ડાંમવા મળ્યો નહિ કે આ ઘરડો બુદ્ધો બિચારીના ભાગ્યમાં !

ગૌરી-અલી બોલો માં. બિચારી કમળાનો જીવ

કન્યાવિક્રય દોષ.

૫૯

હુઃખાય છે. દીકરી અને ગાય જ્યાં આપે ત્યાં જાય. ગૌરી ગૌરી લક્ષ્મીના કાનમાં કહે છે કે-
 “એતો નગદ રૂપૈયાથી દાઢો ગલી”, સમજી !!
 પછે! દેખી મુનિનાં મન ચળે. લક્ષ્મી, કેળવણી પામેલી સ્ત્રી હતી તેથી તેને દયા આવતી.

લક્ષ્મી-ધણી વાત કર નહિ. આપણા હિંદુસ્તાન દેશ-
 નું લડે એસવા જેવું થયું છે ગાયના ગળે છરી.
 બિચારી ભણેલી ગણેલી કમળારૂપ માળા, પેલા
 કર્મચંદ્ર કાગડાની ડોકમાં શોભે કે અલી! બુદ્ધિ
 બ્રહ્મ થાય છે ત્યાં સત્યનું નામ શું? ધર્મનું નામ
 શું? દેશની દયા ક્યાંથી? દીકરીની દયા ક્યાંથી?
 જૈનૌનું મહત્વ ઘટવાનું આજ મુખ્ય કારણ
 છે, પીટયા, આવા બુદ્ધાને પરણતાં પણ શરમ
 ક્યાંથી આવે? વિષયના લાલચુ લંપટીઓએ
 દેશને ખરાબ કર્યો, અને સંતતિનો વ્યવચ્છેદ
 કર્યો, પવિત્ર જૈનધર્મને કલંક લગાડયું, એવી

૬૦

કન્યાવિક્રય દોષ.

દીકરીઓની આંતરડી શું માળાપને આશિષ આપે ખરી ? દીકરીઓના સુખ ધર્મની લાજ પણ પેટભરા પિતાઓને કયાંથી આવે ?

ચંપા—અલી મણિ ! હાલમાં વિક્ટોરિયા રાણી જેવી હું દેશની ઉપરી હોઉં તો એવા ઘરડા બુદ્ધાઓને લોઢાની પુતળીઓ સાથે પરણાવું, અને દીકરીઓ દેનાર પિતાઓને તોપના મુખે ઉડાડી દેઉં. મહાદાલ શેઠીઆઓને મૂછો કેમ ઉગી હશે ? બાયલા, લાલચુ, લાંચખાઉં શેઠીઆઓમાં રામ બળ્યા હોત તો શું કોઈની મગદૂર છે કે આવાં કાળાં કર્મ કરે; અરરર ! બિચારી કમળા આ વાત સાંભળી કેવી રૂઢન કરે છે ?

મેનાં—એના ઘરમાં જઈ પીટયાનાં છાજ્યાં લેશે ત્યારે ધરાશે. મારા જેવી રાંડ તો ક્યારનીએ ના કહે કે મારે તો પરણવું નથી.

આમ ધર્મચંદના ઘેર સ્ત્રીઓ પાપડ વણતીવણતી

કન્યાવિક્રય દોષ.

૬૨

વાતો કરે છે, એટલામાં જોશીને લઈ ધર્મો આવે છે, ધર્મચંદ્ર કમળાની બાને બોલાવે છે, અને જોશી તેડી લાવ્યાની વાત કહે છે, કમળાની બા, ઘરમાં જાય છે ને વળી સાંભળી આવ્યાથી કહે છે કે કમળાના બાપ ! સાંભળો છે કે ? જરા અહીં આવજો. તમારું કામ છે, કમળાના બાપ ત્યાં જાય છે, કાગળ સુદિ ૧૫ તું લગ્ન નક્કી કર્યું છે, એમ કમળાનો બાપ કહે છે. જોશીને રૂપીઓ આપ્યો તે લઈ જોશી ઘેર જાય છે. પણ કમળાનો કેની સાથે વિવાહ કર્યો ? વર તો ઠીક છે ને ? મૂરતીયો સારો જોઈએ, એમ ધર્મચંદ્રની સ્ત્રીએ કહ્યું.

ધર્મો—અલી જાણે છે કે નહિ ? ખંદામાં કાંઈ ભૂલ આવે છે કે ? મૂરતીયામાં કાંઈ કહેવાતું નથી, ઠરેલ માણસ છે.

ધર્મચંદ્રની સ્ત્રી—કમળાને મૂરતીયો ગમશે તો ખરો ને !

૬૨

કન્યાવિક્રય દોષ.

ધર્મચંદ—ઐરાંને બધી જાતની પૂછપરછ ! આપણને ગમ્યું એટલે પરમેશ્વરને પણ ગમ્યું. તારા જેવી દોઢડાહી સ્ત્રીને મેં તો ક્યાંએ દેખી નથી.

એમ કહી ધર્મચંદ બીજી લગ્નના કાર્યની તૈયારીઓ કરે છે, થોડી મુદતે દિવસપર દિવસ જતાં લગ્ન દિવસ આવી પહોંચ્યો, ધર્મચંદ પરણવા આવ્યા તેને જોઈ કમળા બીએ છે, (મનમાં) ઘરડો બુદ્ધો મડદાલ આ મારો વર થશે ! એટલામાં તેની નાનીબેન વિમળા આવે છે અને કહે છે કે ખડેન જોયો કે પેલો વર કેવો રૂપાળો કલેડાના જેવો કાળો ડુંદાળો જાણે મડદું.

કમળા—ઘરમાં પેશી જાય છે, અને એની માતા ને સમજાવે છે; સારાં સારાં લૂગડાં પહેરાવે છે.

કમળા—અલી મા ! આ ઘરડા ડાસાની સાથે મારું લગન ! ! એમ બોલી પોકે પોકે રૂએ છે. છાની પશુ રહેતી નથી, ઉંડા નિશ્વાસ નાંખતી પોતાના મનમાં

કન્યાવિક્રય દોષ.

૬૩

કહેતી હતી કે નિર્હય સ્વાર્થિયાએ જન્મતી વખતેજ કેમ મને ઝેર દેઈ કે કાંસો ઘાલી મારી નાંખી નહિ ! એટલામાં માંહ્યરામાં કન્યા પધરાવવાનો વખત થવાથી તેની મા ચોરીમાં લાવી બેસારે છે. રોતાં રોતાં ફેરા ફેરાવે છે, ચાર મંગળ વર્તાણું એટલે કમળાને તથા કર્મચંદ તેલીને ગાજતે વાજતે કર્મચંદના ઘેર વિદાય કર્યા,

કમળા, કર્મચંદના સામુ જોઈ બીએ છે, કર્મચંદ તેના સામું જોઈ કહે છે કે, આવ !! મારી પાંચ હજારની લાડી; કમળા એકાંતમાં જઈ પોકેપોકે રૂએ છે. ત્રણ ચાર દિવસ થયા બાદ કર્મચંદ તેલીને તાવ આવ્યો, અને અચાનક મૃત્યુને શરણ થયા. સર્વ લોકો લેગા થયા, મૃત્યુ કાર્ય થઈ રહ્યું, જે કમળાને પહેરેલો ચુલ્લો ફેડવો પડ્યો. નાતના શેઠીઆઓએ બહુ ડું કે ધર્માએ પોતાની દીકરીના પછસા બાધા છે, તેથી તેમના ઘેર શેઠીયા પૈકી ઘોળા શેઠ કે જે

૬૪

કન્યાવિક્રય દોષ.

નાતના શેઠીયા હતા તે ગયા અને ખાત્રી કરી કહ્યું કે તેં નક્કી દીકરીના પૈસા ખાધા છે, માટે તને નાત બહાર મૂકવામાં આવશે; એવી ધમકી આપી. ધર્માએ એક હજાર રૂપીયા લાંચના આપ્યા એટલે શેઠ રાજી થઈ બોલ્યા કે, હવે બસ તારું કોઈ નામ લેનાર નથી. મારા વિના કોણ નાત લેગી કરી શકે એમ છે. હવે ધર્માને ત્રણ હજાર રૂપિયા રહ્યા, તેમાંથી બચાવે તતાં બે હજાર રૂપીયા રહ્યા. પોતાની દીકરી રાંડી તોપણ તેને કંઈ ચિંતા થઈ નહિ. ધર્મા, કમળાને ઘેર ગયો અને કહેવા લાગ્યો. દીકરી તારા કર્મેતું રાંડી, રૂઢન કરીશ નહિ. ચાલ, સર્વ રાયરચીકું માલમત્તા લેઈ આપણા ઘેર આવ!!

કમળા—દીકરીના પૈસા ખાનાર પાપી, હવે તારા ઘેર મરતાં સુધી પણ હું આવવાની નથી. ધર્માએ બીજી છોકરીને પાંચ હજાર રૂપિયા લેઈ દલામીનારાયણનો ધર્મ પાળનાર વાણીઆની સાથે

કન્યાવિક્રય દોષ.

૬૫

પરણાવી, વિમળાને દરરોજ સ્વામિનારાયણના મંત્ર જપવો પડતો, વળી તે વાણીઓ ધર્માંધ હોઈ વિમળાને જૈન મંદિરમાં દર્શન કરવા પણ જવા દેતો નહિ, તેમ જૈનધર્મીને ન છાજે તેવું કરવા ફરમાવતો હતો. ગાજર, સકરીયાં, બટાટાનું શાક દરરોજ વિમળાને કરવું પડતું હતું તથા વિમળાને બળાત્કારે ખવરાવવામાં પણ આવતું હતું. તેમ તેને રાત્રે પણ ખાવું પડતું હતું.

જૈન મિત્રો ! આપ વિચારો કે તેઓ સ્વ છોકરીને પૈસા ખાવાને માટે ગોસાઇજી તથા સ્વામિનારાયણના ધર્મ પાળનાર તથા અન્યધર્મ પાળનાર બીજાઓની સાથે પરણાવે છે. પાપવૃત્તિનું પોષણકરનારાઓને એકે ધંધો નહિ મળવાથી ફક્ત દીકરીના પૈસા લેવા ઉપર આધાર રાખવો પડે છે. તેવાઓ પોતાની નીચ વૃત્તિથી દીકરીના સુખનો કંઈ પણ વિચાર ન કરતાં ગમે તેવાને પરણાવે છે. જ્યારે આપણી દીકરી

૬૬

કન્યાવિક્રય દોષ.

પુણ્યોદયથી આપણે ત્યાં જન્મ પામી ને આપણે સ્વા-
મીનારાયણ અગર બીજા ધર્મ પાળનાર સાથે હાથે કરી
પૈસા માટે પરણાવીએ અને ધર્મ બ્રહ્મ કરી મિથ્યાત્વી
અનાવીએ, એમાં શું ઓછું પાપ છે ? પાપી પેટ ભર-
નારને આવાં કુકૃત્યો કરવાં પડે છે, તેના કરતાં બહે-
તર છે કે જેથી ધર્મમાં કહેલા પાપના આપણે ભોગદારી
થઈએ નહિ. તેવી રીતે, વર્તણૂં કેટલાક નાતના સંબં-
ધના લીધે પોતાની દીકરી અન્યધર્મીને આપે છે. પોતે
તો ધર્મ ફક્ત જૈનધર્મ સાચો માને અને અન્ય ધર્મ
ખોટો માને ત્યારે પોતાની દીકરી શું જોઈને અન્યધર્મી
સ્વામિનારાયણ વિગેરે ઇતર ધર્મીને આપતા હશે ?
અરરર ! બહાલામાં બહાલી છોકરીની એક બકરીની
પેઠે દશા કરીએ ત્યારે આપણે કસાઈ કરતાં ભૂંડા ગ-
ણાવાના તેમ કસાઈ કરતાં વિશેષ પાપના ભાગી થવાના,
એમાં કંઈ શક નથી, કેમકે કસાઈ તો એક વખત
બકરીના ગળા ઉપર છરી મૂકી તેને પ્રાણવિમુક્ત કરે

કન્યાવિક્રય દોષ.

૬૭

છે, એટલે ફક્ત બકરીને એક વખત દુઃખ ખમવું પડે છે; પણ તમારી દીકરીને જીંદગી પર્યંત તમે એવું દુઃખ દો છો કે જેથી તે રીબીરીબીને દુઃખ ખમ્યા કરે છે. તો તમે વિચારો કે આવા પાતકી કસાઈ કરતાં વધારે અધાર કર્મ, તમને કોઈ પણ વખત ઉંચી ગતિ પહોંચવા દેવાને અનુકુળ છે ? નહિ. પણ તમને અધમમાં અધમ ગતિ આપવાને અનુકુળ છે, તો પછી કન્યાવિક્રયથી શું સુખ પામી શકાય ?

કસાઈ વગેરે લોકો બકરી ઘેટાં વિગેરેને સારી રીતે ખવરાવી પીવરાવી પશ્ચાત્ તેને મારી નાખે છે, તેમ તમે પણ કસાઈની નેમ લીધી છે કે દીકરીને પ્રથમ ખવરાવી પીવરાવી મોટી કરી પછી પૈસાને માટે ગમે ત્યાં બકરીની માફક છોકરીના સુખનું ગળું કાપવા તૈયાર થઈ ઘરડા બુઢાને પરણાવો છો. જેઓ ખોતાનો સ્વાર્થ તકાસે છે અને દીકરીનો સ્વાર્થ જોતા નથી, તેઓ દુનિયામાં કેમ જન્મતા હશે ? વાંચનાર !

૬૮

કન્યાવિક્રય દોષ.

હવે આટલો વખત મેં તમને વિમળાને પોતાના બાપે પોતાની સ્વાર્થવૃત્તિથી બીજાને પરણાવી તેથી તેને થતા દુઃખનો ખ્યાલ આપવાના ધ્યાનમાં લીધો; પરંતુ પેલો પાતકીમાં પાતકી જે ધર્મો, તેનું શું થયું તે આપણે જાણવું જોઈએ.

ધર્મચંદ્રે પોતાની બે દીકરીઓને વેચી રૂ ૮૦૦૦) ની થેલીઓથી પોતે સુખી થઈશ એમ ધારી લીધું; પરંતુ તેથી પણ તે સુખી થયો નહિ. હરામના પૈસાની કદી હવેલીઓ બાંધેલી રહી નથી તો પછી ધર્મચંદ્રને ક્યાંથી બંધાય !! દીકરીના પૈસા લેનાર પૈસાદાર થયો જોવામાં આવતો નથી, તો ધર્મચંદ્ર બિચારો ક્યાંથી પૈસાદાર થાય ? દુનિયામાં હરામના પૈસા જેટલા લીધેલા હોય તેથી ઉલટું બમણું નુકસાન થાય છે, અને “ મીયાં ચોરે મૂઠે અને અણા ચોરે ઉઠે ” તે કહેવત પ્રમાણે જેટલા પૈસા કૂડ કપટ કરીને લીધા હોય તેટલા પૈસા રહેતા નથી.

કન્યાવિક્રય દોષ.

૬૯

આપણે દુનિયામાં જોઈએ છીએ કે જે લોકો આછાં કાટલાંથી લોકોને આછું આપે છે અને વધારે લે છે, ખોટા હસ્તાવેજ કરે છે, ખોટી પંચાતો કરી પૈસા મેળવે છે, તેઓ પણ આખરે એક પ્રમાણિક માણસ પેદા કરતો હોય તેની ખરાબરીમાં આવતા નથી. પ્રમાણિક માણસ મહેનત કરે છે તે મહેનત કરતાં પણ ખીજો માણસ વધારે અનીતિથી મહેનત કરે છે, વલખાં મારે છે, તો પણ આખરે તે પ્રમાણિકની ખરાબરી કરી શકતો નથી. પરલવની બાબતમાં તો પ્રમાણિકને પ્રમાણિકનું અને અપ્રમાણિકને અપ્રમાણિકનું ફળ મળે છે. તેમ આ લવમાં પણ પાપી. એને પાપનું ફળ ભોગવવું પડે છે; કેમકે અતિ ઉગ્ર પુણ્ય અને અતિ ઉગ્ર પાપનું ફળ સાડાત્રણ ઘડી, સાડા ત્રણ દિવસ અને સાડાત્રણ માસ, તેમ સાડાત્રણ વર્ષમાં આ લવમાં મળી શકે છે. તે પ્રમાણે ધર્મચંદની બાબતમાં થયું. પાપી ધર્મચંદની નશીબની ધરી

નમી, તેની સ્ત્રી થોડા દિવસમાં મૃત્યુ પામી, તેથી તેના દુઃખનો પાર રહ્યો નહિ. હાથે રાંધવું પડે, દુકાનનો પણ ધંધો કરવો પડે, પૈસા વિગેરેને પણ પોતાના એકલા હાથે સાચવવા પડે, તે બધું કામ કરવામાં ધર્મચંદ્રને બહુ બહુ વસમું લાગવા માંડ્યું. જેણે હરામના પૈસાથી નીત તાવડી ચઢાવી ખાવા માંડેલું એવા, ધર્મચંદ્રે જીભની લાલચથી પાછું આવું દુઃખ કોરે મૂકી નીત નીત કંદોઈના ઘરની મીઠાઈઓ તેમ ઘેર ફરેજ તાવડી ચઢાવી મીઠું ભોજન ખાધા કયું. એવાને વ્યસનીની માફક અનુકુળ પડતું ભોજન લેવું પડે, તેમાં તેને ચાલે નહિ. એમ હંમેશ તેણે પૈસો ઉઠાવવા માંડ્યો. તેથી થોડા દિવસમાં તેની પાસેના દામ સઘળા થઈ રહ્યા. કેમકે ખાધાથી તો અન્નથી ભરેલા ભંડાર પણ જોત જોતામાં ખાલી થઈ જાય છે. સમુદ્રનું પાણી પણ પીવાથી ખૂટી જાય છે. તે વાતનો ખ્યાલ ધર્મચંદ્ર પોતાની લાલચ જીભના

કન્યાવિક્રય દોષ.

૭૧

સહવાસથી ભૂલી ગયો ને તેથી મસીદના ફકીર જેવી તેની હાલત થઈ. ઘરમાં વાસણ કુસણ પણ વેચ્યાં તોપણ ભાઈ, લાલચુ જીલના લીધે કંઈ પણ વિચાર કરી શક્યા નહિ. છેવટે ખાધાના પણ ધર્મચંદલાઈને વખા પડ્યા, પહેરવાનાં લુગડાં પણ મળે નહિ, “દીકરીના પૈસા ખાઉ” એમ લોકો પણ તેને કહેવા લાગ્યા, જ્યાં સુધી દીકરીના પૈસા ખાવા હતા ત્યાં સુધી તેને કોઈની પણ આશિયાળ નથી એમ તે જાણતો, મને કોઈ કંઈ કહેતું નથી એમ જાણતો. “વસુ વગર નર પશુ” તેમ ધર્મચંદલાઈને પણ લક્ષ્મી વગર સૌ કહેણ સાંભળવાં પડતાં; કેમકે પૈસાદારને તેના પૈસાની સેંહથી કોઈ બોલતું નથી, પણ ધર્મચંદ પાસે પૈસો હોય તો તેની લોકો ઉપર રહે પડેને ! દરરોજ દીકરીઓની પણ અનિષ્ટ આશિષોની વૃષ્ટિઓ તેના ઉપર વર્ષતી હતી, કેમકે તે બિચારીઓને શું સુખ આપ્યું હોય કે સારી આશિષો કે જેથી ધર્માની ચઢતી થાય તેવી દે. લોકોમાં ધર્મો પ્રીટકાર થવા પામ્યો ને

૭૨

કન્યાવિક્રય દોષ.

આખરે તે પણ ગરીબ રાંક જેવો થઈ રહ્યો ને દુઃખ ઉપર દુઃખ પડવાથી દુઃખી થવા માંડ્યો.

મિત્રો ! કન્યાવિક્રયનો પૈસો નદીના પૂર જેવો તુરત આવી તુરત ચાલ્યો જાય છે, વીજળીની પેઠે ક્ષણમાં નાશ પામનાર છે, લક્ષ્મી ચંચળ છે, ધર્મી પાસે સદા રહે છે, પાપી પાસેથી લક્ષ્મી જતી રહે છે. જો કે પરભવ પુણ્યે કંઈ મળી શકે છે પણ છેવટે તો ચંચળ હોઈ નાશી જાય છે.

આખરે ધર્મને આટલું દુઃખ પડ્યું તેમાં પણ વળી વધારે દુઃખ દેવાને માટે પાછો ભગંદરનો રોગ થયો ને તેથી તેનાથી ખરાબર ફરી પણ શકાતું નહોતું હલાતું પણ નહોતું તેમ ચાકરી કરનાર પણ તેની પાસે કોઈ નહોતું. તેને તાવની ખીમારી પણ શરૂ થઈ, છેવટે ઓછામાં પૂરો ક્ષયરોગ પણ દુઃખ દેવા સાથી થયો. હવે તેની ખૂરી દશા આવી. આખો દિવસ રોગની વેદનાથી ખૂબો પાડવા માંડ્યો, આર્તા નરા

કન્યાવિક્રય દોષ.

૭૩

ધર્મપરા ભવંતિ એ શ્લોક પ્રમાણે દુઃખી થાય એટલે
પરમેશ્વરને સંભાળે, તેમ પોતાની નીચ વૃત્તિથી કરેલાં
અઘોર કર્મ એક પછી એક તેને દષ્ટિગોચર થવા
લાગ્યાં, આખો દિવસ રૂદન કરવા લાગ્યો, સ્વાર્થ સુધી
સૌ સગું છે, જે મિત્રો તેને ભાઈ ભાઈ કહેતા તે
મિત્રો અત્યારે ધર્માને કોઈ અમથી મ્હોડાની ખબરો
પણ પૂછવા આવતા નહોતા. કુમિત્ર, કુલટાનારી,
કુપુત્ર એ કોઈના નથી. તેને સ્વપ્ન પણ ભયંકર આવવા
લાગ્યાં. તે ત્રણ ત્રણ દિવસ ભૂખ્યો રહેતો તો પણ કોઈ
તેની ખબર લેતું નહોતું, જ્વાનની માફક કોઈ અપણી-
આમાં ખાવા મૂકી જતું, તેનું ઘરપણ લેણુદારોએ
કળજે કયું, ધર્મચંદને દુઃખનો પાર રહ્યો નહિ.

હાય હાય ! શું કરું. અરેરે ! દુઃખનાં વાદળ
માથે આવ્યાં. મેં શાં શાં પાપ કર્યાં !! એક દિવસ મેં
ભીખારણને ધકકો મારી કાઢી મૂકી હતી અને હું
ખુશી થતો હતો, તેની ખરાબ દુવાથી તો આમ થયું

૭૪

કન્યાવિક્રય દોષ.

નહિ હોય ? થાય એમાં શી નવાઈ ? મેં દીકરીનો પૈસો પણ ખાધો, અભ્યાસ પણ કર્યો નહિ, મોજમ-જામાં મારા મિત્રોની સાથે મેં જીવવાની અવસ્થા ફોગટ ગાળી, અરે ! અંતે મિત્રો પણ મારા થયા નહિ. આવાં કુકૃત્યો કરી હવે હું પરભવમાં શું સુખ પામીશ !! આ મનુષ્ય જન્મ પામી કંઈ પણ ધર્મ કર્યું નહિ. અરેરે ! મેં કોઈની શીખામણ માની નહિ, પૈસાદાર સ્થિતિમાં મારી પાસે એક કહેતાં અનેક માણસ હાજર થતાં તેમાંનું અત્યારે કોઈ પણ આજીજી કરીને કહેતાં પણ પાસે આવતું નથી, મેં દેવને પૂજ્યા નહિ, ગુરૂનાં દર્શન કર્યાં નહિ, હાય હાય ! હવે નરક વિના મારો બીજો ઠેકાણો ક્યાંથી વાસ થાય ?

ધર્માના શરીરમાં ગુમડાં થવા લાગ્યાં, તેમ અશક્તિના લીધે માંચામાંથી ઉઠાતું નહિ હોવાથી તેમજ હાલી ચાલી નહિ શકાતું હોવાથી એકને એક પાસે સુઈ રહેવાથી ધર્માને ચાંદી ને પાઠાં પડવાથી છેવટે

કન્યાવિક્રય દોષ.

૭૫

તેના શરીરમાં કીડા પડ્યા અને કીડાઓના ચટકાઓથી તેને અતિશય વેદના થવા માંડી ને તે વેદના સહન ન થઈ શકાયાથી છેવટે ખુદ્દે અવાજે તે મોટી મોટી ખૂમો પાડવા માંડ્યો. તેની ખૂમો લોકોમાં સંભળાવવા માંડી એને અને તેની વેદના જોઈ દયાની દૃષ્ટિથી સૌ તેને જોવા લાગ્યા, સર્વ લોકો દીકરીના પૈસા ખાનારની દશા જોઈ માંડોમાંડે વાતો કરવા લાગ્યા કે-અહ્યે એ દીકરીનો પૈસો ! સૌના મોંએ દીકરીના પૈસા ખાનાર ઉપર ધિક્કારની દૃષ્ટિ થવાલાગી પણ ધર્માંની અતિશય વેદનાથી અંત ઘડીએ તેની પાસે લોકો પાસે આવ્યા. અંતે દુઃખથી પોતાના પાતકી કર્મો સંભારતો આ દુનિયાનો ત્યાગ કરીને તે નીચ ગતિનો સહગામી થયો.

વાંચકો ! જોયું કે દીકરીના પૈસા ખાનારની કેવી દશા થઈ ? કન્યા વિક્રય થતા ખાનારની હાલત, પીવાની હાલત, લુગડાંની વિટંબણા અને

૭૬

કન્યાવિક્રય દોષ.

આખરમાં હલકાઈ, પૈસાની ગરીબી ને છેવટ સગાનો નહિ, ંહાલાનો નહિ ને અંતે એવું દુઃખ પડ્યું કે કીડા પડ્યા છતાં કોઈ વિણનાર મળ્યું નહીં. ધર્મની આવી દશા જાણ્યા છતાં પૈસાની લાલચમાં લપટા-યલા સ્વાર્થી માખાપો, પોતાની ંહાલી દીકરીઓને ઘરડા બુઢાઓને આપેછે.તેઓને કેમ કંઈ સુઝ પડતી નહિ હોય કે ધર્મને જેવીરીતે આ લવમાં તો આટલું દુઃખ પડ્યું પણ પરલવમાં પણ નીચ ગતિનો તે સહગામી થયો તેવી પોતાની પણ દશા થશે બંધુઓ !! જરા વિચારો નહિતર કન્યાવિક્રયથી અઘોર પાપ-કર્મોના અધિકારી થશે એવો હૃદયશૂન્ય પુરૂષ કોણ હોય કે જે આટલાં આટલાં દુઃખ પુત્રીના પૈસા ખાનારને પડે છે એમ જાણીને પુત્રીના પૈસા લેશે ? ગમે તેવા પથ્થર હૃદયનો પુરૂષ પણ આટલું જોઈ પીંગળ્યા વગર રહેશે નહિ. એવો મૂર્ખ કોણ હોય કે જે આવાં દુઃખ પોતાને માથે ંહોરી લે. જે નાતના શેઠીઆએ ધર્મની લાંચ લીધી હતી, તેનો મોટામાં

કન્યાવિક્રય દોષ.

૭૭

મોટો પુત્ર મરણ પામ્યો, વેપારમાં ખોટ જતાં તેને દેવાળું કાઢવું પડ્યું અને અંતે દુઃખમાં ને દુઃખમાં વૃદ્ધાવસ્થા ગાળવી પડી. દીકરીના પૈસા કાચા પારા-માફક છે, જેમ કાચો પારો માણસના શરીરમાં પચી શકતો નથી તેમ દીકરીનો પૈસો પચી શકતો નથી. પેલાની નાતની શેઠાઈ પણ ગઈ અને તેના બીજા સગા બહાલાને મળી. તેનું નામ હરિચંદ હતું તે નગરશેઠ તરીકે થયો તેણે સારી રીતે ધર્મની કેળવણી લીધી હતી, પોતાની નાતના વાણીયાઓએ એક સારા સ્થાનમાં ભેગા થઈ તેને નગરશેઠની પદવી આપી. તે વખતે હજાર એક માણસ, નાતનું ભેગું થયું હતું. હરિચંદ શેઠ નાતની વચમાં ઉભા થઈ ખોટ્યા કે-મારા નાતીલા બાંધવો ! તમે મને નગરશેઠની પદવી શા કારણથી આપો છો તે કંઈ આપના ધ્યાનમાં છે ?

ત્યારે સભામાંથી એક સભ્ય ગૃહસ્થ સરૂપચંદ નામનો હતો તેણે જવાબ દીધો કે—

૭૮

કન્યાવિક્રય દોષ.

હે નાતસદ્ગુણધર્મો ! નાતનું તથા ગામનું સાફ કરવા, આપણી ઉન્નતી કરવા, હરિચંદ્રને આપણે નગર શેઠ તરીકે નીમીએ છીએ. શેઠને સર્વેએ તાલીઓના અવાજથી વધાવી લીધા. હરિચંદ્રશેઠ ઉભા થઈ બોલ્યા કે—

મારા બહાલા સદ્ગુણધર્મો ! મને તમેએ તમારા સારા માટે નાતના શેઠ તરીકે તથા નગર શેઠ તરીકે સ્વીકાર્યો છે, તે માટે હું આપનો ઉપકાર માનું છું. મારી ફરજ છે કે જે તમેએ તમારા સકળ માનવ બંધુનું ભલું કરવા મારા પર વિશ્વાસ ધર્યો છે તે વિશ્વાસનું કારણ બાલું છું, તે વિશ્વાસનો ગેર-ઉપયોગ હું બિલકુલ કરીશ નહીં. આજથી મારે તમારી ઉન્નતિ માટે ખરાબર લક્ષ રાખવું જોઈએ અને નાતનું નિષ્પક્ષપાતપણે ભલું કરવું જોઈએ. કોઈની પણ પ્રાણાંતે લાંચ આપને પક્ષપાતથી કામ કરી આપી નાતનું અહિત કરવામાં

કન્યાવિક્રય દોષ.

૭૬

ઉલટી રીતે ચાલવું ન જોઈએ એમ હું સારી રીતે સમજું છું ને તે પ્રમાણે હું ચાલવા આ સમસ્ત સંઘની સમક્ષ પ્રતિજ્ઞા કરું છું. તમારી ઉન્નતિ માટે તન મન ધનથી પ્રયત્ન કરીશ. શેઠની પદવીથી મક-લાવવાનું નથી એમ જાણી પદવી લાયક કામ કરીશ અને પ્રમાણિકપણાથી ચાલીશ. નાતના લોકો સુખી કેમથાય ! કેમ ધનવાન થાય ! સદ્ગુણી શાથી થાય ! નાતમાં પડેલા કુધારાઓ શાથી અટકે ! એ સઘળી આખતપર મારી જાંઘળી ગાળીશ. જે જે કરજો નાતના શેઠની પદવી તરીકે છે તે હું જરોબર પાળીશ અને મારી કરજો યથાશક્તિ કાળજીથી બજાવીશ, બીજાને પગાવીશ ને તેમને પગાવવા કહીશ. હું કોઈ કામમાં ભૂલું તો મારા ખ્યારા નાતીલાઓ !! તમે મને સુધારવા સૂચના કરજો. હું તે પ્રમાણે સુધારીશ ને જેમ બને તેમ મારી યથાશક્તિથી મારા નાતી-લાઓનું ભલું થાય તેમ દિન પ્રતિદિન વર્તીશ.

એમ કહી બેસી જતાં તાલીઓના અવાજે સદ્-

૮૦

કન્યાવિક્રય રીઝ.

ગૃહસ્થોએ તેમને હર્ષથી વધવી લીધા. નાતમાં આનંદ આનંદ થઈ રહ્યો. એવામાં એક સદ્ગૃહસ્થ કે જેનું નામ મોહનલાલ હતું તેમણે ઉભા થઈ કહ્યું કે-

મારા પ્યારા નાતિબંધુઓ ! હું નગરશેઠની સંમતિથી આપણી ઉન્નતિ માટે બે બોલ બોલું છું કે-

આ ગામનું નામ વસંતપુર છે અને તેમાં વસનાર આપણે જૈન છીએ. આપણા આપદાદાઓ ધર્મમાં દૃઢ શ્રદ્ધાવાનું હતા અને બહાદૂર હતા તથા ધનવંત હતા, આપણો ધર્મ તે વખતે શ્રેષ્ઠતામાં બિરાજતો હતો. જૈનોના સમાન કોઈ ધનવાનું નહોતું. વેપારમાં, રાજ્ય સલાહમાં જૈનોની મુખ્યતા હતી. આપણા આપદાદાઓએ આણ, ગિરનાર, શત્રુંજય ઉપર કરોડો રૂપિયા ખર્ચી દેરાસરો બંધાવેલાં છે, તેમાંનું એક દેરાસર પણ આપણે બંધાવી શકવા સમર્થ નથી. તેનું કારણ મિત્રો એ છે કે આપણે વેપારમાં પાછળ છીએ.

આપણા દેશમાંથી પરદેશ ઇંગ્લાંડ વિગેરે ઠેકાણે

કન્યાવિક્રય દોષ.

૮૧

દર વર્ષે અગણિત રૂપિયા જાય છે અને લક્ષ્મીથી હિંદુસ્થાન દેશ પ્રતિદિન ખાલી થતો જાય છે. કુવામાંથી હવાડામાં પાણી જાય અને કુવામાં અન્ય નવાણુસ્થલથી પાણી નહિ આવે તો ખાલી થાયજ, તેમ હિંદુસ્થાન દેશમાંનો પૈસો બીજા દેશવાળા લઈ જાય છે પણ આપણા શ્રાવક લોકો અન્ય ઠેકાણેથી હિંદુસ્થાન દેશમાં પૈસો લાવી શકતા નથી. તેનું કારણ એ કે આપણા દેશમાં વેપારનાં કારખાનાં નથી, ચીજો બનાવવાનાં કારખાનાં નથી, એક ટોપી માથે પહેરવા જોઈએ તે પણ પર દેશની, એક બુટન જોઈએ તે પણ પરદેશનું, એક બુટ તે પણ પરદેશથી આવે, હજારો પ્રકારનાં વસ્ત્ર પણ પરદેશથી આવે, ત્યારે આપણે કયો વેપાર કરી ધનવાન બનીએ ? બંધુઓ ! આપણે “ ઘરમાં હાંધ્યાં કુસ્તી કરે ” તોપણ પરદેશમાં વેપાર કરવા, નોકરી કરવા, દેશ જોવા જઈએ નહિ અને ચાર નાણિયેર, મણુ મુંઠના ગાંગડા લેઈ દુકાન માંડીશું તો પછી શું પેઢા

૮૨

કન્યાવિક્રય દોષ.

કરી શશું ? બંધુઓ ! પહેલાનાં કરતાં હવે વખત બારીક આવ્યો છે, અન્યદેશોવાળા વેપારમાં હુન્નર-કળામાં બહુ વધી ગયા છે, આપણામાં તેમનાઓ-માંનું કશું નથી. મિત્રો ! જુઓ અમેરિકા દેશના લોકો ઉઘોગી અને સંપત્તી આજકાલ કેવા પૈસાદાર બની ગયા છે ! ! જુઓ કે જે લોકો પહેલાં જંગલી હતા અને ઝાડની છાલથી પોતાનું શરીર ઢાંકતા હતા એવા ઈંગ્લાંડના લોકો, હજારો ગાઉથી હિંદુસ્થાનમાં આવી રાજ્ય કરે છે અને ઈંગ્લીશ લોક, મૂઠીભર છતાં એક આજ્ઞા રૂપ લાઠડીથી બકરાં મેઢાંના ટોળાની પેઠે હિંદુસ્થાનના લોકોને પોતાના વશમાં રાખી સ્વતંત્ર-પણે રાજ્ય કરે છે, એ શું વાતોના તડાકાથી બનતું હશે ? અગર ઉંઘના તડકામાં બનતું હશે ? જુઓ ! આજ કાલ કંઈપણ હિસાબમાં નહોતા એવા જાપાની લોકો ચીનાઈ સરકાર તથા રૂશિયા સરકારની સામે ટક્કર ઝીલે છે અને સ્વતંત્ર બન્યા છે એ શું વાતોના તડાકાથી બનતું હશે ? ટાંશવાલ સરખું નાનું રાજ્ય

કન્યાવિક્રય દોષ.

૮૩

ઈંગ્રેજ સરકાર સાથે લઢયું તેનો કેટલો સંપ ? કેવો ઉદ્યોગ ? કેટલો સ્વદેશાભિમાન તે વિચારો. દુનિયામાં એવો ન્યાય છે કે બળવાન નબળાને કબજે રાખે છે. મારા બહાલા સાધર્મી મિત્રો ! જુઓ, યુરોપ દેશમાં એક જર્મની દેશ છે તે દેશના લોકો આપણાં જૈન પુસ્તકોને લાખો રૂપૈયા ખરચી ત્યાં મંગાવી તેઓનો અભ્યાસ કરી આપણા જૈનતત્ત્વના અભ્યાસક બન્યા છે ત્યારે આપણે જૈનધર્મતત્ત્વના નાશક બનીએ છીએ, વિદ્યામાં પણ યુરોપદેશ વૃદ્ધિને પામ્યો છે, તેનું કારણ ઉદ્યોગ, વેપાર, સંપ અને ભાતૃભાવ તથા હિંમત છે; માટે મારામિત્રો ! યાદ રાખો કે દુઃખ વિના સુખ નથી. “ખાતાં પિતાં હરિ મિલે તો હમકુ બી કહિયો.” એવી કહેવત જેવા નો બનો ! ફ્રાન્સ દેશના લોકો કેવા કળાવાન છે ? જુઓ ! પારીસ શહેરનું પ્રદર્શન. તમારામાં એમાંનું કંઈ નથી.

ઉંચ અને નીચ સ્વભાવથી માલૂમ પડે છે કે જેમ એક કૂતરું બીજા કૂતરાને દેખી ધુરડીયાં કરે છે

૮૪

કન્યાવિક્રય દોષ.

અને અદેખાઇ કરે છે તેમ આપણે જૈન લોકો પણ પરસ્પર કૂતરાના જેવી નીચવૃત્તિ ધારણ કરીએ છીએ તો તેથી નિર્ધન થઇએ છીએ એમાં શું નવાઇ? પહેલાં જૈન લોકો ઉત્તમ કહેવાતા હતા તેનું કારણ એ હતું કે તેઓ અત્યંત ધાર્મિક શ્રદ્ધાવાંત, હિંમતવાન, પરગજુ અને બહાદૂર તથા વેપાર કળામાં કુશળ હતા. હાલ જૈનોમાં તેમાંના ગુણો દેખાતા નથી તો તેથી નીચ બનીએ એમાં શું આશ્ચર્ય?

પહેલાંના જૈનો સત્ય બોલતા, ધર્મ ઉપર શ્રદ્ધાવાન, રહેતા, પ્રાણાંતે પણ ધર્મનો ત્યાગ કરતા નહોતા, ચોરી કરતા નહોતા, પારકી સ્ત્રીપ્રતિ માતૃભાવે વર્તતા હતા, એક બીજાને સહાય આપતા, તેથી તે ઉત્તમ કહેવાતા હતા, અને આપણે તેનાથી ઉલટા દુર્ગુણો ધારણ કરીએ છીએ અને ધર્મને તો એક જાતનું વહેમ ઘણી તેના સામું જોતા નથી, ઉત્તમ કેળવણીનો અભ્યાસ કરતા નથી તો તેથી ઉત્તમપદ કેમ પામી શકીએ ?

કન્યાવિક્રય દોષ.

૮૫

મારા જૈન બંધુઓ ! બુઝો અજ એવા મુસલમાનો પોતાના ધર્મ ઉપર કેવા શ્રદ્ધાવાન રહે છે. અરે જૈનો ! સત્ય એવા જૈનધર્મની શ્રદ્ધામાં તમે શંકા કરો છો. જગતમાં ચડતી પડતી ચાલી જાય છે; વખત વખતની છાંયડી; હાલ આપણી પડતી છે, જો ઉઘમ કરીશું, પરસ્પર સંપીને ચાલીશું તો અંતે જૈનધર્મની ચઢતી થશે. શ્રીવીરભગવાને પાંચમા આરામાં ત્રેવીશ ઉદય ભાંખ્યા છે. શ્રી મહાવીર સ્વામીએ ઉઘમને પ્રાધાન્ય તરીકે દાખવ્યો છે, આજસુ થઈને ખેશી રહેવું એવો કોઈનો પણ ઉપદેશ નથી. કહ્યું છે કે:-

આલસ્યંદિ મનુષ્યાણાં, શરીરસ્થો મહારિપુઃ ।
નાસ્ત્યુઘમઃ સમોબંધુઃ, કૃત્વાયં નાવસોદતિ॥૧॥

મનુષ્યોના શરીરમાં રહેલો આલસ્ય એ મોટો શત્રુ છે. ઉઘમ સમાન બંધુ નથી કે જે ઉઘમથી મનુષ્ય દુઃખી થતો નથી. ખાવું, પીવું, અને હરવું, કરવું,

૮૬

કન્યાવિક્રય દોષ.

તેમાં મનુષ્યત્વનો જે સાર સમજે છે તે મૂખ છે. દુનિયામાં મનુષ્યજન્મ મહા પુણ્યોદયે પ્રાપ્ત થયો છે, તે પામીને ઉદ્ધમ કરવો, વિવેક, વિનય, જ્ઞાન આદિ, ગુણોની પ્રાપ્તિ કરવી, ધર્મમાં કુશળ રહેવું, સત્ય સ્વધર્મી લાઇઓની તન મન ધનથી ઉન્નતિ કરવી, એમાંજ ધર્મ સમાયો છે.

મારા બહાલા જૈનો ! આજકાલ થોડાં વર્ષથી આપણા ગામમાં પ્લેગના રોગની પેઠે કન્યાવિક્રય નામનો મહારોગ ફાટી નિકળ્યો છે, તેથી જૈનો દિન પ્રતિદિન પાયમાલ થાય છે, અને ધનથી ગરીબ થતા જાય છે. પોતાની દીકરીઓને પૈસાને માટે ગમે તેને આપવી, એટલે સ્વામીનારાયણ, ગોસાંઈ, વગેરેને પોતાની દીકરીઓની ભેટ આપવી અને ગરીબ જૈનો કુંવારા રહે તેની દરકાર રાખવી નહિ એમ ખરેખર ગરીબીમાં ગરીબી લાવનાર અને વધતી જૈનોની સંખ્યાને ઓછી કરનાર તથા હૈયાત જૈનોની સંખ્યાને

કન્યાવિક્રય દોષ.

૮૭

ઓછી કરનાર તમારી દોષવાળી ફાદિ છે, તેથી જૈનોની સંતતિનો ઉચ્છેદ થાય છે. અન્યધર્મીઓને વેચાતી કન્યા આપવી તેમાં મહાપાપ છે. કસાઈને ઘેર જેમ ગાય આપવી તેમાં જેમ પાપ છે, તેમ પોતાની દીકરીઓને પૈસા લેઈ પરધર્મીઓને આપવી તેમાં મહાપાપ છે, ભલે આ વાક્ય સાંભળી ધીમળીઓને ક્રોધ થશે તોપણ તેથી હું ડરવાનો નથી. કન્યાવિક્રયીઓએ જૈનધર્મને મોટું કલંક લગાડ્યું છે. જૈનધર્મ ઉત્તમ છે અને તેના પાળનાર પણ ઉત્તમ છતાં નીચકર્મ કરે તે કદી શોભે નહિ. કન્યાવિક્રય કરનાર પરભવમાં નીચ ગતિ પામે છે, તે સંખંધી કહ્યું છે કે.—

કન્યાવિક્રયકર્તારઃ, પાપાઽઽત્માનો ભવંતિ તે ॥
દારિદ્ર્યપીડિતાશ્ચ, યાંત્યમુત્ર ચ કુર્ગંતિમ્ ॥ ૧ ॥

કન્યાને વેચનારા પાપી પુરૂષો દારિદ્ર્યવડે કદી આ ભવમાં પીડાય છે, તેના સંતાનોનો ઉચ્છેદ થાય છે, તેની આખરૂનો નાશ થાય છે અને તે પરભવમાં

૮૮

કન્યાવિક્રય દોષ.

દુર્ગતિ પામે છે. કન્યાને કેવી રીતે પાળી પરણાવવી તે સંબંધે કહ્યું છેકે—

કન્યાપ્યેવં પાલનીયા, શિક્ષણીયાતુ યત્નતઃ ॥
વરાય વિદુષે દેયા, ધનરત્નસમન્મિતા ॥ ૧ ॥

કન્યાનું પણ દીકરાની પેઠે પાલન કરવું તથા તેને શીખામણ આપી ભણાવવી ગણાવવી અને યોગ્ય ઉમર થયે છતે ધનરત્નની સાથે કુળ ધર્મ અને શુણેકરી યુક્ત એવા ઉત્તમવર સાથે પરણાવવી.

દત્ત્વા સુવિધિના કન્યાં, ચતુર્મંગલપૂર્વકમ્ ॥
યયાશક્ત્યનુસારેણ, જામાત્રે દીયતે ધનમ્ ॥

આર મંગળપૂર્વક પિતાએ જનોક્તવિધિવડે સહિત જમાઈને કન્યા પરણાવવી અને પોતાની શક્તિ અનુસારે જમાઈને ધન આપવું પણ દીકરીના પૈસા લેવા નહિ.

કન્યાવિક્રય કરનાર ચંડાલના કરતાં પણ હલકો છે, તેનું દષ્ટાંત લૌકિકશાસ્ત્રમાં કહ્યું છે તે

કન્યાવિક્રય દોષ.

૮૬

નીચે પ્રમાણે આપવામાં આવે છે.

પૂર્વે વીરમપુરી નામની નગરી હતી, તેની પાસે સાત ગાઉ ઉપર લક્ષ્મીપુર નામનું નગર હતું, તેમાં એક ગરીબ બ્રાહ્મણ રહેતો હતો, તેને દેવગંગા નામની દીકરી હતી. તે મોટી થઇ, ત્યારે તેણે વિચાર્યું કે—આપણા ઘરમાં પૈસા જોઇએ તેટલા નથી તેટલા માટે તનો વિવાહ કોઇ પૈસાદાર સાથે કરીએ. એમ વિચારી ને તે પાસેની વીરમપુરી નગરી તરફ જવા નિકળ્યો. જતાં જતાં ત્રણ ગાઉના આશરે નગરી રહી એટલે એક તેણે તળાવના તીરે વિસામો કર્યો અને હાતણ પાણી કરવાનો વિચાર કર્યો અને મનમાં ચિંતવવા લાગ્યો કે—મારી પાસે કાંઇપણ પૈસા નથી. ઉલટું આઠસેં રૂપૈયાનું દેવું છે, દીકરી પરણાવું તો લગ્ન અર્થ માટે દોઢસો બસો રૂપૈયા પણ જોઇએ, ચારસેં પાંચસો રૂપૈયા ઘરમાં હોય તો સાડાં એમ પંદરસો રૂપૈયા હોય તો ઠીક, એવો પોતાના મન સાથે વિચાર કરી ત્યાંથી ઉઠ્યો અને આગળ

૯૦

કન્યાવિક્રય દોષ.

ચાલ્યો. ચાલતાં ચાલતાં નગરીના હરવાળા નજીક આવ્યો, હરવાળામાં પેસતાં તેને ગાયના શુકન થયા. શુકન સારા થયા હોવાથી તે રાજી થયો, પોતાના ઓળખીતાને ત્યાં ઉતારે કર્યો. પોતાના મનનો વિચાર પાર પાડવા માટે વરની શોધ કરવા લાગ્યો. તપાસ કરતાં પોતાનાથી જરા કુળવાન બ્રાહ્મણ જોઈ સગાઈ કરી.

ઘણા પૈસાની લાલચથી બીજવર શોધ્યો, પોતે ઠરાવેલા પંદરસેં રૂપૈયામાં પદ્માના સાડાસાતસોની થેલી ભરી પોતાના ગામ પ્રતિ ગમન કર્યું. બપોર પછી ગમન કરેલું તેથી રસ્તામાં જતાં વિચાર થયો કે જો હું દિવસ છતાં ગામમાં જઈશ તો લોકો મારી નિંદા કરશે, માટે રાત્રી થયા પછી જઈ તો ઠીક, એવો મનમાં વિચાર કરી પેલું તળાવ આવ્યું ત્યાં રૂપૈયાની થેલી માથા તળે મૂકી શયન કર્યું. થોડીવાર પછી એક ચંડાળણી શહેર તરફથી આવતી હતી

કન્યાવિક્રય દોષ.

૯૧

તેને માથે માંસનો ભરેલો સુડેલો હતો, તેણીએ વિચાર કર્યો કે હું આખા દિવસની ભૂખી છું માટે ચાલ, આ તળાવના કાંઠે રાંધી ખાઉં, એમ વિચાર કરી તળાવ કાંઠાપર જઈ બેઠી અને આસપાસ તજવીજ કરતાં ત્યાં હાડકાં પડેલાં હતાં તે ઉપાડી ચુલો કર્યો, કાંટા વિગેરે બળતણ લાવી એકઠું કર્યું, રાંધવાને માટે પાસે વાસણ નહોતું તેથી ત્યાં નજીકમાં મરેલા કુતરાની ખોપરી હતો તે લાવી, તેમાં માંસ રાંધવા ચઢાવ્યું. હવે બધું તો મળ્યું પણ માથે ઢાંકવાને જોઈએ તેથી કોઈનું જૂતું ખાસડું નજીકમાં પડ્યું હતું તે લાવી ઢાંક્યું.

આ બધી ચર્ચા પેલો સુતેલો પ્રાણી જોયા કરતો હતો તે બેઠો થઈ બોલ્યો, અરે ! તું કોણ છે ? તું જાતે કોઈ ચંડાળની છે કે શું ? તારો ચુલો, વાસણ, ખાવાનું સર્વ અપવિત્ર છેજ, અને વળી આ જૂતું ખાસડું લાવીને ઢાંક્યું ! ! પેલી ચંડાળણીએ જવાબ આપ્યો. મહારાજ ! આતો મારો ખોરાક છે

૬૨

કન્યાવિક્રય દોષ.

તેને તમે કેમ વખોડો છો ? એ ખાસડું મેં એટલા માટેજ ઢાંક્યું છે કે—આ તળાવ પાસે મોટો રસ્તો છે, માટે કોઈ અધમકામ કરનારો અહીં થઈને જાય અને તેના પગની ધૂળ તથા પડછાયો મારા આવના જોરાક ઉપર પડે તો તે અપવિત્ર થઈ જાય તે માટે આ ખાસડું ઢાંક્યું છે.

અરે ચંડાળણી ! તારા કરતાં તો વળી કોણ વધારે પાપી અને અધમ છે ! બ્રાહ્મણે પૂચ્છ્યું,

મહારાજ ! મારા કરતાં પણ વધારે પાપી અને અધમ પોતાની દીકરીને પૈસો લેઈ પરણાવનાર છે. જે માણસ પોતાની દીકરીનો પૈસો લેઈ પરણાવે છે તે મારા કરતાં ઘણો અધમ અને નીચ કામ કરનાર છે. એમ ચંડાળણીએ કહ્યું.—

આટલું સાંભળતાંજ પેલો બ્રાહ્મણ બાઈ ચૂપ થઈ ગયો, અને તેના મનના વિચાર વધ્યા. અરે ! દીકરીનો પૈસો આ માંસ કરતાં પણ બૂડો ! અને ચંડાળણી

કન્યાવિક્રય દોષ.

૯૪

કરતાં પણ હું વધારે નીચ અને અધમ લેખાઈ !
 અરેરે ! કાળો કેર ! એવો મનમાં કલ્પાંત કરી
 પ્રાદ્ધણ ત્યાંથીજ ઉઠી ંહેવાઈને ઘેર ગયો. જતાં
 માત્ર પેલી રૂપિયાની થેલી છોડી ંહેવાઈ પાસે ઢ-
 ગલો કર્યો. આ જોઈ ંહેવાઈ વિચારમાં પડ્યા કે—
 આ શું ? તેને રૂપૈયા ઓછા પડ્યા હશે. એમ
 વિચારી પેલા પ્રાદ્ધણને કહ્યું તમને રૂપૈયા ઓછા
 પડ્યા કે શું ! એમ નહિ થાય. તમારે વધારે સો
 બસો રૂપૈયા જોઈતા હોય તો લેઈ જાઓ, પણ મારા
 ઘેરથી ભાગી બીજે ઠેકાણે વિવાહ કરો તો અમારી
 આબરૂ જાય, માટે બીજને ત્યાં કરશો નહિ, આ સાં-
 ભળી પેલો પ્રાદ્ધણ બોલ્યો કે—

ભાઈ ! મારે તો તમારા રૂપૈયા બિલકુલ જોઈતા
 નથી. વધારે રૂપૈયા લેવાને મેં તમને પાછા આપ્યા
 નથી, પણ એક નીચ ચંડાળણીના વચનરૂપી બાણના
 બોધથી તમને તમારા રૂપૈયા પાછા આપવા આવ્યો છું,

૫૪

કન્યાવિક્રય દોષ.

તમે તમારે સાફ લગ્ન જોવરાવી નક્કી કરી પરણાવવા સાફ બહેલા આવજો. હું કંકુના ચાંદલે કન્યા દેઇશ, મારે હવે દીકરીની બદામ સરખી પણ હરામ છે, એમ કહી પોતાના ઘેર આવ્યો. તેણે બધી વીતેલી વાત પોતાની સ્ત્રી વીગેરેને કહી. થોડા દિવસ પછી જન આવી એટલે પોતાની દીકરીને તેણે પરણાવી દીધી. એક બદામ પણ તેની લીધી નહિ. આ વાત આખા ગામમાં પ્રસરી, તેની રાજાને ખબર થઇ, રાજાએ બ્રાહ્મણને બોલાવી પૂછ્યું કે તારી થયેલી વાત કહી દે, ત્યારે બ્રાહ્મણે પોતાની વીતેલી હકીકત સંભળાવી. રાજા સર્વે હકીકત સંભળી ખુશ થયો અને તેને શાખાશી આપી તે ઉપરાંત તેને શીરપાવ આપ્યો. રાજાએ ગામમાં ઢઢેરો પીટાવી જાહેર કર્યું કે મારા રાજ્યમાં રહી કોઇએ કન્યાવિક્રય કરવો નહિ, જે કરશે તેને દેશપાર કરવામાં આવશે.

મારા બહાલામિત્રો ! ઉપરના દષ્ટાંતથી વિચારો

કન્યાવિક્રય દોષ.

૯૫

કે કન્યાવિક્રય કરવો એ 'કેવુ' નીચ કામ છે. તે તમારા ધ્યાનમાં આવશે.

આ પ્રમાણે વકીલાતની પરીક્ષામાં પાસ થયેલા મોહનલાલે લાષણુ આપ્યું, તે સાંભળી વસંતપુરના સર્વ ગૃહસ્થો ખુશી થયા અને હર્ષથી તાળીઓના અવાજમાં તેમને વધાવી લીધા. ત્યાર બાદ વકીલ નંદલાલ નામના એક ગૃહસ્થે નાતની સલામાં ઉભા થઈ લાષણુ કર્યું કે:—

જૈનભાઈઓ અને જૈન બહેનો ! હું મારી શક્તિ સુજળ કંઈક નાતના કલ્યાણને માટે ખોલીશ તે આપ કૃપા કરી શ્રવણ કરશો. કેટલીક નાતોમાં અરુપરસ સાટાં કરી સામસામાં લગ્ન કરવાનો રીવાજ છે, તેપણુ તેવોજ પાપી અને હાનિકર્તા છે. કોઈ એમ કહેશે કે—અમો દીકરીના પૈસા લઈએ નહિ પણ જ્યારે દીકરાને પરણાવીએ ત્યારે દેવા પડે માટે તેનું શું કરવું ? તેનો એટલોજ જવાબ કે ભાઈઓ

૯૬

કન્યાવિક્રય દોષ.

આપણા દીકરાનું શું થશે તેનો વિચાર નહિ કરતાં ફક્ત એટલું જ કરવું કે પોતાના દીકરાને લણાવી ગણાવી સારા લક્ષણવાળા કરવાની કાળજી રાખવી, તો તે એની મેળે પરણશે. વળી જ્ઞાતિમાં પસા વિના લેવા દેવાનો રીવાજ કયો હોય તો પછી દીકરાના માટે શામાટે પૈસા આપવા પડે ? સારાં કૃત્ય કરવાથી સાફ જ થાય છે. કન્યાવિક્રય પાપ કરી સુખ મેળવવાની ઇચ્છા કરવી તે અગ્નિમાં પડી જીવતા રહેવાના વિચાર સરખું છે.

કન્યાવિક્રય નો પૈસો લેઈ ધનવાન થવાની ઇચ્છા રાખવી તે મોટું પાપ છે, એવા પૈસા લેનારની સ્થિતિ તરફ વિચાર કરશો તો તેની સ્થિતિ ખડું બૂંદી માલુમ પડશે. દીકરીનો પૈસો આવે ત્યારે તો સારો લાગે પણ અંતે “ચાર દહાડાનું ચાંદરણું” તેની પેઠે પાછું તેવું ને તેવું જ. “જેવે રસ્તે પૈસો આવ્યો હોય છે તેવે રસ્તે જાય છે” તે પ્રમાણે અધમરસ્તે મેળવેલો

કન્યાવિક્રય દોષ.

૯૭

પૈસો સારે રસ્તે ભાગ્યેજ જાય છે. કન્યાવિક્રયનો પૈસો દુર્વ્યસન, વેશ્યા, ચોરી, લૂંટ વિગેરેમાં જાય છે અને હીકરાને પરણાવતાં પાછા ફરેલા દેવા પડે છે. ઘરમાંથી કૌંઠની સ્ત્રી મરી જાય છે તેને ફરી પરણાવવામાં પૈસા આપવા પડે છે. અયોગ્ય રીતે ખાવા પીવામાં તથા કૌંઠ અચાનક વરો આવી પડે તેમાં, એમ અનેક માર્ગે કન્યાવિક્રયનો પૈસો નદીપૂર પેઠે જાય છે. જેમ નદીનું પૂર ક્ષણમાં આવી ક્ષણમાં ચાલ્યું જાય છે તેમ કન્યાવિક્રયનો પૈસો નદીના પૂર સરખો થોડી સુદૃઢ ટકી શકે છે અને મૂળની મૂંઝીનો પણ “ નવું પૂર જૂનાને તાણી જાય ” તેમ “ નાશ કરે છે. ”

કન્યાવિક્રય કરવાવાળા કન્યાદાન દેવા બેસે છે તે ન્યાયથી જોતાં બ્યાજબી નથી; કારણ કે તેણે કયાં ખર્ચ કન્યાદાન દીધું છે ? તેણે તો વિક્રય કરેલો છે માટે તેનું દાન દેવું આ ઠેકાણે કયાં રહ્યું ?

એક નાગર ગાગર ભરાય એટલા ફપિયા લેધને

૫૮

કન્યાવિક્રય દોષ.

પછી કન્યાદાન કરવા બેઠો, ત્યારે ગોરે કન્યાદાન અપાવ્યું. પછી કન્યાના બાપ પાસે કહેવરાવ્યું કે ‘મયા દત્તા’ મેં કન્યાદાન કર્યું. કન્યાની મા પાસે કહેવરાવ્યું કે ‘મયાપિ દત્તા’ મેં પણ કન્યાદાન કર્યું. પશ્ચાત્ ગોરે વરને કહ્યું કે તમે કહો કે ‘મયા-પ્રતિગૃહીતા’ મેં કન્યાદાન લીધું, ત્યારે વરે ગોરના કાનમાં કહ્યું કે ‘બંદા ખરીદ કરકે લેતા હૈ.’ બુઓ એનું નામ કન્યાદાન કહેવાય નહિ પણ કન્યાને વેચી કહી શકાય છે.

વિનાશકાળે વિપરીત વૃદ્ધિ:

વિનાશકાળે મનુષ્યની વિપરીતવૃદ્ધિ થાય છે એ ખરૂં જ છે. કહ્યું છે કે:—

અસંભવંદેમમૃગસ્યજન્મ, તથાપિરામોલુલુમેમૃગાય
પ્રાયઃ સમાપન્નવિપત્તિકાલે, ધિયોપિપુંસાંમહિની
भवन्ति ॥ ૧ ॥

ખરૂં જ છે કે વિનાશકાળ પ્રાપ્ત થતાં માનવોની

કન્યાવિક્રય દોષ.

૯૬

વિમલમતિ પણ અન્યાયપંથગતિને આશ્રયકરવા માટે અનીતિપણું ધરાવે છે. જો એમ ન થતું હોય તો સુવર્ણના મૃગનો જન્મ અસંભવ છે છતાં રામચંદ્ર તે મૃગને મારવામાટે ધનુષ ધરી, “આ મૃગ હેમનો છે, તેને માફ એમ વિચારી” તેને મારવા દોડ્યા હતા તે વિપરીતકાળ નહીં તો બીજું શું ? માટેપૂર્વોક્તકાળ પ્રાપ્ત થતાં વિદ્રવજનોની મતિ પણ વિપરીતપણાને પામે છે એમાં કાંઈ શંકા નથી.

જ્યારે હિંદુસ્થાનમાં મુસલમાની રાજ્ય થવાનો સમય આવ્યો ત્યારે રજપૂતોની અરસ્પરસ ક્ષાટાકૂટી થઈ અને મુસલમાની સત્તાતળે હિંદુસ્થાનનું તખ્ત કિલ્લી ગયું. તેમ મુસલમાનોનો જ્યારે કુદિન આવ્યો ત્યારે ઇંગ્લીશલોકોએ હજારો ગાઉથી અત્રે આવી સ્વસત્તા પરાક્રમવડે હિંદુસ્થાનમાં પ્રવેશ કરી સુરત વિગેરે ઠેકાણે વેપારની કેઠીયો ઘાલી ધીમે ધીમે વેપાર વગેરેમાં કુશળ થતાં રાજ્યમાં પણ પ્રવેશ કર્યો

૧૦૦

કન્યાવિક્રય દોષ.

અને લશ્કર બનાવી નાનાં ગામ તાબે કરીને
 અંતે મોટાં રાજ્યમાં પણ મુખ ઘાલ્યું અને
 સંપ, ઉદ્યોગ, કળા, પરાક્રમ, ધૈર્યથી આપું હિંદુ-
 સ્થાન પોતાના વશમાં કરી લીધું. જુઓ કે ઇ. સ.
 ૧૮૫૭ ના બળવામાં મૂઠીભર અંગ્રેજલોકોના સા-
 મું દેશી લશ્કર તથા રાજ્યો હતા તોપણ તેમનું
 કંઈ ચાલ્યું નહોતું. જુઓ કે એ લોકો, હિંદુસ્તા-
 નમાં આવ્યા ત્યારે કોઈ તેમનું સગું નહોતું, કોઈના
 તેડાવ્યા પણ તેઓ આવ્યા નહોતા, ફક્ત તેમણે ઉ-
 દ્યોગ, સંપ, ધૈર્ય, કળા અને બહાદુરીથી હિંદુસ્તાનનું
 રાજ્ય પ્રાપ્ત કર્યું છે. આપણી પેઠે તે લોકો અર-
 કપરસ એક બીજાની અદેખાઈ કરતા નથી અને
 સંપીને ચાલે છે. જુઓ કે કોઈએ કોઈ ઇંગ્લીશ ભીખ
 માગતો દેખ્યો છે? આપણે જે અંગ્રેજ લોકોનો
 પહેલાં તિરસ્કાર કરતા, અને તેમને અડતાં ચાલડછેટ
 માનતા, તેઓની આજ એવી દશા થઈ છે કે જેથી

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૦૧

તેઓની મુલાકાત દેવદર્શન જેવી થઈ પડી છે; એ સર્વે, ન્યાય, નીતિ, ઉદ્યોગ, સંપ, પોતાના ધર્મી બાઈ-ઓને ઉત્તતિમાં સહાયી થવું એજ કારણ છે. એવી રીતના ઉપાયોમાં જૈનોની ઉત્તતિ સમાઈ રહી છે. જૈનોમાં કન્યાવિક્રય જેવા ખરાબ રીવાજોથી કોણ બાણે હજી આગળ કેવી દશા થશે? કેટલાક તો ‘જે કર્મમાં લખ્યું’ હશે તે થશે’ એમ માની આળસુ બની ગયા છે. તેઓ પોતાની સોબતમાં આવનારને પણ આળસુ બનાવે છે અને જૈનોની ઉત્તતિ ઇચ્છવાની વાતને તો તેઓએ કોરે મૂકી, પણ કોઈનું સારું થતું જોઈને પણ તે રાજી થતા નથી. હાલમાં એકે અવાજે કબૂલ કરવું પડશે કે, જૈનોમાં કોઈ કરોડાધિપતિ નથી તેમ કોઈ રાજ્ય સત્તાવાળો પણ નથી, કોઈ જૈન પૈસાદાર હોય તો તેને દેખી બીજો તેની અદેખાઈ કરે છે. અહો! કેવી અધમતા! જૈનો મુખથી દયા દયા પોકારે છે પણ પોતાની

૧૦૨

કન્યાવિક્રય દોષ.

જાતિના જૈન સગાવહાલાને ખાવાને અન્ન મળતું ન હોય, તથા તે કાંઈ વેપાર કરતો ના હોય તો પણ તેની કોઈ સહાય કરતું નથી.

જ્યાં કીર્તિના ચાચકા ત્યાં દોડધામ.

જૈનશાસ્ત્રમાં કીર્તિને માટે ધર્મકાર્ય કરવું નહિ એમ ફરમાવ્યું છે, જે કરવું તે કર્મના નાશને માટે અને મુક્તિપદ પ્રાપ્ત કરવાને માટે કરવું, પણ હાલ જૈનોમાં એક વિજળીક વિચાર પ્રસર્યો છે, તે એ છે કે એક આપણું નામ થાય તેમ કરવું. દેરાસર બંધાવવાં તેમાં પણ પોતાના નામનું એન્જન આગળ ને આગળ, કોઈ દીપમાં પણ નામની ખાતર રૂપૈયા ભરવા, જમવા, જમાડવામાં પણ નામની ખાતર દોડધામ થઈ રહી છે, આથી એમ કહેવાતું નથી કે સર્વ જૈનો નામના ભૂખ્યા છે. ઘણા લાજ્યવંતો સ્વધર્મના ભૂખ્યા છે. “ખડુ રતના વસુધરા” દુનિયામાં ઘણાં રત્ન છે, જૈન ગરીબ રાંડી રાંડોને છાનામાના અન્ન વિગેરે આપતાં આવળું

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૦૩

મુખ કરીએ અને સગા બહાલાને પરાણે પરાણે જમતાં
 પણ બે કોળીયા વધારે જમાડીએ, કહો કેવી અધ-
 મતા !! કોઈ જૈન ગરીબ હોય અને તેને પોતાને ત્યાં
 નોકરી રાખવામાં તથા તેને પાંચ પચ્ચીશ રૂપૈયાની
 મદદ કરી લાણુવવામાં મુખ મચકોડીએ અને એક
 નાતવરામાં હજારો રૂપિયા ઉડાડી મૂકીએ, ગાડીઘો-
 ડાના ઠાઠમાઠમાં બારમાસે પાંચહજાર રૂપિયા ખરચી
 નાંખીએ, અને પાંચ પચ્ચીશ જૈનછોકરાઓને ધંધા-
 માં લગાડતાં સંકોચાઈ જઈએ અને પોતાને ત્યાં
 કલેક્ટર સાહેબની પધરામણીમાં હજારો રૂપિયા
 ખરચી નાખીએ, ત્યાં તે કીર્તિના બાચકા મળે અને
 જૈનછોકરાઓને ધંધામાં લગાડતાં શું મળે ? એવા
 પામર જીવો, પુણ્યોદયથી લક્ષ્મી પામ્યા છતાં પણ
 કીર્તિના આવેશમાં લોભાય છે.

આપણા સગાઓને, આપણા મિત્રોને, આપણા
 બહેવાઈઓને આપણે બળાત્કારથી ખવરાવીએ છીએ,

૧૦૪

કન્માવિક્રય દોષ.

તેઓનું પેટ ભરાઈ ગયું હોય તો પણ તેઓને જોરાવ-
રીથી ખવરાવીએ છીએ, તેઓને બઢામી હલવો અને
ખાસુંદી લાવે નહીં તો પણ ખવરાવીએ છીએ અને તેઓ
જમવા આવવાની યોજખી ના પડે તો પણ તેઓને
ઉપરા ઉપરી તેડાં નોતરાં કરીને, જોર કરીને, ગુસ્સો
કરીને, સમ ખવરાવીને, શરમાવીને પણ તેડી લાવીએ
છીએ, પણ આપણા સ્વધર્મી બંધુઓને ખાનપાનના
સાંસા પડતા હોય તો પણ તેના સામું જોઈએ નહિ
એ કેટલી ધર્મ સગાઈમાં હીનતા ?

આપણું ઘેર જ્યારે પુત્ર પુત્રીને પરણાવીએ છીએ
ત્યારે હજારો રૂપિયા ખરચી નાંખીએ છીએ અને
દાડખાનું ઉઠાડી હજારો રૂપિયાના ધૂમાડા કરી નાં-
ખીએ છીએ, પણ એક પોતાની નાતના જૈનધર્મી
બાલકને ધંધે લગાડવામાં તથા તેને લણાવવામાં
બેઠરકારી રાખીએ છીએ. જુઓ એ કેટલો બધો
જીલમ ? પોતાનો ધર્મોન્નતિમાં કેટલો ઉત્સાહ ?
તે વિચારો.

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૦૫

સ્ત્રીસ્તિ થનારા દેશીયોનું શું પરિણામ આવશે ?

હાલના વખતમાં અંગ્રેજોની સાથે તેમના ખ્રીસ્તિ ધર્મે પણ હિંદુસ્તાનમાં પ્રવેશ કર્યો છે, અને પાઢરી-ઓએ મોટી મોટી શાળાઓ ઉઘાડી ગરીબોને આશ્રય આપ્યો છે. તે એવી આશાથી કે, તેમાંથી કેટલાક ખ્રીસ્તિઓ થાય. તે લોકોની ખંત ઉઘમથી, ઉત્સાહથી અને સંપથી ઘણા નીચ વર્ણના હજારો લોકો દરવર્ષે વટલી વટલીને ખ્રીસ્તિ થતા જાય છે, તેથી જોનોએ તેનો વિચાર કરવો જોઈએ. ધર્મના ચોદ્ધારૂપે તે તમારા સામા ઉભા રહી તમારા જાતિ લાઈઓને આગળ જતાં વટલાવશે.

વિક્રમ સં.૧૯૫૬ની સાલના દુષ્કાળમાં ખ્રીસ્તિ-ઓએ ઘણાં છોકરાઓને તથા છોકરીઓને ખ્રીસ્તિ ધર્મસ્વીકારવાની ખાતર આશ્રય આપ્યો, આગળ જતાં તે સર્વ કંઠવણી લઈ સારી સ્થિતિ ઉપર આવી જશે.

૧૦૬

કન્યાવિક્રય દોષ.

અમુક ઠેકાણે ખ્રીસ્તિ અનાથાશ્રમમાં હજારો છોકરા છોકરીઓ અભ્યાસ કરે છે, તેઓને વિશેષ અભ્યાસ થતાં સારા સારા હુન્નરો શીખી તેઓ મોટી પદ્ધતિએ ચઢશે, ત્યારે તે લોકો ખ્રીસ્તિધર્મને માન આપી તમારા સામી કેવી દૃષ્ટિથી જોશે તેનો વિચાર કરો. ખ્રીસ્તિ લોકોએ ધર્માભિમાનથી ઢંડ વિગેરે લોકોને લાણાવવા શાળાઓ ઉઘાડી છે અને તેઓને ખ્રીસ્તિઓ બનાવવા માંડ્યા છે તેથી આગળ જતાં દામ ખર્ચતાં ઝાડું વાળનાર પણ તમને મળશે નહિ એવો વખત આવશે. પરંતુ અત્યારે તો તમે તેઓને નમાવો છો પણ લવિષ્યમાં તેઓને સાહેબ કહેવાનો તમારો વખત આવશે. આજકાલ કરતાં હાલમાં આ દેશમાં પગ દીધેલા ખ્રીસ્તિ ધર્મમાં લાખો માણસો લખી ગયા છે અને જૈનધર્મ કે જે સત્ય ધર્મ છે તેમાંથી સંખ્યાનો ઘટાડો થતો જાય છે. કેટલાક ગોસાંઇના ધર્મમાં ગયા, કેટલાક સ્વામિનારાયણ થયા, અજમેરમાં વિષ્ણુધર્મી

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૦૭

કેટલાક ઓશવાળો થયા છે, ઉદેપુરમાં દશવર્ષમાં કેટલાકે આર્ય સમાજ પંથમાં તથા કેટલાકે અન્ય મતમાં પ્રવેશ કર્યો છે, વિજાપુરમાં પહેલાં દશા પોરવાડ દેશાઈ લોકો સર્વે જૈન હતા અને તેમનો ઉપાશ્રય પદ્માવતીના દેરાસરવાળો હતો, તેમાંના ઘણાખરા વિષ્ણુભક્ત બની ગયા છે; કાઠીયાવાડમાં કેટલાક સ્વામિનારાયણના પંથમાં ભળી ગયા છે, તો કેટલાક થીઓસોફીકલ સોસાયટીમાં જોડાયા છે અને તે મત ખલાવાટસ્કીએ કાઢેલો છે, આટલું બધું થવાનું કારણ—ધર્મગુરુઓની અકાળજી, બેદરકારીપણું, અનુધોગતા અને મિષ્ટલોજન જમી સુખશયનતા, આગસ્ટ શત્રુના પંજામાં ફસાવાને ઉધોગરૂપી મિત્રની સાથે કલહપણું, ધર્મડોળ દેખાડવો, ઇત્યાદિ બાબતો છે તેનો પ્રત્યક્ષાનુભવ કરો.

સમાનધર્મીઓમાં પરસ્પર પ્રેમ.

એક સત્ય જૈન ધર્મ સ્વીકારનારા જૈન ભાઈઓનો.

૧૦૮

કન્યાવિક્રય દોષ.

અરસપરસ અત્યંત પ્રેમ હોવો જોઈએ. કારણ કે સંપત્તી શેષ સુખસંપદા પ્રાપ્ત થાય છે. ઉઠાડરણ-

સંપે સંપત્તિ સાંપડે, લાજ વચ્ચાણે લોક ॥

સંપ નહિ જે ગૃહવિષે, તે ઘર હરનિશ શોક ॥૧॥

સગાના કરતાં પણ તેઓના ઉપર અત્યંત પ્રીતિ ધારણ કરવી, સગા લાઈઓ કરતાં પણ ધર્મીલાઈઓને અત્યંત પ્રિય ગણવા, તેમને સંકટમાં રહાય આપવી, તેમને ધર્મમાં સ્થિર કરવા, પણ ભીખારીની માફક તેમની સાથે દષ્ટિ રાખવી નહિ. જે કંઈ વૈલવ આ લવમાં પ્રાપ્ત થયો છે તે પૂર્વલવમાં સાધુઓની તથા શ્રાવકોની લક્ષિત કરવાથી થયો છે અને તેઓને જો આપણે આ લવમાં પ્રેમથી તથા બહુમાનથી કંઈપણ રહાય નહિ આપીશું તો આપણે પરલવમાં શું લેઈ જવાના ? અલબત્ત કંઈ નહિ. માટે જૈનોને વેપારમાં રહાય કરવી, તેમને ભણાવવા, એ આપણી ફરજ છે તે અઠા કરવી જોઈએ.

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૦૯

પ્રતિદિન જમાનો ખદલાતો જાય છે, તેમાં અન્ય ધર્મીઓના સપાટામાં આપણા જૈનખંધુઓ સપડાય નહિ અને ઉત્તમ સ્થિતિમાં આવતા જાય તેવાં પગલાં ભરવાં એ જૈનોને ઉચિત છે. જોહનલાલ ભાઈએ કન્યાવિક્રય સંબંધે જે વિવેચન કર્યું છે તે ધ્યાનમાં લેવા યોગ્ય છે. જુઓ કે અમુક ગામમાં અમુક માણસે કન્યાના પૈસા ખાધા તો તેની ખરાબ સ્થિતિ થઈ અને તેના ઘેર તાળુ વસાયું, એમ હજારો દાખલાઓ પ્રત્યક્ષ દેખવામાં આવે છે; માટે મહેરબાન નગરશેઠે આજરોજ તે સંબંધી કાયદો ઘડવો જોઈએ કે જેથી કન્યાવિક્રય રીવાજના પાપી પગલાંનો નાશ થાય. ”

આ પ્રમાણે કહી નંદલાલભાઈ વકીલ બેશી ગયા કે તેમને શ્રોતાઓએ આનંદથી વધાવી લીધા. ત્યાર બાદ ધર્મચંદની પુત્રી કમળા જે વૃદ્ધ તેલીને પરણાવી હતી, તેણીને તેલી મરી જવાથી વૈધવ્ય પ્રાપ્ત થયું હતું તે નાતની મહાસભામાં ઉભી થઈ બોલી કે—

૧૧૦

કન્યાવિક્રય દોષ.

મને તેલીને ત્યાં મારા બાપે રૂપિયા લઈ પર-
ણાવી, તેલીએ પોતાના ઘરની માલ મિલકત સઘળી
મારા બાપાને આપીને તે પોતે પરણ્યા. હવે તેઓ ગુ-
જરી ગયા છે, પાછળ કંઈ પણ મારામાટે બાવા મૂકી
ગયા નથી, અને વંળી મને બાવાને વખો (હરકત)
પડે છે, એમ કહેતાં કહેતાં રોતાં રોતાં બેસી ગઈ.
આ સાંભળી સૌની આંખમાં અશ્રુધારા વહેવા લાગી.

હરિચંદ શેઠે પછી સત્વર સભામાં બેઠેલા
લોકોની સંમતિ લેઈ એક કાયદો ઘડ્યો અને સર્વને
સંભળાવવા ઉભા થઈ બોલ્યા કે:-

આપણી નાતમાં આજ સુધી કેટલાક કુધારાથી
નાતને જે હરકત પહોંચી છે તથા કેટલાક કુધારા
હાલના જમાનાને અનુસરી કરેલા નથી, તેથી નાતની
થતી ઉન્નતિમાં પડતી અડચણને દૂર કરવાને આજ
સુધીના અનુભવથી તથા આપ નાત સમસ્તની સંમ-
તિથી નીચે પ્રમાણે ઠરાવ રજુ કરવામાં આવે છે કે:-

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૧૧

જે હવેથી દીકરીને વેચી પૈસા ખાશે તેને નાત બહાર મૂકવામાં આવશે.

આ ઠરાવ સાંભળી સર્વ ગૃહસ્થોએ શેઠને તાળી ઓના અવાજથી વધાવી લીધા ને માંડોમાંડે વાતો કરવા લાગ્યા કે, હવે આપણો ઉદયદિવાકર પ્રકૃષ્ટપ્રભાથી સુખગિરિ પ્રતિ આરોહણ કરતો દેખાશે એમ લાગે છે. આવા નગરશેઠથી નક્કી આપણી સ્થિતિ ચઢતી થશે, ઠીક કયું. પાપીઓ પોતાની દીકરીના પસા ખાતા હતા તે હવે ખાતા બંધ પડ્યા. હવે “ ઘોના પાપે પીપળો બળશે નહિ ” પહેલાં જો આવા નગરશેઠ થયા હોત તો કેવું સાડું ! હવે થયા તે પણ સાડું થયું છે. જે થાય છે. તે ઘણું સાડું થાય છે.

એવામાં વીરચંદ નામના નામાંકિત વૃદ્ધ ગૃહસ્થ સભામાં ઉભામાં થઈ સંભાષણ આપવા લાગ્યા. તેમની ઉમર સિત્તેરવર્ષ ઉપરાંતની હતી. જૈનોની ઉન્નતિ કેમ થાય !! તત્સંબંધીના વિચારોના પ્રવાહમાં

૧૧૨

કન્યાવિક્રય દોષ.

તેમનું મન લીન થયું હતું, નાની નાની પાયરીથી મોટી પાયરી કેમ પ્રાપ્ત થાય તે બાબતમાં તેમના વિચાર પક્ષા અને અનુભવી હતા, તેમનાં વચનો સાંભળવાની શ્રોતાઓને ઘણી આકાંક્ષા હતી, તેઓએ નીચે પ્રમાણે ભાષણ આપ્યું.

મારા ધર્મસાધક સદ્ગૃહસ્થ મિત્રો ! હું સ્વમત્ય નુસારેણ યત્ કિંચિત વદુ છું તે ઉપર ધ્યાન આપશો.

વકીલ મોહનલાલભાઈએ અને નંદલાલભાઈ નામના વકીલે જે વિષય ચર્ચ્યો છે તેનો ફેલાવો આખા દેશમાં થવો જોઈએ અને તે સંબંધી ચર્ચા જૈનોની ભરાતી કોન્ફરન્સમાં થશે તો સાફ પરિણામ આવશે. હું ધારું છું કે હવે આપણા જૈનો ઉંઘમાંથી જાગ્યા છે અને તેમનાં ફળ તેમનાં બાળબચ્ચાં લોગવશે.

કન્યાવિક્રયથી પુનર્જન્મને ઉત્તેજન મળ્યું છે

કન્યાવિક્રય દ્રોષ.

૧૧૩

અને મળશે; માટે કન્યાવિક્રયરૂપ પાપી વૃક્ષને જડમૂળથી ઉખેડી નાંખવું જોઈએ. દરેક જૈનોની ઉન્નતિમાં પોતાની ઉન્નતિ સમાયેલી છે, માટે કાઠી-યાવાડ ગુજરાત વિગેરે દેશોમાંથી આ પાપી રીવાજનો સમૂળગો નાશ કરવો જોઈએ. પાપનો પૈસો હાડકાંને હરામ બનાવે છે અને બુદ્ધિને બગાડે છે, તે ઉપર એક દૃષ્ટાંત સાંભળવા લાયક કહું છું તે શ્રવણ કરશો.

ઉંટ અને મધુકરી.

એક ઉંટવાળાએ કેાઈ ધર્મશાળામાં મુકામ કર્યો અને ઉંટને પોતાની પાસે બાંધીને સૂઈ રહ્યો, તે ધર્મશાળામાં કેાઈ બાવો હતો, તે ગામમાંથી લીક્ષા માગી લાવેલો, તેમાંથી અર્ધું પર્ધું ખાઈ બાકીનું ઝોળીમાં નાંખી ખૂંટીપર લટકાવી મૂકી મધ્યાહ્નસમય થવાથી જરા એક પડખે સૂઈ રહ્યો અને ઉંટવાળો પણ પાસે સૂઈ ગયો હતો. તે દરમિયાન

૧૧૪

કન્યાવિક્રય દોષ.

ઉંટ છૂટી ગયું અને ખુંટી ઉપર રાખેલી મધુકરી (ભીક્ષા) ખાવા લાગ્યું, ઉંટવાળો જાગી ઉઠ્યો, અને જુએ છે તો ઉંટ ભીક્ષાના ટુકડા ખાતું હતું તે દીકું. આ બનાવ જોઈ ઉંટવાળો પોકેપોક મૂકી રેવા લાગ્યો, તેથી આવો પણ જાગી ઉઠ્યો, તેણે ઉંટવાળાને પૂછ્યું તો તેને બનેલી બીના જાણવામાં આવી. આવો આશ્ચર્ય લાગ્યું. આવો કહેવા લાગ્યો કે:—

હે ભાઈ ! ભીક્ષા ખાઈ ગયું તે તો મારી વસ્તુ હતી તેમાં તું શાને રહે છે ? હશે, જાનવર છે, છૂટી ગયું ત્યારે ખાઈ ગયું. હું કાંઈ તેનો દાવો કરતો નથી અને કાંઈ લડાઈ ઝઘડો પણ કરતો નથી. હું વળી બીજું માગી લાવીશ. ભોળા ભાઈ રોશો મા ! !

આ પ્રમાણે આવનાં વચનો સાંભળી ઉંટવાળો બોલ્યો:—હું કાંઈ મધુકરી (ભીક્ષા) માટે રોતો નથી. હું તો ઉંટમાટે રોઉં છું.

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૧૫

ભાઈ ! ઉંટમાટે કેમ રૂવોછો ! ઉંટ તો સાળું તાળું છે. ખાવાએ આશ્ચર્યતાથી પૂછ્યું.

ઉંટવાળો બાલ્યો:—ભાઈ ! ઉંટે મફતની વગર મહેનતની મળેલી ભીક્ષા ખાધી તેથી, તેની જીંદગી નકામી હરામ હાડકાંની થઈ. હવે તેનાથી કંઈ કામ થશે નહિ, કેમકે ભીક્ષાનો ટુકડો ખાનારનાં હાડકાં હરામ હોય છે, તે કોઈપણ પ્રકારની મહેનત લાયક રહેતો નથી. ભીક્ષાના ટુકડાનો (કડકાનો) સ્વાદ એવો છે કે જેણે એક વખત પણ તેનો લાભ લીધો તેનું મન વારંવાર તે તરફ દોડ્યાં કરે છે અને મહેનત કરવી તે તો તેને મોત સમાન લાગે છે; તે ઉદાગથી બ્રહ્મ થાય છે, અને સ્વાર્થ પરાર્થ જાનેને બગાડે છે. મારો પાંચસો રૂપૈયાનો ઉંટ આજે ભીક્ષાનો ટુકડો ખાવાથી ખરાબ થયો, હવે દિન પ્રતિદિન મહેનત મજૂરીથી તે પાછો હઠી સુસ્ત બનતો જશે. આપનું નુકશાન તો હું આપી શકું છું પણ જે માફ નુકશાન થયું છે, તે

૧૧૬

કન્યાવિક્રય દોષ.

કેઈ આપી શકનાર નથી. એમ કહીને સાધુને બે દિવસના ખોરાકના પૈસા આપી ઉંટવાળો ત્યાંથી વિદાય થયો.

ભાઈઓ ! ઉપરના દૃષ્ટાંતથી આપણે સાર એટલો લેવાનો છે કે-દીકરીને વેચી તેના પૈસા લેઈ ખાવાથી આખી જીંદગી બગડે છે અને રૌરવ દુઃખના અધિકારી થવાય છે. જેમ તે ઉંટ એકવાર બીજનો ટુકડો ખાધાથી બગડ્યો તેમ કન્યાવિક્રય થઈને ધર્મબ્રહ્મ, જ્ઞાતિબ્રહ્મ, કીર્તિબ્રહ્મ, પુણ્યથી બ્રહ્મ બનીને મનુષ્ય મહાહરિદ્રી બને છે. દીકરીનો પૈસો માંસ ખરોખર છે, દીકરીનો પૈસો ખાનાર નાતવરો કરે તેમાં જન્મનાર સર્વ દોષના અધિકારી બને છે; માટે કન્યાવિક્રયી નાતવરો કરે તેમાં જન્મવું યોગ્ય નથી. કેટલાક છાનામાના કન્યાઓના પૈસા ખાય છે, તે પણ અંતે દુઃખી થાય છે અને થશે, માટે દીકરીનો પૈસો ખાનાર સગો સંબંધી હોય તોપણ તેનાથી દૂર રહેવું, અને એવાકન્યાવિક્રયી-

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૧૭

ઓને શિક્ષામાટે સખત ઉપાયો લેવા. તે પોતે
બગડે છે અને બીજાઓને બગાડે છે. જેમ પ્લેગના
સંસર્ગથી બીજા પણ પ્લેગથી દોષિત બને છે તેમ
અત્ર પણ બાણુવું,

દુહા.

પુત્રીને પરણાવીય, કોડી ન ધરીય હાથ ॥

સ્વશક્તિ પરણાવીય, યોગ્યપુરુષની સાથ ॥૧॥

કન્યાવિક્રય જે કરે, લાગે તેહને પાપ ॥

કુઃખી દરિદ્રી દોષી થઈ, પામે બહુસંતાપ ॥૨॥

કેટલીક નાતોમાં જનને, કન્યાનો બાપ પંદર
અથવા દશ પાંચ દિવસપર્યાંત રાખે છે, વળી તેટલી
મુદતને માટે જમણુવાર મુકરર પણ કરેલા હોય
છે, તેમને કહીએ કે બાઈ આવાં અર્થ કમી કરવાં
તેમાં બહુ છે, ત્યારે તે કહે છે કે તમે શું સમજો ?
અમે અમારા વ્યવહાર ન કરીએ તો નાત જાત
અમારાં લૂગડાં ફાડે અને નાતમાં હલકા પડીએ.

૧૧૮

કન્યાવિક્રય દોષ.

હુંદો ખાવો ને ખવરાવવો, એ ન કરીએ તો લોકોમાં અમારી આખરૂ જાય. એવું કથનારને કહેવાનું કે લાઇ ! દીકરીને વેચવાથી શું આખરૂં નથી જતી ? તે પાછું વળી જમણકરી આખરૂ જાળવવાની બાકી રહે છે ! એક જમણ એાછું કરવાથી લાઇની લાજ ના જાય અને ખર્ચ તો બધું દીકરીને વેચીને લીધેલા પૈસામાંથી કરવાનું છે. જો જો કન્યાવિક્રયી એવા જૈનોની અને હિંદુઓની લાજ વ્યવહાર જાળવવાની રીતિ ! ! ! દીકરીને વેચીને વ્યવહાર રાખવો એના કરતાં અધમમાં અધમ, પાપીમાં પાપી નીચ વ્યવહાર કયો !

મુસલમાનો દીકરીને વેચતા નથી.

માંસના ખાનારા અને ઈંદના દિવસે બકરી-ઓની કુર્બાની વહોરા મુસલમાન પણ પોતાની દીકરીને વેચી તેના પૈસા ખાતા નથી, જો જૈનો, કન્યાઓના પૈસા ખાય છે તે મુસલમાન કરતાં

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૧૯

પણ ભૂંડા કેમ ઠરે નહિ ? કારણ કે જે મુસલમાનોને જૈનોના જેટલી હયા નથી, તેઓ પણ એક ખુદા ઉપર વિશ્વાસ મૂકીને પોતાની દીકરીની હયા કરે છે અને પૈસા ખાતા નથી, તેના કરતાં જે ધર્મમાં અત્યંત હયા છે અને જેઓ હયામયજૈનધર્મના ભક્ત એવું નામ ધારણ કરે છે અને અમો શ્રાવક છીએ એમ કહી કપાળમાં કેશરીયાં ટીલાં કરી શીરો આપટવા મંડી જાય છે અને પોતાની દીકરીઓના પૈસા ખાય છે, તેઓએ મુસલમાન કરતાં ભૂંડું કર્યું એમ કેમ કહેવાય નહિ ! પારસી લોકો પણ પોતાની દીકરીને પૈસા લેવાની ખાતર પરણાવતા નથી, તેઓ દીકરીના પૈસાને પોતાના માંસ ખરોખર સમજે છે, તેમ છતાં આપણા જૈનોમાં “ ઢમઢોલ અને માંહે પોલ ” ની પેઠે આટલું બધું અંધેર ચાલે છે, અને કાઈની આંખો ઉઘડતી નથી. અરે ! અફસોસ ! ! જૈનવર્ગ પડતી દશા ઉપર આવ્યો, તોપણ આપણે “ પોષ મહિનાના પાણી ” ની પેઠે ઠંડા બનીશું

૧૨૦

કન્યાવિક્રય દોષ.

ત્યારે આપણી ઉન્નતિ કેમ થશે ? બુદ્ધો કન્યાવિક્રય
જ્યારથી પેઠો ત્યારથી દેશની અને તે જ્ઞાતની
પાયમાલી થતી આવી છે અને ત્યારથી જૈનોમાં
કાંઈ કરોડાધિપતિ પણ થયો નથી. પહેલાં કન્યાવિક્રય
થતો નહોતો તેથી લોકો ઘણા સુખી હતા.

ખીયારા ગરીબ માણસે દશ પંદરવર્ષપર્યંત
પરણવાની લાલચે વેપાર કરી કરીને પાંચ હજાર
રૂપિયા કન્યાના બાપને આપ્યા, કન્યા પરણીને ઘર
આવ્યો; એટલામાં કેટલાક દિવસે તે કન્યાનો પતિ
મરી ગયો, હવે બિચારી પેલી સ્ત્રી શું ખાય ?
પોતાના બાપને કેવી કુઆશિષ આપે ? તેનો વિચાર
કરો ! બાપે પૈસો લેઈ દીકરીનો કંઈ સ્વાર્થ તકાસ્યો
નહિ, માટે દીકરીનો વૈરી તે કેમ કહી શકાય નહિ ?
અલબત્ત તે દીકરીનો વૈરી બાણવો. એવા કન્યા
વિક્રયના કુચાલનો જડમૂળથી નાશ થવો જોઈએ.

બુદ્ધાઓને બાળકીઓ દેવી તે પણ એક નિંદ્ય-

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૨૧

કર્મ છે, કારણ કે યુવાન બાળકીનો સ્વાર્થ તેનો પિતા તાકતો નથી. કોઈ મને એમ પ્રશ્ન કરશે કે— “શું તેનો પિતા દીકરીનો સ્વાર્થ તકાસતો નથી ? ત્યારે શું પોતાનો સ્વાર્થ તકાસે છે ? પૈસાદાર હોય પણ ઘરડો હોય તેથી બાળકીને ત્યાં દેઈએ તો બાલિકાને પૈસા બાબતની કંઈ પણ અડચણ પડે નહિ, તેણીને ખાવા પીવાની લહેર પડે, અને તે કદાપિ રાંડે તોપણ બીજાઓની પેઠે કોઈને ત્યાં તેણીને બીજા માગવા તો જવી ન પડે ! બિચારી બેઠી બેઠી ખાય અને તેના આત્માને શાંતિ મળે, એટલે આપણને તે મોંજ કરતી હંમેશ સારી દુવા દે. ધર્મ, દાન, પુણ્ય પણ કરે, પૈસાદાર હોવાથી જેટલું કરવું હોય તેટલું થઈ શકે. શું આથી દીકરીના સ્વાર્થ તરફ તેના પિતાની ઓછી કાળજી છે ?”

જો આ પ્રમાણે કન્યાવિક્રય પૈસા ખાનાર (કન્યા વિક્રય કરનાર) ભકતો કહે તો તેને માટે હું કહું છું

૧૨૨

કન્યાવિક્રય દોષ.

કે, શું તમે તમારી દીકરીનું સુખ તકાસ્થું ? ના નહિ. પહેલોજ તેનો વૃદ્ધ ધોળીઢાઢીયુક્ત વર. તેનું મરણ થોડા દિવસમાં થાય અને મરે ત્યારે પોતાની દીકરીને વિધવાનાં લૂગડાં પહેરવાં પડે એ શું તેનું હિત તકાસ્થું કહેવાય ? દીકરીને પહેલું સુખ તો એજ છે કે પોતાનો પતિ ઘણાં વર્ષ સુધી જીવે. નાની દીકરી અને રાંડી, હવે તેણીની જીવાન અવસ્થા હોવાથી તે વ્યભિચાર કર્મ પણ કરે, ગર્ભહત્યા કરે, તેનું કલંક કેને લાગે તે વિચારો. જીવાન પુરૂષની સ્ત્રી મરવાથી જીવાન પુરૂષને જેમ ખીજ સ્ત્રી વિના ચાલતું નથી તેમ સ્ત્રીને પણ યુવાવસ્થા હોવાથી તેને પતિ વિના ચાલે નહીં, લક્ષ્મી, ખાનપાનથી તો ઉલટી તે કામી થાય. શાસ્ત્રાધાર પણ ચોગ્યજ છે કે:-

રજની “રજનીશ્વર” વિના, શોભે નહિં રૂચિકાર;
યૌવનમાં શોભે નહિ; પતિ વિનાની નાર.

જીવાન સ્ત્રીને પણ પતિ મરણ પામ્યા બાદ જીવાન

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૨૩

અવસ્થા કાઢવી દુઃસહ છે, માટે બુદ્ધાઓને કન્યા પરણાવવાની રીતિ યોગ્ય લાગતી નથી, અને બુદ્ધાઓએ પરણવું પણ જોઈએ નહિ.

હાલના વખતમાં પુનર્વિવાહ ઘણેખરે ઠેકાણે થવા લાગ્યો છે, અને સુધારાવાળાઓ પુનર્વિવાહને ઉત્તેજન આપે છે; તેઓ એમ કહે છે કે બિચારી અબળા બુવાનીપણાથી વ્યભિચારકર્મ કરી ગર્ભ ધારણ કરી છોકરોજણી તેને મારી નાંખે છે વા ગર્ભપાત કરે છે, તેથી તે પાપ નિવારણ કરવા માટે પૈસાદાર બુદ્ધાઓને બાળકીઓ પરણાવવી ન જોઈએ. તેઓ એટલું પણ જાણતા નથી કે લોકકામાં જવાબાળાઓને કન્યા આપવાથી શો ફાયદો છે ? તે અંધા થઈને સત્ય વિચારતા નથી. વળી કહ્યું છે કે:-લલા ! પતિ મરી જશે તો પૈસા તો તે બેઠી બેઠી ખાશે, પણ એ ઠીક નથી. કારણ કે પતિ મરવાની પહેલી બુદ્ધિ રાખવી તેજ ખરાબ છે. સમજી અને ધર્મની

૧૨૪

કન્યાવિક્રય દોષ.

શ્રદ્ધાવાળો જો કે ગરીબ હશે તો તેથી કન્યાને દુઃખ પડવાનું નથી. માટે દીકરીનું હિત ચિંતવવું હોય તો ખુદ્દાઓને કન્યા દેવી તે “ લાકડે માંકડુ ” વળગાડવા જેવું જાણી વૃદ્ધ લગ્ન તજવું. વિધવા થયેલી દીકરીની ખરાબ આશિષ, તેના માતા પિતાઓને ભેટમાં મળે છે, અને તેમ કરવાથી કન્યાવિક્રયીની સંતતિનો પણ ઉચ્છેદ થાય છે. જુઓ કે હાલમાં સંતતિનો ઉચ્છેદ ઘણેખરે ઠેકાણે થએલો લાગે છે, તેનું કારણ ખુદ્દાને બાળકી આપવી એજ છે.

વિવેકી અને સમજી જૈનસદ્ગૃહસ્થોએ આ વિષય ઉપર ખૂબ લક્ષ્ય ખેંચવું અને પોતાની દીકરીઓનું હિત ચિંતવવું. જેને પરણવાની ઇચ્છા પોતાની દીકરીને થતી ના હોય તેની સાથે દીકરી પરણાવવી એ શું થોડું પાપ છે? ના થોડું નથી. આ કુરીવાજમાં જૈનવર્ગનું ઘણું અહિત સમયેલું છે.

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૨૫

મારી કહેલી હકીકત સર્વ ગૃહસ્થો ધ્યાનમાં લેશે. એટલું કહી હું બેસવાની રજા લઉં છું. સર્વજ્ઞાતિના ગૃહસ્થોએ આનંદના અવાજથી શેઠ વીરચંદ્રભાઈને તાળીઓથી વધાવી લીધા. સભા વીરચંદ્રભાઈનું ભાષણ સાંભળી આનંદમય થઈ અને સભા વિસર્જન થઈ.

રસ્તે જતા લોકો અરસપરસ વાતો કરવા લાગ્યા કે કન્યાવિક્રય નિષેધથી નહીં જૈનધર્મની ઉન્નતિ થશે. વળી ખીજે એમ કહેવા લાગ્યો કે વાણીઆ બોલવામાં “ લાલા લાખ તો સવાલાખ ” ની કહેવત અનુસરનારા હોય છે પણ તેનો અમલ થાય તો સાઈં કુંળ આવી શકશે. કેાઈ વળી કહેવા લાગ્યું કે પ્રશસ્ય ઉદ્યમનું કુંળ અવશ્ય સાઈં છે માટે અવશ્ય જૈનોની ઉન્નતિ થશે.

વળી ખીજા દિવસે ગામના નગરશેઠ હરિચંદ્રના પ્રમુખપણા નીચે સભા મળી, તેમાં પાંચ હજારપુરૂષ અને પાંચ છ હજાર સ્ત્રીઓ મળી દશ અગીઆર

૧૨૬

કન્યાવિક્રય દોષ.

હજાર માણસોની મેદની મળી હતી. ઉછરતા યુવાન
વૃદ્ધ અને ઠરેલ પુરૂષમંડળથી તથા સ્ત્રીમંડળથી
સભાનું મકાન સુરમ્ય દેખાતું હતું. નગરશેઠ હરિચંદે
સભાવિષે ઉભા થઈ સંભાષણ કર્યું કે:—

સુશ સહ્ય ગૃહસ્થો !! અને મારી ખડેનો !! આપ
સર્વેને આ રૂડા પ્રસંગે જૈનોની ઉન્નતિ કેમ થાય ?
એ ઉપર વિવેચન ચલાવી તેના શ્રેયઉપાયો શોધી
કાઢી અમલમાં મૂકી શકાય અને તેથી જૈનોની ઉન્નતિ
થાય તે માટે અત્ર જ્ઞાતિ વર્ગને નિમંત્રણ કર્યું છે, અને
મારી તરફના નિમંત્રણને માન આપી આપે અત્ર પ-
ધારી મારા ઉપર જે પ્રેમ દર્શાવ્યો છે તે માટે આપનો
આભાર માનું છું. જૈનોની ઉન્નતિ થવામાં વિઘ્ન
તરીકે પ્રથમ કન્યાવિક્રય હતો, તે બાબત આપ સ-
ર્વની સંમતિથી ઠરાવ થઈ ગયો છે. પણ હવે જૈનોની
ઉન્નતિ થવામાં બીજો એક કુધારો પડી ગયો છે,
તેને માટે આજે આપણે વખત રોકવાનો છે. હું
જે વિષય ચર્ચાવવા આહું છું તે “ બાળ લગ્નથી

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૨૭

થતા ફાયદા અને ગેરફાયદા શા છે ? ” તે વિષય છે. આ વિષય ઉપર આ સભામાં વિરાજમાન થયેલ વિદ્વાન્ સજ્જનો યુક્તિપૂર્વક વિવેચન ચલાવશે એવી હું આશા રાખું છું.

મણિલાલ—બાળલગ્નનો રીવાજ અર્વાચીન છે, એમ હું સુકરર કહું છું, પણ એ રીવાજ શાકારણથી પડ્યો હશે ? એ પ્રશ્ન જ્યારે યાદ કરું છું તો મારી વિચાર-શક્તિ મને એમ જણાવે છે કે, જે વખત દિલ્હીના તખ્ત પર જૂલમી બાદશાહો તખ્તશીન થતા તે સમયે મુસલમાનો જુવાન બાળાઓનું હરણ કરી, બળાત્કારથી પડાવી લગ્ન કરતા, ત્યારે હિંદુઓએ-જેનોએ તેઓના ભયથી પોતાની દીકરીઓને નાની ઉંમરમાં પરણાવવી શરૂ કરી અને પોતાની દીકરી ઉપરની સંભાળ રાખવાનો નિત્યનો બોબો દીકરીનાં સાસરીયાં ઉપર રહે અને પોતાના ઉપરથી ઓછો થાય તે કારણથી વહેલી પરણાવી દેવા માંડી. તેવા ઘણા દાખલાઓ પ્રાચીન અર્વાચીન ઇતિહાસો જોવાથી દેખવામાં

૧૨૮

કન્યાવિકૃત્ય દોષ.

આવે છે; તે સિવાય બીજા કાંઈ પણ શાસ્ત્રનો આધાર બાળલગ્ન સંબંધે જણાતો નથી. હું તો બાળલગ્નને વિકરાળ રાક્ષસી લગ્નની ઉપમા આપું છું; કારણ કે એમાં કાયદો કંઈ દેખાતો નથી, ઉલટા કુકાયદા ભાસે છે. જે લોકો પોતાનાં છોકરાંને નાનપણમાં પરણાવે છે તેને હું મૂર્ખ જાણું છું, અને તે દીકરાની શત્રુતા કરનારાં છે, અને તે પોતાના વંશજોનું શરીર ખરાબ કરનારાં છે, અને બાળકોનો નાશ કરનારાં પણ તે છે. એવા માબાપોનું ભલું શી રીતે થઈ શકે ?

વાડીલાલ—સુજ્ઞા ! મણિલાલે જે વાત કહી તેની હું તરેફથી છું, અને તેના એકેક વાક્યને હું સૂત્ર તરીકે સમજું છું. બાળલગ્ન કરવાથી છોકરાઓની હૃદયશાના ઘણા હાબલાઓ મેં નજરે જોયા છે, તે ઉપર નીચે લખેલું દષ્ટાંત સાંભળવાથી આપ સુસ્ત જનોના હૃદયમાં અનુભવ આવશે.

અનેક જ્ઞાતિ મનુષ્યથી ભરપૂર સુંદર અને જૈન

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૨૯

મંદિરોથી સુશોભિત એક વિદ્યાપુર નામના નગરમાં એક ધવલચંદ્ર નામના જૈન શેઠ લક્ષાધિપતિ હતા, તેમની કીર્તિ નગરમાં સારી હતી, તેમની વૃદ્ધા-વસ્થામાં તેમને એક પુત્ર થયો, તેનું નામ ડુંગર (પર્વત) પાડયું. મનોહર પ્રતિદિન વૃદ્ધિ પામવા લાગ્યો, તે એક વર્ષનો થયો ત્યારે તેનીજ નાતના લક્ષ્મીદાસ નામના શેઠની ચંચળા નામની પુત્રી સાથે તેનો વિવાહ કર્યો. મનોહર એક વર્ષનો થયો ત્યારે તેની વહુ જે ચંચળા હતી તે ત્રણ વર્ષની હતી. મનોહર સાત વર્ષનો થયો ત્યારે તેને શાળામાં ભણવા મૂક્યો, ત્યાં કેળવણી ખાતામાં સરકાર તરફથી રાખેલા માસ્તરો હતા, અને સરકાર તરફથી કેળવણીખાતું સ્થપાએલું હોવાથી મનોહર દિન પ્રતિદિન અભ્યાસમાં આગળ વધવા લાગ્યો. જે કે શેઠનો પુત્ર હોવાથી માસ્તર તેને ધમકાવી શકતા નહોતા, તે પછુ અત્યારે ભણવા ઉપર તેનું લક્ષ હતું. પોતાની ખુદ્ધિ અનુસાર અભ્યાસ કરતાં કરતાં જ્યારે મનો-

૧૩૦

કન્યાવિક્રય દોષ.

હર, દશ વર્ષનો થયો ત્યારે તે પાંચમી ચોપડીમાં દાખલ થયો. જેવો મનોહરનો અત્યારે લાણુવા ઉપર ભાવ હતો તેવો તેના આપનો પણ લાણુવવા ઉપર ભાવ હતો. છોકરા પ્રત્યે કેવી રીતે વર્તવું? તે બાબત શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે:—

લાલयेत् पंचवर्षाणि, दशवर्षाणि ताडयेत् ॥
प्राप्ते च षोशाब्दे तु, पुत्रमित्रमिवाचरेत् ॥૧॥

પાંચ વર્ષ સુધી અચ્છી રીતે પુત્રનું લાલન પાલન કરવું. બાલ્યાવસ્થાથી છોકરાઓને રમત ગમતથી બહુ સુખ મળે છે, તેનાથી તેનું શરીર ખીલે છે, બાલ્યાવસ્થામાં પુષ્ટ પદાર્થો ખાધાથી શરીરનો આંધો મજબૂત બને છે, મોટા પદાર્થોનું જ્ઞાન, રમત ગમતમાં બાળકોને આપવું, દશ વર્ષપર્યંત તાડના (તર્જના) કરવી, એટલે લાણુવવા ગણાવવા. તેમની ખરાબ ટેવો સુધારવી, દુનિયાનું સ્વરૂપ દર્શાવવું, મનુષ્યજન્મ પામીને શું શું કરવું તેનું જ્ઞાન આપવું,

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૩૧

અસત્ય બોલવું, હોકા, ચલમ, બીડી આદિ પીવી વગેરે કુવ્યસનમાં છોકરાને નાંખવા નહિ, અને તેમની એવી કુટેવો હરેકરીતે નાશ થાય તેમ કરવા પ્રયત્નો કરવા અને સારી રીતે તેઓને અભ્યાસ કરાવરાવવો. સોળ વર્ષ થતાં પોતાના મિત્રની પેઠે તેની સાથે વર્તવું, પશ્ચાત્ તેને આગળ અભ્યાસ પોતાની મેળે સૂજે છે અને હિત અહિતને તે પોતાની મેળે સમજે છે. જ્યારે પર્વતનું ચિત્ત આ વખતે લાણુવા ઉપર લાગ્યું હતું ત્યારે ચંચળાંની રીત આથીજ બીજી દિશા તરફ હતી. માટે હવે જરા ચંચળાંની હકીકતથી વાકેફ થઈએ.

ચંચળાંની ઉમર આ વખતે તેર વર્ષની થઈ હતી. આ ગામમાં દસ બાર વર્ષની છોકરીઓને તથા દસ બાર વર્ષના છોકરાઓને પરણાવવાનો રીવાજ પહેલાંથી પડ્યો હતો. ચંચળા લક્ષ્મીમાનના ઘરની પુત્રી હતી, તેની મા રાંધવા ખાવા પહેરવા વિના

૧૪૨

કન્યાવિક્રય દોષ.

ખીજી કાંઈ સમજતી નહોતી, વિદ્યાભ્યાસ તો તે સ્વપ્ને
 પણ યાદ કરતી નહોતી. ગામમાં કન્યાશાળાઓ અને
 જૈનશાળાઓ છતાં ચંચળાને લાગુવા મૂકતી નહોતી,
 અને જ્યારે કોઈ વિદ્યાભ્યાસથી આનંદ પામેલ કોઈ
 લાગુવા માટે લક્ષમણાને કહેતું, ત્યારે લક્ષમણા છલુકા
 કરી આવનાર માણસને કહેતી કે મારી છોકરીને
 લાણીને કયાં રળવા કમાવા જવું છે ? તેમ ધર્મનું
 લાણીને તેને કંઈ સાધવી થઈ જવું છે કે જેથી જૈનશા-
 લામાં લાગુવા મોકલીએ ? તેમજ મારી છોકરીને
 ક્યારે ખતપત્ર કાગળ લખવા પડે તેમ છે કે જેથી
 તેને લખતાં વાંચતાં શીખવીએ ? અમારે પૈસા છે તો
 નોકરી કરનાર, રાંધનાર રસોયા, નામુ લખનાર ગુમા-
 સ્તા ઘણાએ મળશે. જો તેને લાગુવું તો ખીચારી તે
 સૂકાઈ જાય ને તમારા સરખી ચીપટી ને પાતળી
 સૂકલકડી થાય, તેને એવી મારે થવા દેવી નથી. એ
 પ્રમાણે તેને કહેનારને તે સામી બોલી ધમકાવતી,
 તેથી તેને કોઈ કહી શકતું નહોતું. વળી ખીજ

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૩૩

કોઈ માણસે પણ તેજ પ્રમાણે તેને કહ્યું કે તમારી છોકરીને ધર્મનું લણવા મોકલો, અને લખતાં વાંચતાં આવડે માટે કન્યાશાળામાં મૂકો; ત્યારે લક્ષ્મણા ઉપર પ્રમાણે કહેવા માંડી કે બળીએ નિશાળ રાંડની ! એક છોકરી અને તેને નિશાળનું દ્વાર દેખાડીએ એટલે જમનું દ્વાર દેખાડ્યા જેવું થાય. બીચારી નિશાળ (જમનું દ્વાર) દેખે એટલે સુકાઈ જાય, રાંધતાં આવડ્યું એટલે સ્ત્રીજાતનું ગાડું ચાલ્યું. આપણે કંઈ સુધારામાં મોકલવી નથી. રાંડની કદાચ લણીને છોકરી બગડી જાય તો કોણ હાથ દેવા આવે ? ઇત્યાદિક વચન કહેતી. બીચારો સાંભળનાર આવું પાણીવાળું ખરબડીઉં નાળીએર જોઈ ઝંખવાણો પડી જતો ને ઘેર જતો.

ચંચળા આખો દિવસ તોફાનમાં પોતાનો વખત ગાળતી અને તેને નઠારી છોકરીઓની સાથે સહવાસ દિન પ્રતિદિન રહેવાથી ખરાબ ગાળો ભાંડતાં શિખી

૧૩૪

કન્યાવિક્રય દોષ.

અને કુટેવોવાળી થઈ, તેનો સ્વભાવ પણ રીસાળ થયો, વાતમાં બોલવામાં ઘડી ઘડીમાં છણકા કરતી ચીડાઈ જતી, ઉંઘાઈનાં વચન બોલતી, નાત વિનાના અન્યને પણ ગાળો દેતી, ઇત્યાદિથી તે દુર્ગણની કોથળી થઈ ગઈ. તેની માતાનો કલ્પો કરવાનો સ્વભાવ પણ તેનામાં ઉતર્યો અને જેમ એક કૂતરી બીજી કૂતરીને ભસે ત્યારે ફૂરફૂરીયાં પણ ઉંચી પૂછડી કરી ભસે છે તેમ ચંચળા પણ બીજી છોડીઓની સાથે બાઝવા લાગી. આ તેની ખરાબ ટેવને કોઈ સુધારે તેમ નહોતું, કારણકે તે શીખામણ દેનારનેજ પહેલાં તે ગાળોની પુષ્પાંજલિથી વધાવી લેતી એટલે વળતું કોઈ તેના સામું બોલતું નહીં. તેનો બાપ પૈસાદાર અને તેને એકની એક છોકરી હોવાથી તથા તે લાડમાં ઉછરેલી હોવાથી તથા તેની માતાના હેતથી તે છોકરી પૂરું રાંધવા, ખાંડવા, પીસવાનું તથા તેમ કોઈનું સન્માન કરવાનું પણ શીખી નહોતી.

એક દિવસ લક્ષ્મીચંદ શેઠ, ઘેર આવ્યાને માટે આ

કન્યાવ્રત્ય દોષ.

૧૩૫

બ્યા, ખાઈને સોપારી પાન ને એલચી લઈ ગાદીપર બેસે છે, એવામાં લક્ષ્મણાએ કહ્યું કે:—

ઓ ચંચળાના બાપ ! આ ચંચળા આવડી મોટી થઈ તોપણ હજી પરણાવવાની વાત સરખી પણ તમે તો કાઢતા નથી. પેલા કાળીદાસે પોતાની પુત્રી ભાગીરથી ને અગિયારમે વર્ષે પરણાવી, છોટાલાલે પણ તેટલાજ વર્ષે નર્મદાનું લગ્ન કર્યું, અને તમે તો રાત દિવસ દુકાનનું કામ સંભાળો છો. તમારે તો દુકાન ભલી ને ઘર ભલું, પણ છોકરી ઉમરલાયક થઈ છે તેનો તો કંઈ વિચાર કરો !! છોકરીને નાની પરણાવીએ, જમાડીએ ને સારાં સારાં ઘરેણાં પહેરાવી તેનો દહાવો લેવાનો કે મોટી ઉમરે પરણાવીએ ત્યારે દહાવો લેવાનો? કેમ વિચાર કરતા નથી ? તમારે તો ગગનમાં ગાજે છે.

લક્ષ્મીચંદ—હજી એનો જેની સાથે વિવાહ કર્યો છે તેનો નાનું દશ વર્ષનું છોકરું છે. નાકમાં લીંટ

૧૩૬

કન્યાવિક્રય દોષ.

લખડે છે, વહુ પરણવું એ તો શું છે ? તેની તો એને સમજણ નથી, તેની સાથે કેમ લગ્ન થાય ?

લક્ષ્મણા—તમે કહો છો તે ઠીક પણ હું રાંડ કાંઈ સમજી ને કહેતી હઈશ. ઐરાંની વાતમાં તમને શી સમજણ પડે ? છોકરીને વહેલી પરણાવી દેવા-માંજ સાફ છે.

લક્ષ્મીચંદ—હાલ તો તું સમતા રાખ. હું ધવળ શાને મળીશ ત્યારે લગ્નની વાત કરીશ એને નહીં કરીશ. ફીકર કરીશ નહિ.

લક્ષ્મણા—ફીકરની મા નાતરે ગઈ, જે કરો તે વહેલું કરજો. બૂલશો નહિ હોકે.

લક્ષ્મીચંદ હુકાને જાય છે, એવામાં હુકાને એક જાહેરપત્ર આવેલું તે શેઠને ગુમાસ્તો વાંચવા આવ્યો. શેઠે વાંચવા ફરમાવ્યું. ગુમાસ્તાએ વાંચવા માંડ્યું.

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૩૭

આ જાહેરપત્રથી સર્વ લોકોને ખબર આપવામાં આવે છે કે, શેઠ હઠીસંગની વાડીમાં બાળલગ્ન ઉપર લાખણુ આપવામાં આવશે; માટે સર્વ સદ્ગૃહસ્થોએ ખપોરના બે વાગે પધારવા કૃપા કરવી. વીર સં. ૨૪૩૦ ચૈત્ર શુકલપક્ષ પંચમી. લિ. ચિંતામણિ.

આ પ્રમાણે શુમાસ્તાએ ખબરપત્ર વાંચ્યું. શેઠ શુમાસ્તાને પૂછવા લાગ્યા. અલ્યા ! ત્યાં શું છે ? તે કહેશે ?

શુમાસ્તો બોલ્યો-શેઠજી સાહેબ ! એક સુધરેલ માણસ, નાનાં છોકરાંને પરણાવવાં નહીં, એ સંબંધે લલામણુ કરે છે, અને એવું એવું બોલે છે કે તેના બોલ બાણસમાન આખા શરીરમાં લાગે છે તેથી મનમાં ચાનક લાગે છે અને બાલલગ્ન ન કરવું એમ અંતઃકરણથી કબૂલ કરવું પડે છે. બોલતાં તે જરા પણ અચકાતો નથી. તેની શી વાત કહું !! એક એક વચન લાખ રૂપિયાનું કહે છે,

લક્ષ્મીચંદ-અલ્યા રૂપચંદ ! (રૂપચંદ શુમાસ્તા

૧૩૮

કન્યાવિક્રય દોષ.

નું નામ હતું) એવું છે ત્યારે મને લાષણુની વખતે ખબર આપેજે હાં. ભૂલતો નહિં. “જીવતાં વેંત જોયું ભલું” આપણું શું જાય છે ? સાંભળીશું તો ખરા ! કયાં આપણને બાંધી રાખવાનો છે ?

રૂપચંદ—શેઠજી સાહેબ ! અરે તેનું એકવાર બોલવું સાંભળ્યું છે, તેથી અત્યારે જાણે સજ્જડ કાળજીમાં તેનાં વચન ચોંટી રહ્યા હોય મને લાગે છે.

ખપોરનો દોઢ વાગ્યો જાણી શેઠને ગુમાસ્તો બોલાવવા લાગ્યો કે, હવે વખત થઈ ગયો છે, માટે ચાલો. શેઠ પણ કહેવા લાગ્યા કે, જરા પાન સોપારી ખાઈ લઈએ, બંને જણે પાન સોપારી ખાઈ લીધી. પછી શેઠ, ગુમાસ્તો બંને લાષણુ કરવાની જગ્યા જે હઠીસંઘની વાડી હતી, ત્યાં ગયા તો માણસોની મેદીની ચિંકાર ભરાઈ ગયેલી હતી. બેઠકમાં બે હજાર માણસે ભાગ લીધો હતો, જો કે તે શેઠ હતા તો પણ તેમને માણસની મેદીની ભરપૂર ભરાયાથી તથા વચમાં બેસી શકવા માટે જરા મારગ ન હોવાથી જ્યાં

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૩૯

મારગ હતો ત્યાંજ બેઠા. ભાષણનો મુકરર કરેલો
ટાઇમ પૂરો થતાં ચંદ્રમણિ જેવો જેનો પ્રભાવ છે
એવો ચિંતામણિ સભાના મધ્યપ્રદેશમાં ઉભો થઈ
બોલવા લાગ્યો કે—

મહેરબાન સદ્ગૃહસ્થો ! આપણા જૈન લોકોની
ઉન્નતિ અર્થે હું જે કંઈ યથાશક્તિ અનુસારે કહું
છું તે આપ સન્નત સભ્યજનો સાંભળવા ધ્યાન
પૂર્વક લક્ષ આપશો.

બાઝલગ્ર નિષેધ ભાષણ.

મારી ઉંમર વીશ વર્ષની થઈ છે. મેં શરીર
આરોગ્યતાનાં પુસ્તકો વાંચ્યાં, તેમાંથી સાર એ
કાઢ્યો છે કે આપણા જૈન લોકો શરીરે નિરોગી કેમ
રહે તે સંબંધી લક્ષ દેઈ તેઓને ચેતાવવા. જૈનો
બાળલગ્નની નઠારી ટેવને લીધે શરીરબળથી
હીન થતા જાય છે; બાર બાર તેર ચૌદ વર્ષની ઉંમરે

૧૪૦

કન્યાવિક્રય દોષ.

છોકરા છોકરીઓને પરણાવે છે, એથી તેમનું શરીર પાયમાલ થઈ જાય છે, આરોગ્યશાસ્ત્રનો એવો નિયમ છે કે પચ્ચીસવર્ષની ઉંમરે માણસના શરીરમાં ધાતુ પરિપકવતાને પામે છે અને તેથી પચ્ચીશ વર્ષ પછીનાં લગ્ન કરનારના શરીરનો ખાંધો મજબૂત અને કઠાવર તથા ગૌર વર્ણનો સુંદર ચહેરો બને છે, અને પચ્ચીશ વર્ષ સુધી શરીરમાં પોષણ કરવા લાયક ખાધેલો ખોરાક કામ આવે છે, પચ્ચીશ વર્ષ થતાં સુધી બ્રહ્મચર્યવ્રત પાળવાની આવશ્યકતા છે. એ બ્રહ્મચર્યવ્રતથી બે ફાયદા થાય છે. પ્રથમ તો તે ધર્મનાં તરવોનું જ્ઞાન મેળવવા સહાયભૂત થાય છે. અને તેથી પોતાના ધર્મની વૃદ્ધિ થાય છે, અને બીજું શરીર સંરક્ષણ થતાં શરીરબલ વૃદ્ધિ પામે છે. પહેલાંના વખતમાં મોટી ઉંમર થતાં સુધી છોકરાઓને પરણાવતા નહોતા.જ્યારે સર્વકળા વિદ્યાભ્યાસમાં પુત્ર વિલક્ષણ થાય, અને સંસાર વ્યવહાર ચલાવી શકે

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૪૩

તેટલી શક્તિવાળો થાય ત્યારે તેને પરણાવતા. હાલ તેથી ઉલટો રીવાજ પડી ગયો છે, તેથી બાલ્યાવસ્થામાં નાનાં છોકરાંથી જે સંતાનની ઉત્પત્તિ થાય છે તે નિર્માલ્ય થાય છે અને પુનઃ તેનાથકી જે સંતતિ બને છે તે તો તેના કરતાં વધારે નબળી થાય છે. નબળી સંતતિથી મહાન્ કાર્યો થઈ શકતાં નથી, છોકરાં મહાલ અને બીકણ પાકે છે. ધૈર્યનું સત્યાનાશ વળે છે, સાહસ કામ તો તેનાથી થઈ શકતું નથી. એથી મહાલ પ્રજાથી જૈન ધર્મ પણ બરોબર શીરીતે પાળી શકાય ? કહ્યું છે કે:—

“ વીર્યમૂલં ચ જીવનમ્. ”

જીવનનું મૂળ વીર્ય છે, તે વીર્યની પકવાવસ્થા બાલ્યાવસ્થામાં હોતી નથી, અને એવામાં સ્ત્રી સાથે સંસારભાવે રમતાં વીર્યનો નાશ થાય છે, તેથી બળ ઘટે છે, એ સિદ્ધ વાત છે. લોકોમાં પણ કહેવત છે કે શરીરનો રાજા વીર્ય છે, તેનો સાર કોઈ બાળુતું નથી.

૧૪૨

કન્યાવિક્રય દોષ.

છોકરાંને નાની ઉંમરમાં પરણાવાથી તેઓની ડોક વાંકી રહે છે, તેઓનું અશક્ત શરીર રહે છે, અટકણુ વગર તેઓથી સ્થિર બેસી શકાતું નથી, પલાંઠીવાળીને બે કલાક તેનાથી સ્થિર આસનથી બેસી શકાતું નથી, એવાં નળળાં શરીર, બાળલગ્ન કરવાથી બને છે. સર્વ વૈદ્યકના ગ્રંથોમાં લખ્યું છે કે, વીર્યક્ષય-ધાતુક્ષય-થીજ પ્રાણાન્તર્યત હાલ થાય છે. શરીરની સ્થિતિને માટે એટલે આયુષ્ય રક્ષાકર પ્રયોગમાં વૈદ્યક હમેશ વીર્યવૃદ્ધિના અને વીર્યશુદ્ધિના ઉપાયોથીજ શરીરશુદ્ધિ થાય છે એમ દર્શાવે છે; તેમજ માંદા મનુષ્યને ઔષધ આપવાની સાથે બ્રહ્મચર્ય પળાવે છે. ચરીમાં મુખ્ય બાબત બ્રહ્મચર્ય પાળવા બતાવે છે; આથી શરીરની સ્થિતિમાં પણ મુખ્ય કારણ વીર્ય છે, જેમ રાજા વિના પ્રજામાં અંધાધુંધી છવાઈ જાય છે. તેજ પ્રમાણે શરીરમાં વીર્યને અભાવે એક પ્રકારનો અંધકાર છવાય છે, અને ક્ષય ઉધરસ આદિ અનેક પ્રકારની વ્યાધિઓ શરીરમાં પેસે છે. વીર્યને

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૪૩

શરીરનો રાજા કહેનાર ક્યાં માતાપિતા, હાલ પોતાના પુત્રને જેમ અને તેમ વહેલો વરરાજા બનાવવાને હર્ષદેલાં બની ઉંચાં નીચાં થતાં નથી ? તેમજ છોકરાંને અને તેનાં છોકરાંને વહેલાં જોઈ દાદો દાદી થવાને સંતાનમેધ યજ્ઞ કરી વહેલાં વહેલાં વાઝીયાં કે ખાંડિયા મેડિયાં અને હોલાં ઘેલાં વંશજોના પૂર્વજોની પદવી પામવાનાં દુષ્ટ કૃત્યોમાં પણ ક્યાં ઉતાવળ નથી કરતાં ?

આવી અનર્થમય પ્રજાની સ્થિતિ થવાનું મુખ્ય કારણ બાળલગ્ન છે. આથી જૈનપ્રજાની સ્થિતિ સર્વ અનર્થમયી થઈ ગઈ છે, તેનું કારણ બાળલગ્નનું અજ્ઞાન છે. એ અજ્ઞાન, પતિ સ્ત્રીમાં એટલું બધું બ્યાપી ગયું છે કે “ આંખે દેખતાં પણ આંધળાં, અને સાંભળતાં છતાં બહેરાં ” બાળલગ્નથી ખોટાં પરિણામ આવે છે તેમ દેખ્યા છતાં પણ તેઓ ઘોર અંધકાર સાગરમાં ડૂબે છે, અરેરેરે ! ખરી સત્ય વાત ઉપર કોઈ લક્ષ દેતું નથી. મોટી ઉંમર થતાં પણ ફરરોજ

૧૪૪

કન્યાવિક્રય દોષ.

સ્ત્રીની સાથે સંલોગની ના કહેલી છે, તો બાલપણમાં મૈથુન લોગ કર્મથી શરીર મડદાલ બને અને શુક લકડી જેવું શરીર બની જાય, તેમાં શું નવાઈ ! અનુભવીએછીએ કે એંશી વરસનો ઘરડો માણસ હાલ જે કામ કરે છે તેટલું આપણા બાળલગ્નજન્ય પુત્રોથી બનતું નથી.

રૂશિયન લોકોમાં બાળલગ્નનો રીવાજ નથી; તેમજ જાપાનદેશમાં પણ બાળલગ્નનો રીવાજ નથી; તેથી ત્યાંની પ્રજા કેવી બળવાન બની છે. એકલા રૂશિયનને જાપાનમાં બાળલગ્ન થતાં નથી એટલુંજ નહિ પણ કહેવાતા સુધરેલા અમેરિકામાં યુરોપમાં કોઈ બાળલગ્નનું નામ પણ જાણુ નથી. ત્યાંતો ઉમરલાયક થઈ મળતા સ્વભાવ, મળતી ઉમર, મળતો વિદ્યાભ્યાસ અ સ્વરૂપ જોઈ દંપતી પોતાની પસંદગીથી એકવાર મેં વાંચ્યું હતું કે ૧૧૦ વર્ષ-

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૪૫

નો ડોસો બીજી વખત પરણ્યો, તેનું કારણ એ છે કે ત્યાં બાળલગ્ન ન થવાથી અને તે શરીર સંબંધી આરોગ્યતાના નિયમ પ્રમાણે વર્તવાથી તેની યુવાન જેટલી કામ કરવાની તાકાત રહે છે, તેમ તેઓનું ઉપરનાકારણે શરીર બળવાન રહે છે. આપણે જાપાન, રૂશિયા વિગેરે દેશના દૂરના દાખલા લીધા પણ આપણા હિંદુસ્થાનમાં જોશો તો ખખર પડશે કે કુલ આપણી જૈનકોમ સિવાય બીજી ઘણીખરી કોમમાં બિલકુલ બાળલગ્ન થતાં નથી, અને તે મોટી ઉંમરે પુત્રપુત્રીને પરણાવે છે એવું જોઈએછીએ. જુઓ કે હાલ રૂશિયાના ઝાર સાથે પણ જાપાન, લડાઈમાં ટક્કર લઈ લઢે છે, તેનું કારણ ત્યાં બાલલગ્ન નથી એજ છે. નેપાળના તથા ભૂતાનના ગુરખા લોકોમાં પણ મોટી ઉંમરે પરણવાનો રીવાજ છે. કાબુલમાં પણ મોટી ઉંમરે પરણવાનો રીવાજ છે. ઇંગ્લાંડ, ફ્રાન્સ, જર્મનીમાં પણ બાલ્યવસ્થામાં પરણવાની મનાઈ છે.

૧૪૬

કન્યાવિક્રય દોષ.

જે વખત વિદ્યા શીખવાની તથા હુન્નર તથા વેપાર શીખવાનો છે, તે વખતનો ઉપયોગ આડામાર્ગે કોણ કરે ? જે મૂર્ખ હોય તેજ કરે. જુઓ ત્રાન્સવાલના બહાદૂર લોકોએ ઈંગ્લાંડની સામે યુદ્ધ મચાવ્યું, તેનું કારણ પણ યોગ્યવય લગ્ન છે; માટે બાલ્યાવસ્થામાં લગ્ન કરી સંસાર વ્યવહાર કરવો નહિ. જુઓ અમેરિકા દેશના લોકો જે ચારે ખંડમાં, વેપારમાં, હુન્નરમાં, કલાયત્રમાં, લડાઈમાં, પ્રખ્યાત થયા અને પોતાના દેશની કીર્તિને ચારે દિશામાં ફેલાવી, તેઓ પણ બાળલગ્નને ધિક્કારે છે. જુઓ આ દેશમાં પણ કેટલાક શીખ મુસલમાન વિગેરે લોકોમાં બાળલગ્નનો રીવાજ નથી, તો તે લોકો આપણા કરતાં વિશેષ બળવાન છે. જૈનોમાં કેટલીક નાતોમાં અને દેશોમાં બાળલગ્ન થતાં નથી, પણ ગુજરાત, કાઠીઆવાડ, કચ્છ વિગેરે ઠેકાણે આ દુષ્ટ રીવાજ ઘણોજ દેખાય છે; તેથી બાળલગ્ન જેનાં થયાં છે તેનાથી જે પ્રજા થાય છે તે મરદાલ હમવિ-

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૪૭

નાની ઉત્પન્ન થઈ છે અને આગળ વળી કેવી થશે ?
તે જ્ઞાની સિવાય બીજો કોઈ જાણવા સમર્થ નથી.

આપણા જૈનોમાં પ્રાચીન વખતમાં પણ બાળ-
લગ્ન નહોતાં. ઋષભદેવ સ્વામી મોટી ઉંમરે પરણ્યા
હતા; ભરતરાજા, બાહુબલી, રામચંદ્ર, લક્ષ્મણ,
કૃષ્ણ, બળદેવ એ સર્વ મોટી ઉંમરે પરણ્યા હતા, તે
વિચારો. કૌરવ પાંડવોએ પણ બાળલગ્ન કર્યાં નહોતાં,
તો હાલના જૈનો, બાળલગ્ન કરવામાં શો વિશેષ
ફાયદો જાણતા હશે ?

એવામાં એક કૌતુકી વચ્ચે બાલ્યો કે સાહેબજી!
એમાં તો ભાયડાઓનો વાંક નથી, એતો રાંડની
પુવેડો એવી ઘરની ગાંડીયોનો વાંક છે. સભા એકદમ
આશ્ચર્યમાં પડી. સર્વનાં મુખ હાસ્યયુક્ત થયાં. પુનઃ
ચિંતામણિનું ભાષણ આગળ થવા માંડ્યું.

પોતાનાં છોકરાંને બાલ્યાવસ્થામાં પરણાવવાં એ
વાત શાસ્ત્ર માન્ય નથી. વળી વિચારો કે બાલ્યાવસ્થા

૧૪૮

કન્યાવિક્રય દોષ.

માં પરણાવેલી છોકરીનો ઘણી મરી જાય તો તે બી-
ચારીને દશવર્ષથી રંડાપો થયો. હવે તે શેઠીયાની દશ-
વર્ષથી વિધવા થએલી છોકરી વીશ પચ્ચીશવર્ષની
ભર્યોવનાવસ્થાવાળી જ્યારે થાય ત્યારે કામનું જોર,
તે ખમી ન શકે એટલે તે વ્યભિચાર કરે તેમાં શું ન-
વાઈ ? કેટલીક વિધવા બાળાઓને વ્યભિચારકર્મથી
ગર્ભ રહ્યા હોય છે અને તેણીઓએ પ્રસવ થતાં છોકરાંને
મારી નાખેલાં પણ સાંભળ્યાં છે. કેટલીક યૌવનઅવ-
સ્થાવાળી વિધવા છોકરીઓ ગર્ભપાત પણ કરે છે,
અને ઘણે ઠેકાણે વિધવાઓ વ્યભિચારકર્મ પણ કરેલાં
નજરે પડે છે; તેથી વિધવાઓને બીજીવાર પરણાવવા
માટે સુધારાવાળા (હાલના સુધારાવાળા) કહે છે, અને
તે પુનર્લગ્ન થતાં ક્યારે અટકે કે જ્યારે બાળલગ્ન થતાં
અટકે તો અને તેથી ઘણી વિધવાઓ થતી બંધ પડે.
નાનાં છોકરાંઓને તો મરવાનો સંભવ વિશેષ રહે છે,
તેમ બુઢા ડોસાઓને તો મરવાનું નક્કીજ. માટે તે
બેની સાથે લગ્ન થતાં અટકે તો ઘણી વિધવાઓ

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૪૯

થઈ શકે નહિ. દશ બાર વર્ષમાં રાંડેલી કન્યા માત્ર પિતાને કેવી ખૂરી હુવા આપતી હશે તે તેનું મન જાણે, અત્ર લખી શકાય તેમ નથી.

યોગ્ય ઉમરે બાળકોનો અને બાળકીયોનો વિવાહ કરવો યોગ્ય છે. કોઈ શેડીયાનો પુત્ર પારણામાં જુલતો હોય અને તેની સાથે કોઈએ પોતાની પુત્રીનો વિવાહ કર્યો, હવે તે છોકરો ત્રણ ચાર વર્ષનો થયો ત્યારે માલુમ પડયું કે બોબડો વા ગાંડો છે. હવે પોતાની દીકરીને તે ગાંડાની અગર બોબડાની સાથે પરણાવવાથી દીકરીની કેવી દશા થાય ? તેમ તે દીકરીની પણ તે બોબડા ગાંડા સાથે પરણવાની મરજી ન થાય, કે જે આખો ભવ પોતાનો ખરાબ કરવા તે ગાંડા બોબડા સાથે ગાળે ? મોટી ઉમરે વિવાહ કરવાથી એવાં દુઃખોમાંથી મુક્ત થવાય છે. ગુણીની વા નિર્ગુણીની પરીક્ષા મોટી ઉમરે સારી રીતે થાય છે, અને તેથી વિવાહ કરવામાં કોઈ જાતનો દોષ રહેતો નથી.

૧૫૦

કન્યાવિક્રય દોષ.

નાનપણમાં છોકરાને પરણાવવાથી ઘણા દોષો ઉત્પન્ન થાય છે અને તેથી ઘણું નુકશાન થાય છે.

૧ પ્રથમ તો છોકરાથી ખરાબર અભ્યાસ થતો નથી, કારણ કે તે પૂર્વે સ્ત્રી પરણેલો ન હોવાથી તેનું ચિત્ત સ્થિર હોય છે પણ સ્ત્રી પરણવાથી તેને ચિંતાનું કારણ થાય છે. આખો દિવસ સ્ત્રી, છોકરા પાસે મારે અમુક વસ્તુ જોઈએ તે લાવી આપો, અમુક વસ્તુમાટે મને પૈસા આપો, અમુકને આમ થયું, તેમ કરી તેનો જીવ ખાય છે તેથી તે ચિંતામાં પડે છે, તેથી તેના અભ્યાસમાં તેનું મન લાગતું નથી. તેથી સ્ત્રી, અભ્યાસમાં વિઘ્નકર્તા થાય છે અને તે શરીરનું લોહી ચૂસી લે છે, કારણ કે જેમ કપૂર, જેમાંથી નીકળે છે તે વૃક્ષ નાનું હોય, પરિપક્વ થયેલું ન હોય ને તે પહેલાં તેમાંથી કપૂર લેવા તેમાં છિદ્ર પાડીએ તો આખર કપૂર થોડો જ નિકળી શકે છે અને છેવટે તે કપૂરનું વૃક્ષ સૂકાઈ નાશ પામે છે. માટે નાની ઉંમરમાં છોકરા ખોરાક

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૫૧

ખાઇને તેમાંથી વીર્ય પરિકલ્પ થવાની યોગ્યતા મેળવતો હોય, તત્કાલે તેમાંથી વીર્ય ઓછું કરવા ધારીએ તો તેથી તેનું આયુષ્ય ઓછું કરી તેને મારી શકાય છે.

૨ છોકરાઓને સ્ત્રીના લભાવવાથી વ્યાપાર આદિ અન્ય પ્રવૃત્તિ થાય છે, અને તેની કાચી ઉમરથી તે પોતાના સ્વાર્થથી અજાણ થઇ શાળાનો અભ્યાસ પડતો મૂકે છે.

૩ તેને વ્યાપાર વિગેરેની કેળવણી પણ બરાબર મળતી નથી અને દેશ વિદેશનું જ્ઞાન પણ તે મેળવી શકતો નથી.

૪ ઉપર પ્રમાણે સ્ત્રી વારંવાર પોતાના દુઃખની વાર્તા કર્યા કરે છે તેથી તેનું દુઃખ નિવારણ કરવાને માટે તેને સંકલ્પ વિકલ્પ કરવા પડે છે, તેનું ચિંતામાં ને ચિંતામાં શરીર બળી જાય છે, તેથી તેનો પણ અભ્યાસ થતો નથી અને તે વેપારમાં કુશળતા મેળવતો નથી

૫ બાલ્યાવસ્થામાં લગ્નમૈથુનથી શરીરની શક્તિ

૧૫૨

કન્યાવિક્રય દોષ.

ઘટે છે અને શરીરનો રાજ વીર્ય તેનો નાશ થતાં તેના દેહમાં રોગાદિ શત્રુઓ ઉત્પન્ન થાય છે, અને તેથી તેનો ક્ષય વગેરેથી શીઘ્ર નાશ થાય છે.

૬ બાલ્યાવસ્થામાં પરણેલાના શરીરમાં કૌવત-
 દૈવત રહેતું નથી અને તેનાથી ધૈર્યનાં કાર્ય બની
 શકતાં નથી. તેને વૈધ, ડાક્ટરની વારંવાર જરૂર પડે
 છે, અને ક્ષયરોગી પણ થઈ જાય છે. ઇત્યાદિ દુઃખો
 બાળલગ્નથી થાય છે, માટે સુજ્ઞોએ પોતાના પુત્રોને
 બાળપણમાં પરણાવવાં નહીં જોઈએ, એટલું કહી
 મારા ભાષણની સમાપ્તિ કરું છું. આ પ્રમાણે બોલતાં
 સભાએ ચિંતામણિને જયજયના અવાજથી વધાવી
 લીધા.

સભામાંથી જનો એકપછી એક વેરાવા લાગ્યા
 અને રસ્તે ચાલતાં વાતો કરવા લાગ્યા. કેટલાક તો
 કહેવા લાગ્યા કે વાહરે! વાહ! ભાષણ તો બહુ સારું
 થયું. આ ભાષણનો અમલ થાય તો ઘણા કાયદા

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૫૩

થાય. વળી એક બીજુ ટોળું કે જે શેઠીયાઓનું હતું તેમાં પણ એવી વાતો થતી હતી.

જિનદાસ — કેમ વર્ધમાનશાહ ! આ ભાષણ તમને પસંદ પડ્યું કે ? વાત તો ન્યાયની છે.

વર્ધમાનશાહ—હું ક્યારે ના કહું છું. આપણા દેશની પડતીનું કારણ તથા જૈનોની પડતીનું કારણ પણ બાળલગ્ન છે. બાળલગ્ન કરવાથી ઘણી સ્ત્રીઓ રાંડે છે, અને વિધવાઓને દુઃખી બેઠ મને ત્રાસ છટે છે.

જિનદાસ—કેમ ધવલચંદ ! તમારા છોકરાને બાળપણમાં પરણાવતા નહિ હો.

ધવલચંદ—શું કહું જીનદાસ ! માફ એટું નાનપણમાં હીકરાનો વિવાહ કર્યો ! સાલો રીવાજ ખરાબ છે, નાત જાતનાં કામ, પુત્રની વહુની ઉમર મોટી થઈ છે. બને તે ખરું.

લક્ષ્મીચંદ—(ધવલચંદના વેવાઈ) કેમ ધવલશા !

૧૫૪

કન્યાવિક્રય દોષ.

દીકરો બીકરો ખુશીમાં છેને ? અમારી ચંચ
ળાની ઉમર થઈ ગઈ છે, માટે હવે લગ્ન લેવાં
જોઈએ. મારી ઘરવાળી લૂગડાં ચુંથે છે, કેમ
શું ધાયું ?

ધવલચંદ—ધાયું ખાયું કંઈ નથી. આ જુઓને !
ભાઈ શું બોલ્યા ? નાના છોકરાને પરણાવવો એ
ઠીક લાગતું નથી. એમ વાતો કરતા કરતા
પોતાના ઘેર આવે છે. લક્ષ્મીચંદ શેઠ ઘરમાં
આવી બેઠા ત્યારે લક્ષ્મણાએ પૂછ્યું. કેમ
ચંચલાના આપ ! છોકરાના લગ્નનું શું કયું ?

લક્ષ્મીચંદ—હજી કંઈ કયું નથી. આજ ધવલશા
મળ્યા હતા, તેતો એમ કહેતા હતા કે હજી
છોકરું નાનું છે ને તમે શું લગ્નની વાત કરો
છો ? હાલ કંઈ બનવાનું નથી. એમ કહેતા હતા.

લક્ષ્મણા—ઓ પીટયો ઠહેવાઈ, મારી છોકરી ડાવા

કન્યાવિક્રય દોષ.

જેવી થઈ તેની તેને કંઈ સમજણ પડે છે ?
 મોટું પેટ વધારી દુકાને બેઠાં બેઠાં ગપ્પાં મારવાં,
 અને ચંચળાના બાપને તો કંઈ કહેવું નહિ.
 આવો ઉંઘી પૂતળીવાળો બહેવાઈ કયાંથી મળ્યો.
 એમ કહી બે ત્રણ ગાળો ચોપડાવે છે.

લક્ષ્મીચંદ—છાની રહે. શું લવરી કરે છે. શું એક-
 દમ લસવા મંડી છે. જુએ છે ચંચળાનો
 નાવલો. હજુ તેના નાકમાં લેંટ લખડે છે,
 બીચારું નાનું બાળ!! શું કરે ધવલશા.

લક્ષ્મણા—તમારાં બધાં કાળાં કર્મ છે, બે બોલ જરા
 તાડૂકીને કહ્યા હોત તો કેમ માને નહિ. શું તે-
 ના માંથામાં ગજ ઘાલ્યા છે ? એવો કેવો ત્રીસ-
 મારખાંનો બેટો! હું તો મળી હતો “તુર્ત”
 દાનને મહાપુણ્ય કરી નાંખ્યું હત.”

લક્ષ્મીચંદ—એકદમ કેમ આટલી બધી ઉંચી નીચી થઈ
 બીચ છે. હોય નાત જાતનાં કામ છે, સમતાનાં

૧૫૬

કન્યાવિક્રય દોષ.

ફળ મીઠાં છે. 'કમ જોર ને ગુસ્સો બહોત' જોરાંનો ઉછાંછજો સ્વભાવ પ્રગટ થયા વિના રહેતો નથી. સમતા રાખ !! કાલ વળી જરા દબાવીને કહીશ.

લક્ષ્મીચંદ શેઠને રાંધી ખવરાવી લક્ષ્મણા બની ઠણી મંગલા નામની પોતાની ંહેવાણુને ઘેર જાય છે અને ત્યાં ઘરમાં પેસે છે એટલામાં મંગલા-“આવો ંહેવાણુ” એમ કહી બોલાવી બેસાડે છે.

મંગલા-કેમ ંહેવાણુ ! આવવું થયું. ઘણા દહાડે આવ્યાં હાં ! સૌ ખુશીમાં તો છેની ?

લક્ષ્મણા-ખુશી ઘેર ગઈ મારી બાઈ !! મારે તો ‘બાર બાંધુ છું ને તેર તુટે છે.’ ચંચળા પરણાવવા જેવડી થઈ તેની વાત મેં ચંચળાના બાપને કરી હતી, તેમણે તમારા ઘણીને કહ્યું હતું પણ તે કાંઈ ગણકારતા નથી, એમને તો ગગનમાં ગાજે છે, તે માટે આવવું થયું છે. કહો કેને ? તમે શું ધાયું છે ?

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૫૭

મંગલા-મારે ક્યારે ના છે. આપણે તો તૈયાર છીએ,
મોટાના ઘરના છોકરાને ંહેલો પરણાવવો
જોઈએ. હું તો ક્યારનીએ મનોહરના આપને કહું
જે દહાવો લેવાયો તે ખરો,કાલ કેણે દીઠી છે ?

લક્ષ્મણા-તમારા ઘરમાં તમારા ઘરવાળા કેમ ના કહે
છે ? તેમને તમો કેમ કંઈ કહેતાં નથી, અગર
તમારું તેની આગળ કંઈ ચાલતું નથી કે શું ?

મંગલા-કેમ ચાલતું નહિ હોય ! હું કેઈની આશી-
યાળી છું કે શું ! પીટયાને આજ ધધડાઈને
કહીશ. પોતાના હાથે છોકરાંને પરણાવ્યાં એટલે
નીકાલ થયો. ખરું કહું કે ખોટું ? એટલામાં
ધવલશેઠ અને મનોહર ઘરમાં આવે છે. લક્ષ્મ-
ણાને દેખીને શેઠ કહે છે કે અહો ! ંહેવાંણ
આવ્યાં કે શું ? ખુશીમાં તો છોને ! લક્ષ્મણા-
તમને દેખ્યા એટલે આપણે તો ખુશી. સગાના
જેવું સુખ સ્વર્ગમાં પણ નથી.

૧૫૮

કન્યાવિક્રય દોષ.

ધવલશા—કેમ ઘણા દહાડે પધારવું થયું. કામકાજ હોય તો ફરમાવશો.

લક્ષમણ—આપણી ચંચલાનું લગ્ન લેવું એમ કહેવા આવી છું. મેં સાંભળ્યું છે કે તમે લગ્ન લેવાની ના પાડો છો. શું ખાવા પીવામાં હરકત તો નથી કે શું ?

ધવલશા—જુઓ ઠહેવાણુ ! તમે કયાં બૈરાં, તમારે કંઈ ધંધો છે ? કાલે તમે ભાષણ સાંભળવા આવ્યાં હોત તો માલૂમ પડત. એક વક્તા આવ્યો હતો તે એમ કહેતો હતો કે બાળલગ્ન કરવાથી ઘણી ખરાબી થાય છે, માટે બે ત્રણ વર્ષની સમતા રાખો. હજી મનોહર દશ વર્ષનો થયો છે.

લક્ષમણ—એસો એસો ! બળ્યું તમોને તો બાનાં કહાડતાં આવડે છે. હું કંઈ બીજાના જેવી નથી કે તમારું ગાંડીયું ગાડું ગબડાવવા દઉં. હવે તો લગ્ન લીધા વિના છૂટકો નથી. કેમ મંગલા !!

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૫૯

મંગલા—લક્ષ્મણા બહેવાણુ શું ખોટું કહે છે ? એને લોકો મહેણાં મારે છે, ખોલા જેવડી દીકરી સાસરાના ઘેર શોભે ? તમને તો ઘણાએ પીટ્યા ભોળા લોકો ભરમાવશે, હું પણ ક્યારનીએ તમારાં રોદ્ધણાં રોઉં છું. હવે તો એકની બે થવાની નથી. હા કીધે છૂટકો છે, નહિં તો કાલથી મારે તમારા ઘરમાં રાંધવા, રહેવા, ખાવા, પાણી પીવાના સમ છે. બળ્યો રાંડનો જન્મારો ! એમ કહી પથરાથી માથું ફૂટી રાગડો તાણી રૂએ છે અને અનેક ઢેંગ કરી ધર્તીંગ મચાવે છે.

અવલશા—છાંની રાંડ છાંની ! ગાંડી રાંડની ! જરા-એક વાતમાં ઘડીમાં કેવી ગાલરી બની ગઈ. મેં તો તારી પરીક્ષા કરવા કહ્યું હતું જા ! હવે લગ્ન જોવરાવીશું. એમ કહી લગ્નનું નક્કી કરી લક્ષ્મણા પોતાના ઘેર આવી.

લક્ષ્મણા પોતાના ઘણી લક્ષ્મીચંદને કહેવા લાગી

૧૬૦

કન્યાવિક્રય દોષ.

કે, જીઓ ! આજ મેં હીકરીનાં લગ્ન, ધવલશાને ઘેર જઈ નક્કી નિર્ધાર્યાં છે, હવે એક મહિનાની વાર છે, વૈશાખ સુદિ ત્રીજના દિવસે હવે પોતાની હીકરી પરણાવવી પડશે માટે તૈયારી કરો.

હવે ધવલશા તથા લક્ષ્મીચંદના ઘેર પાપડ વણાવા લાગ્યા, ઘર ઘોળાયાં, ચંદ્રવા બંધાયા, પંદર દિવસ લગલગ રહ્યા કે-વરકન્યાની પીઠીયો ચોળાવા લાગી. આ વખત મનોહર શું કરે છે તે આપણે જાણીએ. મનોહર આ વખત પાંચમી ચોપડીમાં નાપાસ થયો હતો તેથી તેના માસ્તર, શેઠ ધવલચંદને ઘેર આવી કહેવા લાગ્યા કે તમારા પુત્રને હજી લેસન બરાબર આવડતું નથી, તેથી એક વર્ષ હજી પાંચમી ચોપડીમાં રહેવું પડશે, છોકરું તીક્ષ્ણ બુદ્ધિવાળું નથી.

ધવલશા—માસ્તર સાહેબ ! એક વર્ષ પાંચમીમાં રહેશે તો કંઈ હરકત નથી, પણ હાલ તો મનોહરનાં લગ્ન છે માટે તેને એક મહિનાની રજા આપશો.

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૬૧

માસ્તર—આવડા નાના બાળકનાં લગ્ન કરવાં ઠીક નથી. જો તમે ઠીંગલીની રમત પેઠે મનોહરને પરણાવશો તો તેનો લવ બગડશે, તેમાં તે દોષના અધિકારી તમે થશો.

ઘવલ—હું કેમ કઈં! એની મા તથા વેવાણુ મારો જીવ ખાય છે અને રૂવે છે માટે લગ્ન કર્યા વિના છૂટકો નથી.

માસ્તર—બરેબર શેઠ!—પોતાના પુત્રોનું હિત વાંચનારા માખાપો કોઈક જ હોય છે, તેમાં સ્ત્રીઓને જો કેળવણી આપી હોય અને સફ્રબોધ પહેલાંથીજ આપ્યો હોય તો આવું પરિણામ આવે નહિ. ખાવું, પીવું, રોવું, જોવું, નહાવું, ઐરાંને ખ્યાઈ હોય છે. કેટલીક માતાઓ પોતાના છોકરાને બહેલો પરણાવીને પોતાને કૃતાર્થ માની પુત્રનું જીવન ધૂળમાં ઘાલે છે. કેટલાકે તો પુત્રના પુત્રનાં

૧૬૨

કન્યાવિક્રય દોષ.

દર્શન કરવા સાઈં વહેલાં પુત્ર પુત્રીઓને પરણાવે છે, પણ તેથી દેશની તથા ધર્મની ખરાબી થાય છે અને જોનોની નબળી હાલત થાય છે. કેણુ જાણે શું થવા બેઠું છે ? એમ કહી માસ્તર પોતાને ઘેર ગયા.

લગ્નમાં ઉભયના ઘેર, વાળં વાગવા લાગ્યાં, લગ્નના એક બે દિવસ બાકી રહ્યા એટલે વરઘોડો ચડ્યો, તેમાં ઘણા રૂપૈયાનો નાશ થયો. દાઈબાતું ઉડાડવામાં, નાતવરામાં તેમજ લગ્ન પાછળ ખાલી નકામા અર્થથી પૈસાતું પાણી થયું. પુત્ર પુત્રીઓને લગ્ન પહેલાં નીચે પ્રમાણે ઉપદેશ આપવો જોઈએ.

પુત્ર પુત્રીઓને પરણાવતાં પહેલાં આપવાની હિતશિક્ષા.

પુત્ર પુત્રીઓને પરણાવતા પહેલાં માતાપિતાએ તેમને હિતશિક્ષા આપવી જોઈએ. તમારે પત્ની તથા

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૬૩

સ્વામીની રીતિએ બરાબર વર્તવું, સ્ત્રીએ પોતાના પતિની આજ્ઞા માનવી, તેમને દુઃખકર વચનોથી સંતાપવા નહીં, તેમની મરજી પ્રમાણે વર્તવું, સાસુ સસરાનો વિનય કરવો, તેમના સામું ઉદ્વેગાર્થથી બોલવું નહિ, સાસુ કપકો આપે તો તે શાંતભાવથી સહન કરવો, કદાપિ સાસુએ કહેલી વાત યુક્તિયુક્ત ન હોય તોપણ તે વખતે સામું કહેવું નહિ, તેમનું મન પ્રસન્ન હોય તે વખતે નમ્રપણે કહેવું, સાસુ ક્રોધીલી હોય તો વહુએ સામાં ક્રોધકર વચનો બોલવાં નહિ. પતિએ પોતાની સ્ત્રીસાથે પ્રેમભાવથી વર્તવું. સંસારમાં ધર્મ્ય વ્યવહાર વિરૂદ્ધ વર્તવું નહીં, પરણ્યા એટલાથી પોતાને કૃતાર્થ માની ન લેવું જોઈએ, સંસાર વ્યવહારમાં ન્યાયનીતિથી ચાલી ધર્મ, અર્થ, કામ, મોક્ષ એ ચારે વર્ગનું સાધન કરવું, પોતાની સ્ત્રીને ધર્મના માર્ગમાં જોડવી, ધર્મ કરવામાં તેને અંતરાય કરવો નહિ, સ્ત્રીની લાગણી દુઃખાય તેવાં કટુક વચનો તેણીને

૧૬૪

કન્યાવિકૃત્ય દોષ.

કહેવાં નહિ, લોક વિરૂદ્ધ વર્તવું નહિ, પુરૂષે પોતાની સ્ત્રીને ધર્મની કથાઓ સંભળાવવી અને ધર્મ કરવામાં સ્ત્રી પુરૂષે ઐક્યભાવથી વર્તવું, પણ મોંજ શોખથી પોતાનું જીવન એંગે ગાળવું એ કંઈ પરણવાનું ભૂષણ નથી. આ સંસાર અનિત્ય અને સ્વાર્થમય છે, તેમાં એક ધર્મ તેજ સાર છે. સાંસારિક પદાર્થો અનિત્ય છે અને તે પોતાના નથી, માટે વૈરાગી જીવો તો સંસારનો ત્યાગ કરી સાધુપણું અંગીકાર કરેછે, જ્યાં રાગ ત્યાં દ્વેષ અવશ્ય રહેછે. સ્ત્રી પણ પોતાની નથી. પોતાનું શરીર પણ પોતાનું નથી, તો અન્ય વસ્તુ પોતાની ના હોય તેમાં શી નવાઈ? માટે અને તો મુનિવ્રત અંગીકાર કરવું એ શ્રેષ્ઠ વાત છે, તે ના અને અને મોહનીયકર્મનો નિકાચિત ઉદ્ધય હોય તો સ્ત્રી પરણવી, પણ તેને પોતાની માનીને તેમાં આસક્ત ન થવું. તેમ સ્ત્રીએ પણ એમ જાણવું કે પતિ એ પણ અન્ય જીવ છે, પણ યાવત્ સંસારમાં સ્થિતિ છે ત્યાં સુધી બંનેએ પરસ્પરસાંસારિકનીતિ પ્રમાણે વર્ત-

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૬૫

તું જોઈએ. આ પ્રમાણે શિક્ષા આપીને બન્નેને જો
પરણાવવામાં આવે તો ઘણો ફાયદો થઈ શકે.
હવે આગળ શું બન્યું તે કહું છું.

ચંચળાને મનોહર વેરે પરણાવવા માટે ચંચ-
ળાના આપ લક્ષ્મીચંદના ઘેર મનોહરને લઈ જાન
આવી. તોરણ આગળ મનોહરને ઉભો રાખવામાં
આવ્યો, ત્યાં પ્રથમ લક્ષ્મણા સાસુ તરફથી સંસાર-
ની યુક્તિ દેખાડવા નિમિત્તે પ્રથમ સાંબેલું લઈને
પોંખવામાટે સાસુએ આવીને સાંબેલું દેખાડવા માંડ્યું,
એટલે સાંબેલાવતી પોંખવા માંડી. તે ઉપરથી સમ-
જવાનું કે જેમ ઉખલમાં ઢાણાને મુસલવડે ખાંડવામાં
આવે છે તેમ સંસારરૂપી ખાંચણીઆમાં મારી દીકરી
તરફની પડતી હરકતોરૂપી સાંબેલાવડે તમો ઢાણા-
ની પેઠે ખંડાશે. અને તે ચિંતા ઉપાધિનું કારણ છે,
માટે મારી દીકરીને તમો પરણવા ધારો છો તો ત-
મારી એવી અવસ્થા થશે, તેમ છતાં પણ જ્યારે તમારી

૧૬૬

કન્યાવિક્રય દોષ.

મરણ દેખાય છે ત્યારે વળી સાસુ ધુંસરૂં દેખાડે છે તે ઉપરથી એમ સમજાવે છે કે જેમ બળદ ધુંસરાને ધારણ કરી ટાઢ તાપ સહન કરી પોતાના કાર્યમાં પ્રવર્તે છે, તેમ તમારે પણ આ સંસારમાં મારી દીકરી રૂપ ધુંસરૂં ખાંધે ધારણ કરીને ટાઢ તાપ ઉપાધિ શોક આદિ દુઃખોને ધારણ કરી સંસારમાર્ગમાં વહેવું પડશે. વળી સાસુણ વરને ત્રાક દેખાડે છે, તે ઉપરથી એમ સમજવાનું કે ત્રાક રૂપ સ્ત્રીથી સંસારમાં ઉત્પન્ન થતાં આધિ વ્યાધિ ઉપાધિ દુઃખોથી વિધાવું પડશે, પરણવું એ કંઈ સહેલ નથી, વળી સાસુ રવૈયો દેખાડે છે, તે ઉપરથી એમ સમજવાનું કે જેમ ઘીને માટે છાશ વલોવાય છે તેમ તમો સ્વાર્થને માટે વલોવાશો. ઇત્યાદિ તેના ઉપનય પુરૂષમતિ અનુસારે જીદા જીદા પણ થઈ શકે છે. એ પ્રમાણે દેખાડયા છતાં પણ જ્યારે વર તરફથી મોહને લીધે કંઈ જવાબ દેવાતો નથી ત્યારે સાસુ સસરા પોતાની

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૬૭.

દીકરીને ચાર ગતિરૂપ ચાર ફેરા ફેરવી પરણાવે છે. ચાર મંગલના ફેરાથી એમ સમજવાનું કે હવે આ મોહનીનું ઘર એવી સ્ત્રી પરણવાથી ચાર ગતિમાં પુનઃ પુનઃ ફેરા ફરવા પડશે, જે એનો ખરો ઉપનય જાણવામાં આવે તો વર સ્ત્રી પરસ્પર પરણવાની ઈચ્છા કરે નહિ, અને ખર્ચ પૂછે તો અજ્ઞાનભાવે પરણનારા-ઓને એ ક્રિયાનો શો અર્થ છે તે બિલકુલ જાણવામાં આવતો નથી. હવે આ પ્રમાણે બિચારા નાના બાળક મનોહરનું ચંચળાની સાથે લગ્ન થયું.

મનોહર પરણવું એટલે શું તેનો અર્થ પણ સમજતો નહોતો, જેમ ગોર, ક્રિયા કરાવે તેમ કરતો, પોતે એટલું સમજતો હતો કે પરણેલી સ્ત્રીને વહુ કહેવાય છે. હવે નાનપણમાંથી સંસારભાવે ચંચળાની સાથે મનોહરને વર્તવું પડ્યું. કારણ મળે દરેક સંજ્ઞાઓનો ઉદય થાય છે, તે પ્રમાણે તેને પુરૂષવેદ મૈથુનસંજ્ઞા ઉદયે આવી. મહિના બાદ મનો-

૧૩૮

કન્યાવિક્રય દોષ.

હરને નિશાળે લણવા જવું પડ્યું. ચંચળા બિલકૂલ મૂર્ખ હતી, લણવાને તે તો ધિક્કારતી હતી, તેમ તેનો ચીડીયો અને કદાચહી લડાઈ ખોર સ્વભાવ પડ્યો હતો, તે મનોહરને નિશાળે જતો દેખી કહેવા લાગી કે હવે નિશાળે જવું ખોટું છે, મને લોકો મહેણાં મારે છે અને મારી ખીજ ઝેરીઓ મશ્કરી કરે છે, પણ તેથી મનોહરને કંઈ અસર થઈ નહિ; કારણ કે પિતાનો આગ્રહ લણવા સંબંધી ઘણો હતો. મનોહરનું ચિત્ત, વિદ્યાભ્યાસ ઉપરથી કંટાળ્યું હતું અને તેનાથી ધરાધર લેશન પણ થઈ શકતું નહોતું. માસ્તર વારંવાર ઠપકો આપતા હતા, મનોહરની માતા તો પોતાની વહુને દેખી પોતાને ધન્યધન્ય માનતી હતી. અહો ! માતાઓ પોતાના પુત્રનો ખરો સ્વાર્થ સમજી શકતી નથી અને ક્ષયના હોમમાં પોતાના બહાલા છોકરાને હોમે છે.

મનોહર હવે શાળામાં જતો બંધ થયો. તેને કુમિ-

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૬૯

ત્રોની સોળત થઈ તેથી વેશ્યાને ઘેર પણ જતાં શીખ્યો, અને તેથી તેને ચાંદીનો રોગ થયો, તે મહા મહેનતે હજારો રૂપૈયા ખર્ચતાં મટ્યો. મનોહર એક દુકાનેથી બીજી દુકાને ભટકવા લાગ્યો. મોહના પાસમાં બાડ્યાવસ્થામાં પડવાથી ખર્ચે તે સંસાર સ્વરૂપ જાણી શકતો નહોતો, કેટલાક લોકો તેની મશ્કરીમાં તેની વહુને તેની મા કહીને બોલાવતા, મનોહર તેથી ચીડાતો હતો પણ શું કરે? કોઈ વખતે સહેજ બાળતમાં મનોહર અને ચંચળાને કલેશ પણ થતો, ચંચળા અને સાસુ વચ્ચે પણ કોઈ વખતે કેશાકેશી ગાળાગાળી યુદ્ધ મચતું, આખા ઘરમાં ચંચળા તોફાન મચાવતી, રોતી, લડતી, અને ખાતી પણ નહોતી.

અતિશય લાઢ લડાવવાં નહીં.

સાસુનો ધર્મ છે કે, પુત્રની વહુને પહેલાં ચોતાના ઘરની નીતિ શીખવવી. આ પ્રમાણે સંસાર

૧૭૦

કન્યાવિક્રય દોષ.

રમાં વર્તવું, સાસુ સાથે આ પ્રમાણે વર્તવું, અમુક વખતે અમુક અમુક ઘરનાં કામકાજ કરવાં, પોતાના પતિની ભક્તિ કરવી, સાસુ સસરાને નમન કરવું, પરપુરુષ સાથે એકાંતે છાની વાત કરવી નહીં, પરપુરુષ સાથે હસવું નહિ, સવારમાં સૌના પહેલાં ઉઠવું, મોટાના સામું અસહ્ય ખોલવું નહિ, વડીલોની મર્યાદા પ્રમાણે ચાલવું, એ પ્રમાણે સાસુ જો પહેલાંથીજ પુત્રની વહુને શિખામણ આપે તો કેશાકેશી યુદ્ધ બનવાનો વખત આવે નહિ.

ચંચળાના મુખમાં દેડકું પેટું.

એક દિવસ અંચળા, લક્ષ્મણા સાસુ સાથે ગાળો દેઇ ખબ લઢી અને રીસાઇ કોઇ કચરાળી જગામાં કોધથી જઇ સૂઇ રહી, એવામાં એક નાનું દેડકું ફૂટતું ફૂટતું તેના મુખમાં પેટું, તેણીએ એકદમ મુખ પહોળુ કર્યું તેથી તે પેટમાં ઉતરી ગયું, તે જૂમો બરાડા પાડવા લાગી. અને ઉંચી નીચી થવા લાગી, તથા માથું પટકવા લાગી, અંતે ધવલ

કન્યાવિક્રમ દોષ.

૧૭૧

શેઠને માલુમ પડવાથી ડાકટરને બોલાવી પ્રતિકાર કરાવ્યો તેથી દેડકું નીકળી ગયું; તોપણ ચંચળાએ પોતાના સ્વભાવને છોડ્યો નહીં. ચંચળા કાચું પાકું ખૂણ ખાતી, દેવદર્શન કરવાં અને ગુરૂ પાસે ધર્મ સાંભળવા જવું તે તો તેને ઝેર જેવું લાગતું, કોઈની નિંદા કરવી, કોઈનું ઉધુંચતું કરવું, લાકડાં લડાવવાં એ તેને વ્હાલું લાગતું. એક દિવસ તેણીએ પોતાની બેનપણી પાસે એક મોતીની માળા દેખી, તેવી માળા મેળવવા તેણીએ પોતાના પતિને કહ્યું, ત્યારે મનોહરે કહ્યું કે, મારું મારા બાપા આગળ કંઈ ચાલતું નથી, તારે ખપ હોય તો મારા બાપાને કહે, ત્યારે ચંચળાએ કહ્યું. પીટયા ! તું શું કરવા પરણવા આવ્યો હતો, વાંઢો રહેવું હતું, મને તું પરણ્યો છે કે તારો બાપ પરણ્યો છે, કે જેથી તેને કહેવાનું કહે છે.

મનોહર-નફરત ! વિચારીને બોલ ! બોલતાં બોલતાં

૧૭૨

કન્યાવિક્રય દોષ.

પહેરી કે શું ?

જીવજા-અહો હો ! આટલી બધી શેખાઈ કેના ઉપર મારોછો !! શું જઘન કરી નાંખ્યો છે ? હજી તમારા ઘરનું એક કાપડું સરખું પણ લીધું નથી, રાંડની બધે વરસથી ઉઘાડી ફૂડું છે, એક મોતીની માળા સરખી પણ તમારાથી અપાય નહિં ત્યારે તમને પરણીને શું સુખ માણ્યું ? શાં પાપકર્મ કર્યાં હતાં કે ભોગજોગે આવો ઘણી મળ્યો.

ઘરેણાનો ઘમઘમાટ.

સ્ત્રીયો ઘરેણાં પહેરી પોતાને કૃતાર્થ માને છે, પણ સમજતી નથી કે ઘરેણાંની શોભા કરતાં ગુણની શોભા ઘણી મોટી છે. પોતાના પતિને પંજેળીને ઘરેણાં પહેરવાં એ મહાપાપ છે, તેમજ ગામમાં ફાઇનું બે પૈસાનું દેવું કરી પતિને કનડી ઘરેણાં પહેરવાં એ પણ અન્યાય છે. પતિના દુઃખમાં સ્ત્રી ભાગ લેનારી છે પણ

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૭૩

પોતેજ તેને નકામો સંતાપે ત્યારે તે પતિવ્રતા સ્ત્રી શી રીતે કહી શકાય? કેાઈ ગાંડો ઘણી હોય વા બ્યસની પતિ હોય અને પોતાનાં ઘરેણાંને પતિ વટાવી દેવાળું કાઢે તે વખતે સ્ત્રીએ ઘરનું સાફ થાય તેમ વિચારવું. સ્ત્રીઓનો મુખ્ય અલંકાર પતિવ્રતાપણું છે, તેમજ સાસુ સસરાને નમન કરવું એજ તેની મોટી કીર્તિ છે, પોતાના પતિનું ખૂફું ચિંતવવું નહીં, તેમજ મુખ દુઃખમાં પરસ્પર સાહાય્ય કરવી એજ દંપતીનું બૂધણું છે. સ્ત્રી હઠથી અંતે થાકીને મોતીની માળામાટે મનોહરે પોતાના પિતાને કહ્યું. તેણે મોતીની માળા પોતાની સ્ત્રીને આપી ત્યારે તેનો સાલ, ચંચળાએ છોડ્યો. અહો! કદાચહી અને મૂખ સ્ત્રીઓથી પતિયોને કેટલું દુઃખ સહન કરવું પડે છે!!! ચંચળાને ચૌદ વર્ષની ઉમરે એક પુત્રનો પ્રસવ થયો, પણ તે છ મહિનાનો થઈ મરી ગયો.

મનોહરની મા, મનોહરનું મુખ દેખવારહી નહીં,

૧૭૪

કન્યાવિક્રય દોષ.

તેણે પરભવની વાટ લીધી એટલે મૃત્યુ પામી. ધવ-
લશેઠ વૃદ્ધ થયા હતા, તેને તેથી એક કારી ધા લાગ્યો,
તેપણ ચિંતામાં ને ચિંતામાં મૃત્યુ પામ્યા. મનોહર-
રને દુકાનનો ભાર વળગ્યો, નાની ઉંમરમાં કેળવણી
બરાબર લીધી નહિ તેથી વ્યાપારમાં તેને સમજણ
પડતી નહોતી, તેના ગુમાસ્તા કેટલુંક ધન ખાઈ
ગયા, તેની પ્રતિદિન લક્ષ્મી ખૂટવા લાગી, મનોહરથી
મોટો વ્યાપાર પણ થઈ શકતો નહોતો, તેની છેક
નિર્ધન અવસ્થા આવી, ખાવાનું ખૂટ્યું, ઘર પણ
રહેવાનું ઘરેણું મૂક્યું, ઓછામાં પૂરો ક્ષય નો રોગ
તથા ભગંદર અને પરમીયો એ ત્રણ રોગ મનોહરને
લાગુ પડ્યા, ગિયારો મનોહર ખાટલે પડ્યો, ચંચ-
ળાને કોઠરોગ ઉત્પન્ન થયો. તેથી તે પણ દુઃખી બની
ગઈ, અને તેની અભિમાનદશા ઉતરી ગઈ, આ બાળ-
લગ્નજોડું દુઃખી હાલતમાં આવી પડ્યું. એકદિવસ
મનોહરે દુઃખથી પથારીમાં સૂતાં સૂતાં ગાવામાં

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૭૫

નીચે પ્રમાણે પોતાના દુઃખના ઉલરા કાઢવા માંડયા.

રાગ કાન્હરો.

- લગ્ન બાળકનાં કરશેા ન કોઈ
મારાં દુઃખડાં નજરે જોઈ. લગ્ન૦ ૧
- ધાતુ ક્ષય વિદ્યાક્ષય થાવે,
કાળજી ફેલી સ્ત્રી નિત બાવે. લગ્ન૦ ૨
- ચિંતા ચિતા સમ મન બાળે,
શોક વિયોગે તે દેહને ગાળે, લગ્ન૦ ૩
- ભણતર ગણતર ફરે નાસે,
વ્યાપાર હુન્નર મન નવિ ભાસે. લગ્ન૦ ૪
- શરીરશક્તિ ઘટતી જાવે,
ક્ષય ગળતી બહુ રોગો થાવે. લગ્ન૦ ૫
- માતા પિતાએ મને પરણાવ્યો,
હોમાગ્નિ માંહે સળગાવ્યો. લગ્ન૦ ૬

૧૭૬

કન્યાવિક્રય દોષ.

દુઃખના દરિયામાં હું પડિયો,

મરણપથારીમાં રડવડિયો.

લગ્ન૦ ૭

કરગરી કરજોડી કહું રોઈ,

બાલલગ્નને કરશે ન કોઈ.

લગ્ન૦ ૮

આ પ્રમાણે ગાયન ગાઈ મનોહર દુઃખના ઉભરા કાઢે છે, પ્રમેહ રોગથી ખૂંસે ખરડા પાડે છે, તેણે ડાકટરને ઘેર બોલાવ્યો, ડાકટરે શરીર તપાસી કહ્યું કે, તમારા શરીરમાં મૂળથી ધાતુક્ષય થયો છે અને જઠરાગ્નિ મંદ પડી છે તેથી ખાધું પચી શકતું નથી અને તેના લીધે બીજા રોગો ઉત્પન્ન થયા છે, તેણે ઇત્યાદિ કારણો કહી બતાવ્યાં. રોગ અસાધ્ય છે. અંચળા હવે દુઃખની સ્થિતિમાં આવી પડી, તેનો પતિએ ત્રણ વર્ષ પથારીમાં પડી રહ્યો અને તે ઉધરસ, શ્વાસો-શ્વાસના ઉપાડને લીધે અત્યંત પીડાવા લાગ્યો, ત્યારે તેનાં સગાંવહાલાં કુટુંબી સંબંધી સર્વે તેને મળવા આવ્યાં, તેવારે મનોહરે આ પ્રમાણે અડકતે

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૭૭

વચને દુઃખિયારી સ્થિતિમાં પણ પોતાના દેશના કલ્યાણને માટે, જૈનવર્ગની ઉન્નતિને માટે આ પ્રમાણે બોલવા લાગ્યો.

મારાં સગાં બહલાંઓ ! તમે જાણો છો કે “પહેલું સુખ તે જતે નયો” એમ કહેતાં કહેતાં તેની આંખ-માંથી દડદડ આંસુની ધારા વહેવા લાગી અને છાતી ભરાઈ આવી, ત્યારે કાકાઓએ તથા કાકીઓએ તથા સાસુ વગેરેએ ધીરજ આપીને કહ્યું કે, તમે ગભરાશો નહિ. મનોહર આગળ બોલ્યો. આ માઈ શરીર રૂધિર માંસના લોચા વિનાનું શિથિલ હાડકાંનીમાળા જેવું થઈ ગયું છે, તેનું કારણ મને મારા માતાપિતાએ નાનપણમાં પરણાવ્યો તેજ છે. અહહ ! અરે હાય ! મમમને બીજું દુઃખ એ છે કે માઈ થયું એવું બીજાનું થાય નહિ. જ્યારે મારા શરીરમાંથી વીર્ય નાશ થઈ ગયું ત્યારે સર્વ રોગો શત્રુની પેઠે પીડવા લાગ્યા. હાય ! અરે ! હવે કેનો આધાર. લાડમાં ને

૧૭૮

કન્યાવિક્રય દોષ.

લાડમાં મારી માતાએ મને પરણાવ્યો, ભણવાનું મૂકાવ્યું, માફ ભણવા ઉપરથી ચિત્ત ઉઠી ગયું, વ્યાપારમાં ગમ પડી નહિ, તેથી અંતે સર્વ ધન ખૂટી ગયું, ઐરી પણ અવિનીત અને કલેશ કરનારી મળી, હવે, ક્ષયરોગમાંથી બચવું મુશ્કેલ છે, હવે સૌ સગાં સાથે છેલ્લા પ્રણામ છે, એમ કહીને તે બે હાથ જોડે છે અને આંખમાંથી અશ્રુધારા વર્ષાવે છે, તે દેખી સગાંવહાલાં પણ રડી પડે છે અને ગળગળાં થઈ જાય છે. જૈનોએ તેને નવકાર મંત્ર અંતે સંભળાવ્યો. તેણે કહ્યું કે મારાં વહાલાંઓ !! હું તો હવે જાઉં છું પણ અંતે મારી શિખામણુ એક છે કે કોઈ બાળલગ્ન કરી સંસાર વ્યવહારમાં વરવહુને વર્તાવશો નહિ. એમ કહેતાં કહેતાં તેના આત્માએ આ નાશવંત શરીરનો સંગ છોડ્યો. સગાં વહાલાંએ મરણકૃત્ય કર્યું, અંચળા રોવા લાગી, પણ હવે શું વળે ? શરીરમાંથી નીકળેલો આત્મા કંઈ પાછો આવતો નથી.

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૭૬

હિત શિક્ષા

સુજ્ઞા ! મનોહરની અંત્યાવસ્થાથી કેને દુઃખ થયા વિના રહેશે ? બાળલગ્ન કરવાથી એવા કુકાયદા થાય છે. ધવલશેઠે લગ્ન માટે કંઈ સારો વિચાર કર્યો હતો પણ ઘરમાં સ્ત્રીએ અજ્ઞાનદશાથી પોતાના પુત્રને પરણાવ્યો ત્યારે અંતે બાળમેહાન થઈ ગયું. વંશનો પણ ઉચ્છેદ થયો; માટે માતૃપિતાને શિખામણ કે પોતાનાં છોકરાંને નાનપણમાં પરણાવવાં નહિ. બાળલગ્નથી થોડી માત્ર પણ હાનિ પડ્યાં ત્યાં વિના રહેશે નહિ અને શરીરની નબળી અવસ્થા થશે અને પોતાનાં છોકરાંથી મહાનુકાર્ય થઈ શકશે નહિ, માટે વિદ્યાભ્યાસ પૂર્ણ થાય, વ્યાપારકળામાં હુશિયાર થાય ત્યારે પુત્રાદિ પરણાવવાં કે જેથી સંસારમાં કોઈ જાતની અડચણ પડે નહિ અને શરીરની ખુવારી થતી અટકે. આ એક પોતાના પુત્રના એકલાના હિતને માટે નથી પણ સમગ્ર જનતા તથા જૈનવર્ગને માટે

૧૮૦

કન્યાવિક્રય દોષ.

હિતકારક આ વાત છે. આ હિતશિક્ષાને માન આપશે તે લોકો શરીરે સુખી થશે અને સંસારનાં તથા ધર્મનાં મહાન્ કાર્યો કરી શકશે અને દુનિયામાં અમર થઈ જશે; અને જે હિતશિક્ષા નહિ માને તે વિપરીત ફળ પામશે, નિર્ભળપ્રજ્ઞનાં મન પણ નિભળ રહે છે અને તે પ્રમાણે સર્વગુણ પણ ઓછો રહે છે, તો તેથી ધર્મકાર્યમાં પણ તેની યથાયોગ્ય પ્રવૃત્તિ થતી નથી. સુસ્ત હોય તેજ ધર્મને સાધી શકે છે, તો બાળલગ્નથી જેનાં શરીર મડદાલ બની ગયાં હોય છે તથા તેનાથી ચૌદ, પંદર, સોળ વર્ષે વધુથી દિવ્ય થનાર પ્રજા થાય છે તે તો વિશેષેકરી ધર્મમાં હિંમત વિનાની રહે છે, અર્થાત્ ધૈર્ય અને દૃઢતા પૂર્વક તેનાથી ધર્મસાધન થઈ શકતું નથી અને સર્વવાન્ ધૈર્યવાન્ પુરૂષો હોય છે તે ધર્મ વા કર્મમાં પૂરા હોય છે. કહેવત છે કે “જે શૂરા તે સર્વ વાતે પૂરા.” હોય છે. નિર્ભળ પ્રજ્ઞથી વિદ્યાભ્યાસ કરી શકાય નહિ;

કન્યાવિકૃત દોષ.

૧૮૧

ચળી બાળ લગ્ન થયા બાદ વિદ્યાર્થિયોની ચાદશક્તિ પણ કમતી થાય છે અને તેઓનું ચિંતાવાળું મન રહે છે; માટે બાળલગ્નનો કુધારો બંધ કરવો અને યોગ્ય ઉંમરે લગ્ન કરવાં એજ હિતશિક્ષા છે. ઇતિ શ્રી શાંતિ: શાંતિ:

આ પ્રમાણે દ્વિતીય પુરૂષે બાળલગ્ન ઉપર લાપણુ આપ્યું, તે સાંભળી સભાના સદ્ગૃહસ્થોએ તેમને વધાવી લીધા. ત્યાર બાદ તૃતીય રત્નમણિ નામના પુરૂષે લાપણુ આપ્યું કે:—

ગૃહસ્થો !!! બાળલગ્ન સંબંધી આપણી જૈનકોમમાં એક ઠરાવ કરવો જોઈએ છીએ કે જેથી કોઈ બાળલગ્ન કરે નહિ. મને ખતરી છે કે બાળલગ્ન ન કરવા સામે આ સભામાંનો બેકેલો અને બહારનો કોઈ પણ માણસ વાંધો લેશે નહિ. એ દુષ્ટ રીવાજનો દેશની-કાલ કરવાને માટે અત્રે આ સભા ભેગી થઈ હોય એમ હું માનું છું. હવે હું એટલું કહી નાતના શેઠીઆ-

૧૮૨

કન્યાવિક્રય દોષ.

ઐઐ શાંશાં કૃત્ય કરવાં જોઈએ તે વિષય ઉપર બેબોલ
 કહું છું નાતના શેઠોને નાતનું ભલું કરવા, તેનો ખંદો-
 બસ્ત રાખવા, નાતની ઉન્નતિ કરવા તથા ધર્મના કા-
 ચદા પળાવવા માટે નીમવામાં આવે છે; જેમકે અમુક
 વીશાશ્રીમાળી જ્ઞાતના શેઠ, અમુક ઐશવાળ જ્ઞાતિના
 શેઠ, જ્ઞાતિને સુધારવી, તેને સારા માર્ગે દોરવી તે
 શેઠીઆનું કર્તવ્ય છે. જેનો પક્ષ જખરો હોય, રાજ-
 કાજમાં લાગવગવાળો હોય, ખાનદાન હોય, દયાળુ
 હોય, ગંભીર હોય, ઉદાર હોય, પોતાની જ્ઞાતિની
 ઉન્નિસ્થિતિ થવામાં જેની દરરોજ લાગણી હોય તથા
 પ્રવૃત્તિવાળો હોય, સમયનો જાણુ હોય, ધર્મી હોય,
 લજ્જાલુ હોય, બહાદૂર અને ધૈર્યશુભ્ધ કરી સંપન્ન
 હોય, સર્વ જ્ઞાતિને સન્માર્ગે દોરવાની જેનામાં કળા
 હોય, ન્યાય અને અન્યાયનો જાણુ હોય, યથાયોગ્ય
 ઇન્સાફ આપનારો હોય, કોઈની શરમમાં લેવાય
 નહિ એવો હોય, પ્રાણનો નાશ થતાં પણ લાંચ

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૮૩

લેનાર ન હોય અને સત્યવાદી એવો શેઠ વા નગરશેઠ
જૈનવર્ગનું તથા પોતાની જ્ઞાતિનું ભણું કરી શકે છે.

ફક્ત નામના શેઠિયાઓ.

જેનામાં સત્ત્વગુણ ના હોય તથા લાંચના પૈસા ખા-
નારા હોય, જૂઠાનો પક્ષકાર હોય. “વર મરો વહુ મરો
પણુ ગોરનું તરભાણું ભરો.” એ ન્યાયે પોતાના
સ્વાર્થમાં પૂરો હોય અને પારકી દયા રાખનાર ના હોય,
સત્યવાદી પણુ તેા જેનાથી દૂર રહેલું હોય, પોતાની
નાતની જેને દરકાર ના હોય, ઘડીમાં કંઈ બોલે ને
ઘડીમાં કંઈ બોલે, કહેણી પ્રમાણે રહેણી ના હોય, સ-
ત્યાર્થે પોતાના પગે કુવાડો લેનાર ના હોય, કુસંપી
અને કદાચડી હોય, કામના ભૂખ્યા ના હોય, પણુ જે
નામના ભૂખ્યા હોય, જેનો ભારબોજ પડતો ન હોય,
પોતાની નાતિમાં પડેલું અવ્યવસ્થિત પણુ જે દૂર કરી
શકતો ન હોય, કુસંપ પડેલો હોય તે પણુ દૂર
કરી શકે નહિ, એવા વીશાશ્રીમાળી શેઠ અગર એ-

૧૮૪

કન્યાવિક્રય દોષ.

શવાળ જ્ઞાતિના શેઠ અગર ઓશવાળ જ્ઞાતિના શેઠ
વા પોરવાડ વિગેરે દરેક જ્ઞાતિના શેઠ હોય તે નામના
માત્ર શેઠો બાણુવા, તેઓથી પોતાની જ્ઞાતિનું હિત
થઈ શકે નહિ, અને જૈનવર્ગની ઉન્નતિ પણ થઈ શકે
નહિ. સત્તા વિનાના પક્ષપાતી શેઠીયાના વખતમાં
નાતની સ્થિતિ ખરાબ થાય છે, અને તે નાત ઉંચી
સ્થિતિમાં અઢી શક્તી નથી જ્ઞાતિનો હું શેઠ છું, માટે
તેના બલામાં એક કલાક વા એ કલાક દિવસમાં તે
સાંખ્યા પ્રયત્ન-ઉદ્યમ કરવો જોઈએ, એવી જેના
મનમાં લાગણી નથી તેને શેઠીયાઓ કરવાથી
જ્ઞાતિનું કંઈ પણ ભલું થતું નથી.

શેઠીયાઓની ફરજ.

લોકો પોતાને નાતના શેઠીયાઓ લોકો કહે
એમ કહેવા માત્રથી તેઓએ આનંદ માનવો
નહીં પણ જ્ઞાતિવર્ગની સેવા બજાવવી, પ્રાણ
અને તન ધનનો લોગ આપવો, પરોપકાર કરવો,
તથા જ્યાં ત્યાં પોતાની જ્ઞાતિમાં રાંધીરાંધો કેટલી છે ?

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૮૫

તેની આજીવિકા શી રીતે ચાલે છે ? તેની તપાસ કરી શુભ અન્નદાનની સગવડતા હરેક રીતે કરી આપવી, પોતાની જ્ઞાતિના છોકરાઓને ઉત્તમ પ્રકારની કેળવણી આપવી, અપાવવી, તેમને લાણુવામાં સાહાય્ય આપવી, ગરીબ છોકરાઓ કે જે પોતાના ઘર તરફથી અભ્યાસ કરવાને અશક્ય છે તેઓને હરેક સ્થાને લાણુવાની ગોઠવણ કરી આપવી, પોતાની જ્ઞાતિવર્ગમાં જે છોકરીઓ હોય તેને ધર્મશાસ્ત્રની કેળવણી અપાવવી અને તેના માટે બંદોબસ્ત કરવો, પોતાની નાતમાં ટંટા પડવા દેવા નહિ, એક નાતમાં ઘણા શેઠીયાઓ હોય તોપણ પરસ્પર અદેખાઈ કરી તડ પાડવાં નહિ, કારણકે તેથી નાતની ખરાબી થાય છે, સંપમાં જે સુખ છે તે કુસંપમાં જરા માત્ર પણ સુખ નથી. પૃથુરાજ જે દિલ્લીનો હિંદુપતિ હતો તે પણ કુસંપથી હાર્યો અને જયચંદ્રનું રાજ્ય પણ નાશ પામ્યું ઇત્યાદિ જાણીને વર્તનાર ખરા શેઠીયાઓ છે.

૧૮૬

કન્યાવિક્રય દોષ.

પોતાની જ્ઞાતિમાંથી કોઈ સ્વામિનારાયણ
 વા ગોસાઈ વા અન્ય વિધર્મ પાળે તો તેને જ્ઞાતિ
 બહાર કરવા, અને તેની સાથે ભોજન વ્યવહાર,
 પોતાના કાયદા માને તો રાખવો, પોતાના જે જે સારા
 વિચારો હોય તે પહેલાં જ્ઞાતિના સદ્ગૃહસ્થોને બોલા-
 વી સંભળાવવા અને સર્વની અનુમતિ લેઈ અમલમાં
 મૂકવા ઇંગ્લીશ કેળવણીના લીધે ખ્રીસ્તિયોને અનુ-
 સરનારા એવા જીવન છોડવાઓને સદ્ગુરુ મહારાજની
 પાસે મોકલવા, પોતાની જ્ઞાતિનું ભલું કેમ થાય તથા તે
 ધનવાન અને ધર્મી કયારે બને, તે માટે જેની સદા શુભ
 મતિ વર્તતી હોય એવા શેઠીયાઓથી જ્ઞાતિનું તથા
 જૈનવર્ગનું ભલું થાય છે, નાતની પંચાતમાં અન્યા-
 યીઓનો પક્ષ કરવો નહિ, કોઈએ કન્યાવિક્રય કર્યો
 હોય તો તેને ખૂબ સખ્ત શિક્ષા કરવી અને નાતબહાર
 મૂકવો કે જેથી બીજાઓ એવાં પાપનાં કૃત્ય કરતા
 અટકે. કન્યાના પૈસા ખાનારનો પક્ષ કરનાર જો ના-

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૮૭

તનો શેઠીયો હોય તો તે મહા પાપી અને જ્ઞાતિનું
ખૂર કરનાર અને તેનો નાશ કરનાર પણ બનવો.
શેઠીયાઓએ જ્ઞાતિનું ભલું કરવા સર્વે પ્રયત્નો
કરવા. એજ નાતના શેઠીયાઓને હિતશિક્ષા છે.

શેઠીયાઓ પ્રતિ નાતિમનુષ્યોએ કેવી રીતે વર્તવું.

પ્રીતિ અને નમ્રભાવથી શેઠીયાઓ પ્રતિ નાતિને
વર્તવું, અને તેમના કહેલા વચનને માન્ય રાખવું,
તેમના પ્રતિ દ્વેષની બુદ્ધિ ધારણ કરવી નહિ ઝઘડા
ટંટા જ્ઞાતિમાં કરવા નહિ, અને શેઠીયા સામું થવું
નહિ, કદાપિ શેઠીયા લાંચીયા હોય અને નાતની
ખાખાવીખી કરી નાખતા હોય તો તે શેઠીયાઓને
સર્વ ગૃહસ્થોએ ભેગા થઈ સમજાવવા, અને તેમ
છતાં તેમના કદાગૃહથી જ્ઞાતિ ઘણી દુઃખી થતી હોય
તો શેઠીયાઓને તેમના પદ્ધતી પણ ફર કરવા.
શેઠીયાઓ જ્ઞાતિનું ભલું કરનાર છે, અને જ્ઞાતિ
તેના વચનને અનુસાર છે, તો તેથી પરસ્પર
બંનેએ સંપીને ચાલવું, અને પોતાની જ્ઞાતિની

૧૮૮

કન્યાવિક્રય દોષ.

ઉન્નતિ ઇચ્છવી. નાતના ગ્રહસ્થોએ પરસ્પર લડવું નહિ, આપણે માણસ જાતિ સ્વતંત્ર છીએ, અને વળી આપણા માથે જ્ઞાતિના શેઠીયા અને તેમના કાયદા આપણે માનવા, એવા તો શેઠીયા કેમ જોઈએ ? એમ વિચારવું નહિ દરેકના માથે એક અ કુશની જરૂર છે, તે વિના પરસ્પર આપણે અન્યાય કરીએ તો આપણને કોણ શિક્ષા આપી શકે ? માટે શિક્ષા આપી સન્માર્ગે દોરનાર શેઠીયા, રાજા, ગુરૂમહારાજ, વિગેરેની જરૂર છે, માટે તેમની આજ્ઞા માનવી. તેમની શિક્ષા ન માનવામાં આવે તો નીચે લખેલા દષ્ટાંત પ્રમાણે કેવી હરકત પડે છે, તેનો વાચકોને ખ્યાલ આવશે.

इंद्रियो अने जठर वच्चे अणवनाव.

એક દિવસ આંખ, કાન, નાક, જીભ અને ચામડી, તથા હાથ પગઆદિની મંડળી એકઠી થઈ, અને તે એક બીજની મોટાઈ દેખાડવા લાગી. આંખ કહેવા લાગી કે હું સર્વ કરતાં શ્રેષ્ઠ છું, મારા વિના

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૮૯

કોઈ પણ પદાર્થ દેખી શકાય નહિ, સાઈનરસું બેવામાં હું શ્રેષ્ઠ છું, ખાડો ખચકો, શત્રુમિત્રને પ્રથમથીજ હું દેખું છું. આ સાંભળી કાન કહેવા લાગ્યો કે, અરે! આંખ આટલી બધી બડાઈ તારી, કોની આગળ હાંકે છે. બે હું ન હોત તો તારા એકલાથી કંઈ પણ થઈ શકે નહિ; કારણ કે આ વસ્તુ સારી છે અને ખોટી છે, અમુક દુષ્ટ છે, અમુક સજ્જન છે, અમુક ધર્મ છે, અમુક પાપ છે, એનું પ્રથમ શ્રવણ કર્યા વિના તું શી રીતે પરીક્ષા કરી શકશે ? માટે ખરેખર સર્વમાં શ્રેષ્ઠતા મારી છે. ત્યારે નાક કહેવા લાગ્યું કે, મારા વડેજ તમે સૌ કાયમ છો અને જીવી શકો છો, કારણ કે નસકોરાંથી શુદ્ધ હવાનો શ્વાસ લઉં છું, અને ખરાબ હવા કાઢી નાંખું છું, ઉંઘમાં આંખ પણ મીંચાઈ જાય છે, કાન પણ સાંભળવાનું કામ મૂકી દે છે, પણ હું તો તે વખતે પણ પેરો ભરું છું, મને તો એક મિનિટની પણ વિશ્રાંતિની જગ્યા મળતી નથી; માટે મારી આગળ તમે શા હિસાબમાં છો ! નકામી

૧૬૦

કન્યાવિક્રય દોષ.

ખડાઈ કેમ હાંકે છે? હું સર્વમાં શ્રેષ્ઠ છું. ત્યારે જીભ તાડુકીને બોલી ઉઠી. અરે! તમે સર્વ મારી આગળ નકામાં છે, હું વિવિધ પ્રકારના ઉચ્ચાર કરી કરું છું અને રસની પરીક્ષા કરવામાં, અન્યને બોધ કરવામાં, મારો ખપ પડે છે, છએ રસની પરીક્ષા હું કરું છું, જેર અને અમૃતની પરીક્ષા મારાથી છે, કડવું અને ગળ્યું હું પારખી શકું છું, અને સર્વ પદાર્થોને ખાઈને હું આખા શરીરમાં પુષ્ટિ તરીકે મોકલું છું. કહો સર્વે કેવી હું મોટી? હાથ પગ પણ પોત પોતાની ખડાઈ હાંકવા લાગ્યા. સર્વે એ વિચાર કર્યો કે આપણે તો પરસ્પર એક બીજાને મદદ કરીએ છીએ પણ આ જઠર કંઈ ઉદ્યોગમાં નથી અને બેઠું બેઠું આપણી કમાઈ ખાયા કરે છે. આપણે બધાએ થોડા દિવસ ઉદ્યોગ કરવાનું બંધ રાખવું કે જેથી જીભો જઠરની કેવી અવસ્થા થાય છે! એમ નક્કી કરી બધી ઈંદ્રિયોએ થોડા દિવસ સુધી જઠરને ડુઃખ દેવા ઉદ્યમ ત્યાગ્યો; પણ અવિચારી ઈંદ્રિ-

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૬૧

યોના જાણવામાં નહોતું કે જઠર પણ અન્ન પચવવું, લોહી ઉત્પન્ન કરવું ઇત્યાદિ કામ કરે છે, અને તેના લીધે આપણને શક્તિ મળે છે, આનો વિચાર કર્યા વિના જઠરને નકામું ધારી ઇન્દ્રિયોએ પોત પોતાનું કામ છોડી દીધું. ત્રણ દિવસ થતાં તો આંખે અંધારાં આવવાં લાગ્યાં, કાનની સાંભળવાની શક્તિ નરમ પડી, શ્વા-સ્ત્રોશ્વાસ લેવામાં નાકને મહેનત પડી, જીભને શબ્દ બોલતાં અચકાવાપણું થયું, પગમાં ચાલવાની શક્તિ નહીં નહિ, હાથથી કંઈ કામ થયું નહિ, એવી ખરાબ સ્થિતિ, બધી ઇન્દ્રિયોની થવા લાગી; ત્યારે મને સર્વને ઇન્દ્રિયો વગેરેને મેળવીને, કહ્યું કે, જો તમે આમ કરશો તો તમારો સંક્ષય થાશે. સર્વ ઇન્દ્રિયો પણ પોતાની દુઃખી સ્થિતિથી તુરત બોધ પામી, અને મનને પૂછ્યું.—અમારી આવી અવસ્થા કેમ થઈ, ત્યારે મને વિચાર કરી જણાવ્યું કે તેનો ઉત્તર જઠર આપશે. જઠર અત્યાર સુધી મૌન રહ્યું હતું તે હવે બોલ્યું—અરે અવિચારી ઇન્દ્રિયો ! તમે મારી

૧૬૨

કન્યાવિક્રય દોષ.

ફરજ બીલકુલ જાણી નહિ, જીવો હું તમારા સૌને
 માટે અમૂલ્ય સેવા બજાવું છું તે તમને માલુમ નથી.
 અનાજને પચાવી તેનું લોહી બનાવવું, અને તે લોહી
 તમારી સર્વની પુષ્ટિને માટે હું તમને મોકલું છું. આ
 સાંભળી સર્વ ઇંદ્રિયો આશ્ચર્યમાં પડી, અને જઠરનો
 ઉપકાર માન્યો, અને પોતપોતાનું કામ કરવા લાગી.
 તેમ જ્ઞાતિવર્ગે પણ નગરશેઠ, શેઠ વા રાજા, ગુરૂમહા-
 રાજ વિગેરેની ઉપયોગિતા જાણીને તેઓના પ્રતિ
 પ્રીતિ ભાવે વર્તવું.

છેવટે રત્ન મણિએ ઉપસંહારમાં કહ્યું કે:-આપ
 જ્ઞા નગરશેઠની વર્તણૂક, તેમની નીતિ અને ઉત્સાહ
 ન્યાય એવો છે કે હવે આ ગામની ચઢતી દશા કયાં
 વિના તે રહેશે નહિ. મને આશા છે કે શ્રેષ્ઠિવચ્ચ, તન
 મન ધનથી જ્ઞાતિવર્ગનું ભલું કરવા મર્યા રહેશે અને
 જ્ઞાતિ વર્ગમાં જે જે દુષ્ટ રીવાજો પડી ગયા છે તેના
 નાશ સંબંધી કાયદા ઘડશે. આ પ્રમાણે કહીને
 રત્નમણિએ ભાષણની સમાપ્તિ કરી ત્યારે જ્ઞાતિવર્ગે

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૯૩

જય જય ધ્વનિથી તેમને વધાવી લીધા.

નગરશેઠ હરિચંદે ઉભા થઈ જ્ઞાતિવર્ગને આ પ્રમાણે નિવેદન કર્યું. મારા ઝડાલા બંધુઓ ! બાલ લગ્ન સંબંધી સદરહુ ગૃહસ્થે ભાષણ કર્યું તથા શેઠી-યાઓની ફરજે કહી બતાવી તે ચથાયોગ્ય છે. મારો વિચાર એવો છે કે આપણી જ્ઞાતિમાં દશ અગિયાર વર્ષનાં છોકરાંને પરણાવી તેમને સંસારી રીતે વર્તાવવા પડે છે, તે સંબંધી કંઈ કાયદો ઘડવા ધારૂં છું. એકદમ આ દુષ્ટ રીવાજનો નાશ નહિ થાય, માટે પ્રથમ તો મારો એવો મત છે કે અઢાર વર્ષ ઉપરાંતનો છોકરો સોળ વર્ષની અગર તે ઉપરાંતની દીકરીનાં લગ્ન કરવાં, અને હવેથી વિવાહ એવી રીતે છોકરાંનો કરવો કે જેથી છોકરી કરતાં પુત્રની ઉમર પાંચ વર્ષની વધારે હોય અને પીસ્તાળીશ વર્ષ ઉપરાંતના પુરૂષને કન્યા આપવી નહિ. આ કાયદો શુજરાતના વર્ગને માટે છે અને આખી સત્તાવીશના માટે પણ

૧૯૪

કન્યાવિક્રય દોષ.

ચોગ્ય છે; કેમ તમારો કેવો અભિપ્રાય છે ? જ્ઞાતિના સર્વ ગૃહસ્થોએ એ કાયદો અમને પ્રમાણુ છે, તે પ્રમાણુ અમે વર્તીશું; એમ કહી જિનશાસનની જય બોલાવી. ત્યારબાદ વળી નગરશેઠ બોલ્યા કે હું પ્રતિદિન બે કલાક નાતિનું તથા ગામના લોકોનું ભલું કરવા ગાળીશ. બોડાંઢોરોની સંભાળ લેવા એક કલાક પાંજરાપોળમાં જઈ ગુમાવીશ, ગુરૂપાસે વ્યાખ્યાન સાંભળવામાં તથા જૈન છોકરાઓને ઉત્તમ કેળવણી અપાય એવી યોજનામાં તથા જૈન છોકરાઓ કે જેઓ નિરાધાર હોય આશ્રય ના હોય તેઓને આશ્રય આપવામાં તથા તેઓને ધંધા-વેપારમાં વળગાડવામાં તથા જૈનબાળાઓને ઉત્તેજન આપવા અથે' કેટલોક વખત પ્રતિદિન ગુમાવીશ, કોઈ પણ માણસ મને સારી વાત આવીને કહેશે તો હું ધ્યાન દઈ સાંભળીશ, એમ કહી શેઠ, સંભાળુ સંપૂર્ણ કરી નીચે બેઠા ત્યારે નાતિવર્ગે જયની ક્વનિથી તેમને વધાવી લીધા.

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૯૫

ત્યારબાદ નાતના આગેવાન ગૃહસ્થોએ ઉભા થઈ જણાવ્યું કે જ્ઞાતના દરેક મનુષ્યે શેઠની પ્રતિભાવથી વર્તવું, અને તેમના ભલામાં રાજ રહેવું; તેમને પ્રાણ પણ સમર્પણ કરવા ચૂકવું નહીં, આ પ્રમાણે તેમને કહ્યું.

ત્યારબાદ નાથાલાલ નામના એક સદ્ગૃહસ્થે ઉભા થઈ જણાવ્યું કે, નાતના સદ્ગૃહસ્થો અને નગરશેઠ પ્રતિ વિનંતી કે જેન શ્રાવકજ્ઞાતિનો કાયદો શિથિલ પડવાને લીધે કેટલાક જેનો સ્વામિનારાયણીયા થઈ ગયા છે તેા કેટલાક ગોસાઈજી, ધર્મી વગેરે અન્ય ધર્મી વિગેરે બની ગયા છે, કેટલાક વિષ્ણુભક્ત બની ગયા છે, તેઓને આપણા જ્ઞાતિવાળા કન્યા દે છે તે બંધ થવી જોઈએ; અને તેમના માટે કંઈક બંદોબસ્ત થવો જોઈએ. એવું નાથાલાલે કહ્યું તે પછી આખી નાતના માણસો એકે અવાજે બોલી ઉઠ્યા કે એ વાત સાચી છે. મિથ્યાત્વી થઈ

૧૯૬

કન્યાવિક્રય દોષ.

ગએલાની સાથે આપણી પુત્રી પરણાવવાથી પુત્રીને મિથ્યાત્વી બનવું પડે છે, અને ઘરમાં ધર્મ સંબંધી ઝઘડા ચાલે છે તે મોટું પાપ છે. હાલનો વખત બારીક છે, જે નાતનો પકકો બંદોબસ્ત નહિ રહે તો ઘણા લોકો મિથ્યાત્વીયો બની જશે, માટે શેઠ-સાહેબે કંઈ કાયદો ઘડવો જોઈએ.

સર્વની ધર્માભિમાનની એક સરખી લાગણી દેખી શેઠે કાયદો ઘડી જાહેર કર્યો, અને નીચે મુજબ વાંચી સંલગ્નાવ્યો—સર્વ જ્ઞાતીના જનોની સમક્ષ, સર્વની સંમતિથી ઠરાવ કરવામાં આવે છે કે આજથી જૈનધર્મથી વિપરીત અન્ય ધર્મ પાળનારા મિથ્યાત્વીઓને કોઈએ પોતાની કન્યા દેવી નહિ, તથા જે કોઈ મિથ્યાત્વી ધર્મમાં જશે, જેવા કે સ્વામીનારાયણ, ગોસાંઈ, વૈષ્ણવ વગેરેમાં જશે તેઓને નાત બહાર મૂકવામાં આવશે; તેઓને કોઈએ દીકરી આપવી નહિ અને તેઓની દીકરી લેવી પણ નહીં. સર્વાનુમતે

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૯૭

આ ઠરાવ કરવામાં આવેછે. એટલું કહેતાં સર્વાનુમતે પ્રસાર થયો અને શેઠને સવેએ જયની ધ્વનિથી વધાવી લીધા. કન્યાવિક્રયની પેઠે વરવિક્રય દોષનો પણ ત્યાગ કરવાની જરૂર છે. પહેરામણી વગેરે રીવાજોમાં વરવિક્રય દોષોત્પત્તિ છે. બાંગ્લા વગેરે દેશોમાં બ્રાહ્મણ વગેરે કૌમમાં વરવિક્રય દોષ છે તથા ગુજરાતમાં ચરોતર વગેરેના પાટીદારોમાં તથા મેવાડ વગેરેમાં રજપુતોમાં વરવિક્રય દોષ છે તે પહેરામણીથી રૂઢિબદ્ધ થયો છે, કન્યાને પરણાવવા માટે માળાપો કન્યાના લગ્નના ખર્ચ જેટલા માંડવાના ખર્ચ નામે રૂપૈયા લે છે, તે પણ ન લેવા જોઈએ. બાલ લગ્નથી તથા વૃદ્ધ લગ્નથી તથા અયોગ્ય અનારોગ્ય અધર્મ્ય લગ્નથી પ્રજાની પડતી થાય છે. થઈ અને થશે. માટે જૈનકોમે બાળલગ્ન, કન્યા વિક્રય, વૃદ્ધવિવાહ, નકામો ખર્ચ, હાનિકારક રૂઢિ રીવાજ વગેરે દુષ્ટ રીવાજોનો સર્વથા ત્યાગ કરી

૧૫૮

કન્યાવિક્રય દોષ.

વ્યાવહારિક ધાર્મિક ચડતીના ઉપાયો ગ્રહવા
જોઈએ. ત્યાર બાદ નથુભાઈ નામના એક સદ્ગૃહસ્થે
ઉભા થઈ નીચે પ્રમાણે લાવણુ આપ્યું:—

માવણ.

આપણા પૂર્વજો ઘણા ધનવાન હતા, પ્રભુ શ્રી
મહાવીર દેવ નિર્વાણપદ પામે આજ ૨૪૩૦ વર્ષ થયાં,
આપણા જૈનોમાં ઘણા વિદ્વાનો થઈ ગયા છે, જૈનો-
નો એક વખત એવો ઉદય હતો કે સર્વ લોકોમાં
જૈનોની અતિશય ખ્યાતિ હતી. હાલ કર્મ યોગે
જૈનોમાં કોઈ રાજ નથી તથા કોઈ પ્રભાવક-આચાર્ય
નથી કે જે જૈનોની ઉન્નતિ કરી શકે; તેથી જૈનોની
પડતી આવી છે, પણ આપણા માટે આપણા પ્રાણના
આધાર અને મોક્ષમાર્ગના વાહક આચાર્યો હજારો
થઈ ગયા છે, તેમણે પરમાત્મા શ્રી તીર્થંકરની
વાણીને આગમોમાં પુસ્તકોમાં લખી છે, તે પુસ્તકો
લખતાં તથા રચતાં અત્યંત મહેનત પડી છે. તેમણે

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૯૬

એવી પરોપકારી બુદ્ધિથી પુસ્તકો રચ્યાં છે કે જે આ પણી પશ્ચાત્ થનાર જૈનપ્રબ્ધ આ પુસ્તકો-ગ્રંથોને વાંચી તેનો લાભ લેશે, અને તેથી ધર્મ ઉપર શ્રદ્ધાવાળી જૈનપ્રબ્ધ થઈ ધર્મમાર્ગ આદરી મુક્તિપદ પામશે. એ પુસ્તકોને લખતાં લખાવતાં કરોડો અજ્ઞ રૂપૈયાનો ખર્ચ થઈ ગયો છે, અને તે પુસ્તકોના ભંડારો હાલ પાટણ જેસલમેર ખંભાત અમદાવાદ વિગેરે ઠેકાણે છે. તે પુસ્તકોમાં-ગ્રંથોમાં અપૂર્વ વિદ્યા ભરેલી છે, અને તે પુસ્તકોનો લાભ આપણાથી લેઈ શકાતો નથી. મંત્રના ગ્રંથો, યંત્ર શાસ્ત્રો, તથા જ્યોતિષ ગ્રંથો, તથા વ્યાકરણના ગ્રંથો, તથા ન્યાયના ગ્રંથો, તથા વૈદકના ગ્રંથો, તથા ધર્મ શાસ્ત્રના હબરો ગ્રંથો છે, તથા તંત્રના પણ ગ્રંથો છે, તે આપણા ગુરૂઓએ બનાવ્યા છે, કે જેથી આપણે તેમનો મેટો ઉપકાર માનવો જોઈએ, અને તેઓને સાચવી રાખવાં જોઈએ, છતાં આપણે સડી જતાં, કઠકડા થઈ જતાં, એવાં શાસ્ત્રોનો હિદ્દાર કરીએ નહિ,

૨૦૦

કન્યાવિક્રય દોષ.

અને તે ઉપરથી બીજી પ્રતો ઉતરાવીએ નહિ તો આપણા જેવા બીજા કયા મૂર્ખાઓ બાણુવા, અને આપણો જન્મ સફલ પણુ શી રીતે કહેવાય ? ધર્મ વિના સંસારની બહાદ્દરી તથા ચાતુરી સાથે આવતી નથી. ધર્મકરણીથી સંસારસમુદ્ર પાર પામી શકાય છે તે વિના બીજું બધું અલેખે છે. તે ઉપર એક હું દૃષ્ટાંત કહું છું તે શ્રવણ કરશો.

મુંબાઈમાં મોતિચંદ શેઠ રહેતા હતા, તે ધનવાન હતા, તેમ કળાવાન હતા. એક દિવસ તેમણે સમુદ્રમાં હોડીયામાં બેશી પ્રવેશ કર્યો. હોડી સમુદ્ર મધ્યે ચાલે છે એવામાં શેઠ ખારવાને પૂછવા લાગ્યા:-અલ્યા ખારવા ! તારું નામ શું છે ?

ખારવો-શેઠ ! મારું નામ કાળિયો.

શેઠ-અલ્યા કંઈ પરણ્યો છે કે નહિ ?

ખારવો-ના શેઠ સાહેબ, આપણે બંદાતો કુવારા એકીલા છીએ.

કન્યાવિક્રય દોષ.

૨૦૧

શેઠ-જા, ત્યારે તો તારી અડધી ઉમર નકામી ગઈ.
અલ્યા ! કંઈ પંચાત કરતાં આવડે છે કે ? તથા
વાંચતાં લખતાં આવડે છે કે ?

ખારવો-ના શેઠજી. વાંચતાં લખતાં આવડતું નથી.
તથા પંચાત કરતાં પણ આવડતી નથી, ખાવું-
પીવું તથા હોડી હાંકવી એટલુંજ આવડે છે.

શેઠ-જારે જા!!! ત્યારે તો તારી, પોણી ઉમર નકામી
ગઈ. એવામાં હોડી આગળ ચાલી, જ્યારે પાણીનાં
મોજાં ઘણાં ઉચાં ઉછળ્યાં ત્યારે ખારવે કહ્યું-કેમ
શેઠજી! તરતાં તો આવડે છેને! શેઠ કહેવા લાગ્યા,
ના! તરતાં આવડતું નથી. ત્યારે ખારવો બોલ્યો
અહો ! ત્યારે તો શેઠ !!! ખૂબ જની, મારી તો
પોણી ઉમર નકામી ગઈ અને તમારી તો આખી
ઉમર નકામી થઈ. એમ કહેતાં હોડીયું પાણીથી
ભરાવા લાગ્યું, અને છેવટે ના ઇલાજે ખૂડ્યું.
ખારવો ફૂટીને તરી કાઠે ગયો, શેઠજી ખૂડી મુઆ.

૨૦૨

કન્યાવિક્રય દોષ.

એમ સંસારમાં આપણે કુશળ છીએ પણ જ્યારે
 ધર્મકરણીમાં પ્રવૃત્તિ નથી થતી ત્યારે તો આપણી
 આખી ઉમર નકામી ગઈ; માટે પુસ્તક લખાવવાં,
 તેની સંભાળ રાખવી. ધર્મકરણી કરીશું તો
 સંસારસમુદ્ર તરી શકીશું; નહિ તો આપણી કળા
 હુશિયારી ધન આદિ સર્વ નકામું જાણવું. માટે
 પુસ્તક લખાવવાં, જીર્ણ દેરાસર સમરાવવાં,
 પ્રભુ પૂજા કરવી, જ્ઞાન લાણવું લાણાવવું, લાણુ-
 તાને સાહાય્ય કરવી, જૈન ભાઈઓને મદદ
 કરવી, પોસહ, પ્રતિ કેમણુ આદિ ધર્મકરણી કરી
 મનુષ્ય જન્મ સફળ કરવો જોઈએ. હજી
 જૈનધર્મનો ઉદય થવાનો છે. ત્રેવીસ ઉદયમંના
 હજી ઘણા બાકી છે. શ્રી દીવાળીકલ્પનેવિષે ત્રે
 વીસ ઉદયો બતાવ્યા છે. તે નીચે મુજબ જાણુ-
 વા સાફ કહું છું.

કન્યાવક્ર્ય દોષ.

૨૦૩

ઉદયનો અનુક્રમ અંક.

યુગપ્રધાન.

૧	પ્રથમ ઉદયે.	૨૨
૨	બીજામાં.	૨૩
૩	ત્રીજામાં.	૬૮
૪	ચોથામાં.	૭૮
૫	પાંચમામાં.	૭૦
૬	છઠ્ઠામાં.	૮૬
૭	સાતમામાં.	૧૦૦
૮	આઠમામાં.	૮૭
૯	નવમામાં.	૬૫
૧૦	દશમામાં.	૮૬
૧૧	અગીઆરમામાં.	૭૬
૧૨	બારમામાં.	૭૮
૧૩	તેરમામાં.	૬૪
૧૪	ચૌદમામાં.	૧૦૮
૧૫	પંદરમામાં.	૧૦૮

૨૦૪

કન્યાવિક્રય દોષ.

૧૬	સોળમામાં.	૧૦૩
૧૭	સત્તરમામાં.	૧૦૪
૧૮	અઠારમામાં.	૧૧૬
૧૯	ઓગણીશમામાં.	૧૩૩
૨૦	વીસમામાં.	૧૦૦
૨૧	એકવીસમામાં.	૯૫
૨૨	બાવીસમામાં.	૯૯ ?
૨૩	ત્રેવીસમામાં.	૪૦

એ પ્રમાણે યુગપ્રધાનો ૨૦૦૪ ? બે હજારને ચાર થવાના છે, તેમાંથી ગણા ઉદયો બાકી છે અને તેમાં થનાર યુગપ્રધાનો પણ બાકી છે, માટે જૈનોએ ઉદ્ધમ કરવો અને ધર્મની શ્રદ્ધા કરવી. શાશનદેવતાઓ જૈનોને સહાયક થાઓ અને જૈનવર્ગની પ્રતિદિન ચઢતી થાઓ અને જૈનધર્મનો માહિમા મહીમા શાશ્વત પ્રસરે. ઇત્યેવં ૐ અર્હ શાંતિઃ શાંતિઃ શાંતિઃ આ પ્રમાણે નથુભાઇએ ભાષણ આપ્યા બાદ સભાએ તેમને વધાવી લીધી અને સભા વિસર્જન જઇ.

કન્યાવિક્રય દોષ.

૨૦૫

મંગલમ્.

કુંડા.

કન્યાવિક્રય ગ્રંથ એ, પૂર્ણ થયો સુરસાળ;
તદનુસારે ચાલતાં, હોવે મંગલમાળ. ૧

સંવત્ જ્યોત્ષી ઉપરે, શાઠની સાલ વિશાળ
ચૈત્ર સુદિ એકાદશી, પૂર્ણ થયો સુખકાર ૨
ભણુશે ગણુશે જે ભવી, લેશે તેનો સાર;
બુદ્ધિસાગર સુખ લહી, પામે ભવોદ્ધિપાર. ૩

॥ इत्येवम् ॐ अहं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

मुकाम विजापुर. (विद्यापुर.)

વિ. સં. ૧૯૬૦ ચૈત્ર સુદિ ૧૧.

લે. મુનિ બુદ્ધિસાગર.



